

EUROJUST

Éves jelentés – 2013

Eurojust Éves jelentés – 2013

Az Eurojust 2013-as éves jelentésének fordítását angol eredeti alapján magyar nyelvre az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja készítette.

Az Eurojust feladata, hogy támogassa és erősítse a nemzeti hatóságok közötti koordinációt és együttműködést az Európai Uniót érintő, határokon átnyúló súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben

Tartalom

Az Eurojust-határozatra vonatkozó megjegyzés	5
Betűszók és rövidítések	5
Előszó	7
Vezetői összefoglaló.....	8
2013 KÖRKÉP	10
1. AZ EUROJUST BEMUTATÁSA	12
1.1. Küldetés, jövőkép, vezérelvek	13
1.2. Nemzeti szekciók, a Kollégium, harmadik országokból származó összekötő ügyészek	13
1.2.1. Összetétel	13
1.2.2. Kompetenciák, feladatok és hatáskörök	13
1.2.3. Irányítás és munkamódszerek	14
1.2.4. Képzés	15
1.2.5. Az ENCS és a fiches suédoises	15
1.3. Az Eurojust adminisztrációja	15
1.4. Az Eurojust és a gyakorló szakemberek hálózatai	17
1.4.1. Európai Igazságügyi Hálózat	17
1.4.2. A közös nyomozócsoportok hálózata	18
1.4.3. Népiirtás elleni hálózat	18
1.4.4. Konzultatív Fórum	19
2. AZ EUROJUST MUNKÁJA	20
2.1. Az Eurojust koordinációs értekezletei	21
2.2. Az Eurojust koordinációs központjai	23
2.3. Információcsere és a CMS	24
2.3.1. A CMS fejlesztése	24
2.3.2. A 13. cikk szerinti "intelligens" formanyomtatvány	24
2.3.3. Kapcsolat az ENCS és a CMS között	25
2.4. Az Eurojust és a közös nyomozócsoportok	25
2.4.1. Az Eurojust konkrét ügyei	25
2.4.2. A közös nyomozócsoportok szakértőinek éves ülése	27
2.4.3. Támogatás/pénzügyi segítségnyújtás a közös nyomozócsoportoknak	27
3. AZ EUROJUST OPERATÍV MUNKÁJA	28
3.1. Az Eurojust konkrét ügyei a kiemelt bűncselekmények területén	29
3.1.1. Kábítószer-kereskedelem	29
3.1.2. Illegális bevándorlás	30

3.1.3.	Emberkereskedelem	31
3.1.4.	Csalás	32
3.1.5.	Korrupció	33
3.1.6.	Számítástechnikai bűnözés	33
3.1.7.	Pénzmosás	35
3.1.8.	Terrorizmus	36
3.1.9.	(Mobil) szervezett bűnözői csoportok	37
3.2.	Az Eurojust közreműködése a bűncselekmények más területein	39
3.2.1.	Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények (PIF-bűncselekmények)	39
3.2.2.	Környezetet károsító bűncselekmények	40
3.2.3.	Tengeri kalózkodás	41
3.2.4.	Az Eurojust gyermekvédelmi kapcsolattartója	41
3.3.	Az Eurojust kapcsolatai	42
3.3.1.	Kapcsolatok az Európai Unión kívüli harmadik államokkal és szervezetekkel	42
3.3.2.	Együttműködés az Europollal és az OLAF-fal	43
3.4.	Kihívások és bevált gyakorlat a konkrét ügyekben	44
4.	AZ EUROJUST ÉVES KIEMELT TÉMÁJA: A KÖZÖS NYOMOZÓCSOPORTOK ÉRTÉKELÉSE	46
	TÉMA: JOGALKOTÁSI FEJLEMÉNYEK	50
	1. MELLÉKLET – A DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ NYILVÁNOS HOZZÁFÉRÉS	54
	2. MELLÉKLET – A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEINEK UTÓÉLETE	55
	3. MELLÉKLET – AZ EUROJUST ÜGYSTATISZTIKÁI	56
1. ábra	- Az Eurojust elé terjesztett ügyek száma 2009–2013 között	56
2. ábra	- Kétoldalú és többoldalú ügyek 2009–2013 között	56
3. ábra	- A megnyitott kétoldalú és többoldalú ügyek tagállamok szerint	57
4. ábra	- Megkereső/megkeresett tagállamok	57
5. ábra	- A 2009–2013 közötti ügyek száma összekötő ügyészek szerint	58
6. ábra	- Kiemelt bűncselekménytípusok az Eurojustnál	58
7. ábra	- Harmadik államok az Eurojust ügyeiben	59
8. ábra	- Az Unión kívüli államok, uniós partnerek és nemzetközi szervezetek részvétele az Eurojust ügyeiben	59
9. ábra	- A harmadik államokat érintő fő bűncselekménytípusok	60
10. ábra	- Koordinációs értekezletek: tagállamok	60
11. ábra	- Koordinációs értekezletek: Unión kívüli államok, uniós partnerek és nemzetközi szervezetek	61
12. ábra	- A bűncselekménytípusok előfordulása a koordinációs értekezleteken	61
13. ábra	- Koordinációs központok	62
14. ábra	- Az Eurojust és a közös nyomozócsoportok	62
15. ábra	- A 13. cikk szerinti ügyek száma	63
16. ábra	- Az európai elfogatóparancsok végrehajtása: megkereső/megkeresett tagállam	63

Az Eurojust-határozatra vonatkozó megjegyzés

Eurojust-határozat – a legutóbb az Eurojust megerősítéséről szóló, 2008. december 16-i 2009/426/IB tanácsi határozattal módosított, a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról szóló, 2002. február 28-i tanácsi határozat. Az egységes

szerkezetbe foglalt szöveget a jelentés „Eurojust-határozat”-ként említi. Az Eurojust-határozatnak a Tanács Főtitkársága által kizárólag tájékoztatás céljából készített, egységes szerkezetbe foglalt szövege honlapunkon olvasható – www.eurojust.europa.eu.

Betűszók és rövidítések

CMS	ügyviteli rendszer (Case Management System)
EAW	európai elfogatóparancs (European Arrest Warrant)
EC3	Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ (European Cybercrime Centre)
EJN	Európai Igazságügyi Hálózat
ENCS	Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer (Eurojust National Coordination System)
EMPACT	Bűnözéssel Kapcsolatos Fenyvetések Elleni Európai Multidiszciplináris Platform (European Multidisciplinary Platform against Criminal Threats)
EPPO	Európai Ügyészség (European Public Prosecutor's Office)
JIT	közös nyomozócsoport (Joint Investigation Team)
JSB	az Eurojust közös ellenőrző szerve (Joint Supervisory Body of Eurojust)
MASP	többéves stratégiai terv (Multi-Annual Strategic Plan)
MLA	kölcsönös jogsegély (Mutual legal assistance)
MOCG	(mobil) szervezett bűnözői csoportok
MoU	egyetértési megállapodás
MPJM	Tengeri Kalózkodás Igazságügyi Figyelő (Maritime Piracy Judicial Monitor)
MTIC	a Közösségen belüli körhintacsálás
OAP	operatív cselekvési terv (Operational Action Plan)
OCC	koordinációs ügyelet (On-Call Coordination)
OCG	szervezett bűnözői csoport
OLAF	Európai Csalás Elleni Hivatal
PIF	az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme
SOCTA	Súlyos Szervezett Bűnözés Fenyvetettségi Értékelés (Serious Organised Crime Threat Assessment)
TCM	terrorista bűncselekményekkel kapcsolatban hozott ítéletek nyomon követése (Terrorism Convictions Monitor)
TE-SAT	a terrorizmus helyzetéről és alakulásáról szóló jelentés (Terrorism Situation and Trend Report)
EUMSZ	az Európai Unió működéséről szóló szerződés
THB	emberkereskedelem (Trafficking in human beings)

Törekszünk a lehető legjobb operatív eredményekre,
ezért az érdekeltek igényeihez igazodó,
magas színvonalú szolgáltatásokat nyújtunk

Előszó

Örömmel mutatom be az Eurojust tizenkettedik éves jelentését, amely betekintést ad az Eurojust feladataiba és működésébe, és ismerteti a 2013-as ügyeit és stratégiai tevékenységeit. Az Eurojust mára az Európai Unió tagállamainak egyik elismert támogatója lett a határokon átnyúló súlyos bűnözés elleni küzdelemben. 11 éves fennállásunk során szerzett tapasztalataink és szakértelmünk érdemi segítséget jelent a nemzeti ügyészek és bűnüldöző hatóságok számára a nemzetközi kölcsönös jogsegély iránti megkeresések kezelésében, a kölcsönös elismerési eszközök alkalmazásában és a bűnügyekkel kapcsolatos koordinációban. 2012-höz viszonyítva 2013-ban 2,8%-kal, 1533-ról 1576-ra nőtt azon ügyek száma, amelyekhez a tagállamok az Eurojust segítségét kérték.

Az Eurojust egyedülálló eszközeinek, a koordinációs értekezleteknek és a koordinációs központoknak köszönhetően képes összefogni a tagállamok és harmadik államok bűnüldöző és igazságügyi hatóságait, megkönnyíti az együttműködést a stratégiai és operatív fellépésekben és megoldást nyújt az Európai Unióban fennálló 30 különböző jogrendszer különbségeiből eredő eljárási és gyakorlati nehézségekre. Az Eurojust fő célja, hogy kiszolgálja a gyakorló szakemberek igényeit, és folyamatosan fejlessze az ilyen koordinációs erőfeszítések során nyújtott támogatást és a szervezést.

Az Eurojust továbbra is széles körű támogatást nyújtott a közös nyomozócsoportok létrehozásához és működtetéséhez, és növelte a közös nyomozócsoportokban uniós szakértelmi központként betöltött szerepét. A közös nyomozócsoportok hálózati titkársága az Eurojustnál információs központtá alakult és erősítette a szinergiát az Eurojust nemzeti szekcióival. Az Eurojust ismét bizonyosságot tett a közös nyomozócsoportoknak a tagállami gyakorló szakemberek számára közvetlen előnyt jelentő finanszírozása iránti elkötelezettségéről, amikor saját költségvetéséből fedezte a kapcsolódó ki-

adásokat, miután megszűnt az erre a célra szolgáló speciális támogatások igénybevételének lehetősége.

Az Eurojust konkrét ügyeinek száma 2013-ban emelkedett, különösen a kábítószer-kereskedelemmel, emberkereskedelemmel, csalással, korrupcióval, pénzmosással, az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekményekkel és a (mobil) szervezett bűnözői csoportokkal kapcsolatos ügyek terén. Az uniós bűnüldözési prioritások kezelése mellett az Eurojust arra törekszik, hogy reagáljon a nemzeti hatóságoktól érkező megkeresésekre, valamint az új bűnügyi jelenségekre, és tovább segítse az uniós intézményeket a megfelelő jogi és szakpolitikai keretek felülvizsgálatában.

A *terrorista bűncselekményekkel kapcsolatban hozott ítéletek nyomán követése* mellett az idén elindítottuk a *Tengeri Kalózkodás Igazságügyi Figyelőt* is. Mindkét kiadvány a gyakorló szakemberek számára szolgál információforrássul. Az *Eurojust Híreknek* az Eurojust weboldalán 2013-ban megjelent három száma az *Európai Ügyészséggel, a közös nyomozócsoportokkal és a környezetet károsító bűncselekményekkel foglalkozott*. Ezek a hírlevelek tájékoztatnak a jogi keretokről, a szakpolitikai háttérrel, a szakértők hozzászólásairól és az Eurojust konkrét tematikus területeken betöltött szerepéről.

Az Eurojust szervezeti fejlesztése a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével indult meg, és ekkor nyíltak meg az új lehetőségek egyrészt az Eurojust megerősítésére, másrészt egy Európai Ügyészség (EPPO) létrehozására „az Eurojustból”. Az Eurojust jelenlegi jogi keretének tagállami végrehajtását vizsgáló, folyamatban lévő kölcsönös értékelések eredményei bizonyosan újabb lendületet fognak adni a fejlődésnek, akárcsak az Eurojust értékelése, amelyre jövőre adják ki a megbízást. 2013. júliusban döntő lépésre került sor azzal, hogy az Európai Bizottság megkezdte az Eurojust reformját a jogi keretének javítása és végső soron a kapacitásainak megerősítése érdekében. Ezzel egy időben egy javaslatot is előterjesztettek az EPPO létrehozására. A két kezdeményezést "csomagban" kell kidolgozni, hogy kiegészítsék egymást, és ne biztosítsanak lehetőséget a büntetés elkerülésére.

Josip Čule személyében üdvözlöttük első horvátországi nemzeti tagtársunkat, és megtörtént az új alelnökök, Francisco Jiménez-Villarejo és Ladislav Hamran kinevezése, ezzel az elnökségi csapat a testülettel és az Eurojust munkatársaival együtt felkészülten várja a sikeres, eredményekben gazdag 2014. évet.

Michèle CONINSX
az Eurojust elnöke

Vezetői összefoglaló

- ▶ 2,8%-kal nőtt azon ügyek száma, amelyekhez a tagállamok az Eurojust segítségét kérték a határokon átnyúló súlyos bűnözés elleni küzdelemben, a 2012. évi 1533-hoz képest 2013-ban 1576 ilyen ügy volt.
- ▶ A gyakorló szakemberek ötvözték a koordinációs eszközök használatát – a koordinációs értekezleteket, koordinációs központokat és a közös nyomozócsoportokat.

Nőtt a koordinációs értekezletek száma – összesen 206 –, a koordinációs központok száma állandó maradt (hét), az Eurojust által támogatott közös nyomozócsoportok száma pedig 102 volt, amelyből 42 jött létre újonnan.. A maradék 60 az előző évekből származó közös nyomozócsoport volt.
- ▶ Az európai elfogatóparancsok végrehajtásával kapcsolatban nyilvántartásba vett ügyek száma 217 volt.
- ▶ Az Eurojustnak 2013-ban a következő bűncselekmények területén lett több konkrét ügye: kábítószer-kereskedelem; emberkereskedelem; csalás; korrupció; pénzmosás; az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények; (mobil) szervezett bűnözői csoportok.
- ▶ Az Eurojust két stratégiai értekezletet tartott 2013-ban:
 - *Határokon átnyúló, jövedéki adóval kapcsolatos csalás: új fenyegetések az Európai Unióban* címmel november 14–15-én, a litván uniós elnökséggel közös szervezésben; és
 - *A környezetet károsító bűncselekmények ügyében folyó büntetőeljárások fokozott uniós koordinációja felé: Az Eurojust szerepe* címmel november 27–28-án, az Ügyészek Európai Hálózata a Környezetért hálózattal közös szervezésben.
- ▶ Az Eurojust adott otthont a Konzultatív Fórum két ülésének, áprilisban az ír uniós elnökség, decemberben a litván soros elnökség alatt.
- ▶ A 2012-ben kezdeményezett, a *Tengeri Kalózkodás Igazságügyi Figyelő* elindítására irányuló projekt eredményeképpen 2013. szeptemberben megjelent az első szám. A kiadványt 18 havonta aktualizálni fogjuk.
- ▶ Az Eurojust aktívan támogatta a Bűnözéssel Kapcsolatos Fenyegetések Elleni Európai Multidiszciplináris Platform (EMPACT) valamennyi, a tanácsi prioritások kidolgozására indított projektjét. Az Eurojust ugyancsak részt vett a 2014–2017 közötti új szakpolitikai ciklusra szóló többéves stratégiai tervek kidolgozásában és az operatív cselekvési tervekbe való átültetésükben.
- ▶ Az Europol Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központja (EC3) 2013. januárban kezdte meg működését. Az Eurojust egy nemzeti tagot nevezett ki a programtestületbe, és személyzetének egy tagját ideiglenesen az EC3-hoz rendelte ki.
- ▶ Az Eurojust 2013. június 7-én együttműködési megállapodást írt alá a Liechtensteini Hercegséggel.
- ▶ Az Eurojust 2013. július 15-én egyetértési megállapodást írt alá az Interpollal, majd 2013. december 18-án a Frontexszel.
- ▶ Az Eurojust 34 közös nyomozócsoportnak nyújtott pénzügyi támogatást. Emellett egy projekt is indult a közös nyomozócsoportoknak az elért eredmények szempontjából való értékelésére. Az értékelési adatok összegyűjtése révén könnyebb lesz megoldást találni a jogi és gyakorlati kihívásokra.
- ▶ Az Eurojust 2013. évi költségvetése 32,2 millió euró volt. A költségvetés végrehajtása 99,6%-kal rekordmagas arányt ért el.

Ezúton mondunk köszönetet **Carlos Zeyen** volt alelnöknek és *luxemburgi nemzeti tagnak*, **Lampros Patsavellas** volt görögországi *nemzeti tagnak* és **Hans-Holger Herrnfeld** volt németországi *nemzeti tagnak* a munkájukért és az Eurojust munkájában való értékes közreműködésükért.

C. Zeyen, 2007. április 1–2013. október 1.

L. Patsavellas, 2005. június 1–2013. május 31.

H. Herrnfeld, 2010. szeptember 1–2013. május 1.

Köszönettel tartozunk **Raivo Seppnek** az Eurojust alelnökéként végzett kiváló munkájáért.

alelnök, 2007. szeptember 13–2013. november 8.

A nemzeti tagok Eurojust-kollégiuma, 2013.

Michèle Coninx, Belgium

Mariana Ilieva Lilova, Bulgária

Lukáš Stary, Cseh Köztársaság

Jesper Hjortenber, Dánia

Annette Böringer, Németország

Raivo Sepp, Észtország

Robert Sheehan, Írorság

Nikolaos Ornerakis, Görögország

Francisco Jiménez-Villarejo, Spanyolország

Sylvie Petit-Leclair, Franciaország

Josip Čule, Horvátország

Francesco Lo Voi, Olaszország

Katerina Loizou, Ciprus

Gunārs Bundzis, Lettország

Laima Čekelienė, Litvánia

Olivier Lenert, Luxemburg

Venczl László, Magyarország

Donatella Frendo Dimech, Málta

Jolien Kuitert, Hollandia

Ingrid Maschl-Clausen, Ausztria

Mariusz Skowroński, Lengyelország

João Manuel Da Silva Miguel, Portugália

Daniela Buruiană, Románia

Malči Gabrijelčič, Szlovénia

Ladislav Hamran, Szlovák Köztársaság

Harri Tiesmaa, Finnország

Leif Görts, Svédország

Frances Kennah, Egyesült Királyság

2013

körkép

Június 19-20.

*Taktikai és stratégiai értekezlet a terrorizmusról
A 2008. november 28-i 2008/919/IB tanácsi
kerethatározat: hozzáadott érték és hatás*

Június 7. Luxemburg

*Együttműködési megállapodás
az Eurojust és Liechtenstein között*

Június 27-28.

A közös nyomozócsoportok szakértőinek 9. ülése

JANUÁR

FEBRUÁR

MÁRCIUS

ÁPRILIS

MÁJUS

JÚNIUS

Február 11.

Az Európai Parlament LIBE és CRIM bizottságának látogatása

Április 17-18.

*A népirtás, emberiesség elleni bűntettek és háborús
bűncselekmények elleni kapcsolattartók hálózati ülése*

Április 25-26.

A legfőbb ügyészek konzultatív fórumának ülése

Szeptember 9.
Az Eurojust új székhelyének végső terve

Szeptember 29.
Hágai nemzetközi nap

November 27-28.
Az Eurojust és az ENPE stratégiai ülése:
"A környezetet károsító bűncselekmények
ügyében folyó büntetőeljárások fokozott uniós
koordinációja felé: Az Eurojust szerepe"

November 14-15.
A litván elnökség & az Eurojust szemináriuma:
„Határokon átnyúló, jövedéki adóval kapcsolatos
csalás: új fenyegetések az Európai Unióban”

JÚLIUS

AUGUSZTUS

SZEPTEMBER

OKTÓBER

NOVEMBER

DECEMBER

Július 1.
Horvátország csatlakozott az Európai Unióhoz

Október 14-15.
Eurojust- szeminárium:
„Előrelépés a határokon átnyúló
bűnözés elleni küzdelemben?”

December 13.
A legfőbb ügyészek
konzultatív fórumának ülése

Július 15. Hága
Az Interpol főtitkárának látogatása
és az Eurojust és az Interpol közötti
egyetértési megállapodás aláírása

Október 29-30.
A népirtás, emberiesség elleni
bűntettek és háborús bűncselekmények
elleni kapcsolattartók hálózati ülése

December 18. Varsó
Eurojust és a Frontex közötti
egyetértési megállapodás

Július 17.
Az Eurojustról szóló rendeletre
irányuló bizottsági javaslat közzététele

Október 29. és december 10.
Az alelnökök megválasztása

Az Eurojust bemutatása

1.1. Küldetés, jövőkép, vezérelvek

Küldetésünk

Az Eurojust feladata, hogy támogassa és erősítse a nemzeti hatóságok közötti koordinációt és együttműködést az Európai Uniót érintő, határokon átnyúló súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben.

Jövőképünk

Az Eurojust célja, hogy az Európai Unióban a határokon átnyúló bűnözés elleni hatékony fellépés terén az igazságügyi szintű szakértelem központja és meghatározó szereplője legyen.

Vezérelvek

Az Eurojust munkáját a következő elvek vezérik:

- ▶ Jövőnk alapja a kölcsönös bizalom kialakítása a tagállamokkal, az uniós szervekkel, a nemzetközi szervezetekkel és harmadik államokkal, valamint a közös célok érdekében végzett együttműködés.

- ▶ Törekszünk a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben működő más ügynökségekkel és szervekkel folytatott koordinációra és együttműködésre.
- ▶ A lehető legjobb operatív eredményekre törekszünk, ezért az érdekelték igényeihez igazodó, magas színvonalú szolgáltatásokat nyújtunk.
- ▶ Összegyűjtjük a bevált gyakorlatokat, tudásunkat pedig megosztjuk a nemzeti igazságügyi hatóságokkal és más partnerekkel, hogy ezzel segítsük a súlyos bűncselekmények elleni küzdelmet.
- ▶ Elősegítjük az igazságügyi együttműködés jogi eszközeinek végrehajtását és helyes alkalmazását, és hozzájárulunk ezek továbbfejlesztéséhez.
- ▶ Alkalmazzuk a jó kormányzás, a költséghatékonyság, az eredményesség, a vezetés és az átláthatóság elveit, és támaszkodunk munkatársaink szakmaiságára és elkötelezettségére, valamint a humán erőforrások optimális kezelésére.

1.2. Nemzeti szekciók, a Kollégium, harmadik országokból származó összekötő ügyészek

1.2.1. Összetétel

Az Eurojust 28 nemzeti tagból áll – minden tagállam egy tagot delegál, a saját jogrendszerének megfelelően. A nemzeti tagok hivatali ideje legalább négy év. A nemzeti tagok rendes munkahelye az Eurojust hágai székhelye.

A nemzeti tagok munkáját legtöbbször egy helyettes és egy asszisztens is segíti. Jelenleg a nemzeti tagok, helyettesek és asszisztensek vezető beosztású ügyészek vagy bírák.

A nemzeti szekciók 2013 végén 65 képviselőből álltak, akik közül 44 volt állásban az Eurojustnál. A 28 nemzeti tagból huszonöt a hágai székhelyen dolgozott, 19 helyettes nemzeti tag és 18 asszisztens támogatásával, akik közül 9, illetve 11 volt állásban az Eurojustnál. Tizenegy nemzeti szakértőt a tagállamuk küldött ki a nemzeti szekciójukhoz. A nemzeti szekciók 2013-ban összesen 1576 ügyet vettek nyilvántartásba.

A nemzeti tagok alkotják az Eurojust Kollégiumot: ez a szerv felel az Eurojust szervezéséért és működéséért. Az Eurojust elnöke Michèle Coninx belgiumi nemzeti tag. 2013-ban Francisco Jiménez-Villarejo spanyol nemzeti

tagot és Ladislav Hamrant, a Szlovák Köztársaság nemzeti tagját nevezték ki alelnökké.

Az Eurojust működését az adminisztratív igazgató vezette alatt álló adminisztráció támogatja, és az Eurojust ad otthont az Európai Igazságügyi Hálózat, a közös nyomozócsoportok hálózata és a népirtás elleni hálózat titkárságának.

Norvégia képviselőjében 2005 óta egy összekötő ügyész is dolgozik az Eurojustnál. Az USA 2007 óta küld összekötő ügyészt az Eurojusthoz; az új ügyész kinevezése függőben van.

1.2.2. Kompetenciák, feladatok és hatáskörök

Az Eurojust kompetenciájába ugyanazok a bűncselekménytípusok és cselekmények tartoznak bele, mint amelyek tekintetében az Europol is illetékes, például a terrorizmus, a kábítószer-kereskedelem, az emberkereskedelem, a hamisítás, a pénzmosás, a számítástechnikai bűnözés, a tulajdon vagy közjavak elleni bűncselekmények, köztük a csalás és a korrupció, az EU pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények, a környezetet károsító bűncselekmények és a bűnszervezetben való részvétel.

Az Eurojust emellett egy illetékes nemzeti hatóság megkeresésére bármilyen más bűncselekménytípus esetén segíthet nyújthat a nyomozásban és a büntetőeljárásban. Az Eurojust általában a két vagy több tagállamot érintő megkeresésekkel foglalkozik, de olyan ügyekben is közreműködhet, amelyek csak egy tagállamot és egy harmadik államot érintenek, vagy egy tagállamot és az Európai Uniót érintik.

Az Eurojust fő feladata, hogy ösztönözze és javítsa a tagállamokban folyó nyomozások és büntetőeljárások koordinációját; hogy javítsa az együttműködést a tagállamok illetékes hatóságai között; valamint hogy a nyomozások és büntetőeljárások során minden lehetséges módon támogassa a nemzeti hatóságokat. Az Eurojust egy vagy több nemzeti tagján keresztül vagy testületileg járhat el. Az Eurojust feladatainak ellátása során kérheti az illetékes nemzeti hatóságokat, hogy:

- ▶ konkrét cselekmények ügyében folytassák le a nyomozást vagy a büntetőeljárást;
- ▶ fogadják el, hogy a nyomozás vagy a büntetőeljárás elvégzéséhez az egyikük helyzete alkalmasabb, mint a másiké;
- ▶ egyeztessenek egymással, pl. hozzanak létre egy közös nyomozócsoportot;
- ▶ lássák el az Eurojustot a feladatainak elvégzéséhez szükséges összes információval; és/vagy
- ▶ tegyenek speciális nyomozati intézkedéseket vagy bármilyen más, a nyomozás vagy a büntetőeljárás szempontjából indokolt intézkedést.

Az Eurojust ezenkívül az illetékes nemzeti hatóságok kérésére konkrét esetekben közreműködhet a joghatósági ütközések rendezésében és az igazságügyi együttműködésben tapasztalt ismétlődő elutasítások vagy nehézségek megoldásában azzal, hogy nem kötelező véleményt ad ki az érintett tagállamok illetékes hatóságainak.

A nemzeti tagok szintén azokat a hatásköröket gyakorolják, amelyek a nemzeti törvényeiknek megfelelően eljáró nemzeti illetékes hatóságokként őket megilletik. A legtöbb nemzeti tagnak a segítségkérések teljesítésével összefüggésben jogában áll kiegészítő információt fogadni, továbbítani, elősegíteni, nyomon követni és közölni. A nemzeti hatósággal való megállapodás alapján gyakorolható hatáskörök közé tartozik még az igazságügyi együttműködésre vonatkozó megkeresések kiadása és végrehajtása, az Eurojust koordinációs értekezletein szükségesnek ítélt nyomozati intézkedések elrendelése a tagállamokban, valamint az ellenőrzött szállítások engedélyezése és koordinálása. A nemzeti tagoknak sürgős esetben többnyire közvetlen felhatalmazásuk van az ellenőrzött szállítások engedélyezésére és koordinálására, illetve az igazságügyi együttműködésre vonatkozó megkeresések végrehajtására. A legtöbb nemzeti tag jogosult részt venni a közös nyomozócsoportokban.

Koordinációs ügyelet Az Eurojust nemzeti szekciói a hét minden napján, a nap 24 órájában rendelkezésre állnak. Sürgős megkeresés esetén és az Eurojust-határozat 5a. cikkének megfelelően a koordinációs ügyelet (OCC) a rendes munkaidőn kívül is fogadhatja és feldolgozhatja a nemzeti hatóságoktól érkező segítségkéréseket. Az Eurojust 2011. júniusra bevezetett egy híváskezelő rendszert, amely a beérkező hívást továbbítja az érintett nemzeti szekció OCC-képviselőjének, a hívók így a saját nyelvükön tudnak beszélgetni. Az OCC-képviselő megfelelő intézkedést tehet, például kapcsolatba léphet egy másik nemzeti szekció OCC-képviselőjével.

1.2.3. Irányítás és munkamódszerek

Az Eurojust irányítási szerkezete hibrid jellegű. A nemzeti hatóságok által kinevezett nemzeti tagok a nemzeti jog szerinti jogállásukkal egyesítik erőiket az adminisztratív igazgató fennhatósága alatt dolgozó uniós munkatársakkal. Az Eurojust tevékenységei három, egymással kölcsönösen összefüggő fő kategóriába csoportosíthatók:

- ▶ **A konkrét ügyek** a nemzeti szekciók és a Kollégium által az ügyek tartalmi kezelése során végzett tevékenységeket jelentik, ami az EUMSZ 85. cikkének (1) bekezdésében jelzetteknek megfelelően az Eurojust elsődleges célkitűzése. A kifejezés a nemzeti hatóságoktól érkező megkeresések révén az Eurojusthoz kerülő bűnügyi nyomozásokhoz tartozó ügyekre vonatkozik, de a tagállamoktól, az Europoltól és az OLAF-tól kapott információból származó konkrét ügyek is idetartoznak.
- ▶ **A szakpolitikai munka** azokkal a tevékenységekkel foglalkozik, amelyek az egész szervezetre kiterjedő intézményi szemléletet vagy folyamatközpontú szemléletet igényelnek. A szakpolitikai munka kategóriája két részből áll: idetartozik egyrészt az Eurojust operatív munkájának szabályozását célzó szakpolitikák és iránymutatások kidolgozása, másrészt pedig az olyan termékek elkészítése, mint a stratégiai jelentések, konkrét ügyekről szóló tanulmányok, szakpolitikai dokumentumok, jogalkotási aktusok tervezeteiről szóló vélemények, az igazságügyi együttműködés konkrét területeivel foglalkozó stratégiai projektek végrehajtása az Eurojust konkrét ügyeinek elemzése érdekében, a fejlesztésre szoruló területek meghatározása és az igazságügyi együttműködésben bevált gyakorlatok támogatása.
- ▶ **Az adminisztratív munka** az olyan adminisztratív feladatokat jelenti, mint a pénzgazdálkodás, a szervezés, valamint az adminisztratív támogatás és az ügyek kezeléséhez közvetett támogatást nyújtó más szolgáltatások irányítása.

A Kollégium funkciói A Kollégium gyakorlati lépéseket tett annak érdekében, hogy több időt fordíthasson operatív munkára, viszont csökkenjen az adminisztratív

tív ügyekben való részvételére szánt idő. A kollégium 2011-ben fokozta a plenáris ülésein operatív ügyekben végzett munkát. A kollégium 2012-ben részletesebben szabályozta munkamódszereit és működését, ennek köszönhetően 2013-ban hatékonyabban és eredményesebben tudott dolgozni. Az Eurojustnál jelenleg az a gyakorlat van érvényben, hogy különbséget tesznek a Kollégium operatív és az igazgatótanács ülései között.

A Kollégium munkacsoportjai A Kollégium munkáját és döntéshozatalát kilenc kollégiumi csoport készíti elő és támogatja. A munkacsoportok a Kollégiumnak a különböző területeken szerzett szakértelmük alapján önként jelentkező tagjaiból állnak. A munkacsoportok felosztása a Kollégium főbb tevékenységeit tükrözi.

Elnökségi munkacsoport Támogatja az elnököt feladatainak ellátásában, és két alelnökből, valamint a támogató szerepet ellátó adminisztratív igazgatóból áll. Az elnök felügyeli az adminisztratív igazgató által végzett napi szintű igazgatást, és irányítja a testület munkáját. Az Eurojust eljárási szabályzatának megfelelően az elnök hívja össze a testület üléseit, ahol ellátja az elnöki tisztséget, képviseli az Eurojustot és a testület nevében valamennyi hivatalos közlést ő ír alá. Az elnökségi munkacsoport koordinálja a testület munkáját, és gondoskodik arról, hogy az operatív, politikai és irányítási szempontból egységes legyen.

1.2.4. Képzés

Európai Igazságügyi Képzési Hálózat (EJTN) Az Eurojust és az EJTN közötti 2008. évi egyetértési megállapodásnak megfelelően az igazságügyi képzés területén folytatódott az együttműködés az Eurojust és az EJTN között. Ausztriából, Bulgáriából, Olaszországból, Spanyolországból és Lengyelországból összesen nyolc ügyész/bíró vett részt hosszú távú gyakornoki programban az Eurojustnál, amelynek keretében a származási országuk nemzeti szekciójának napi szintű munkájában is szerepet kaptak. A nemzeti szekciók tagjai ezenkívül aktívan részt vettek az EJTN két, *A büntetőügyekben való*

nemzetközi igazságügyi együttműködés a gyakorlatban címmel megrendezett szemináriumán. A szemináriumok a kölcsönös jogsegéllyel és az európai elfogatóparancsok végrehajtásával foglalkoztak, Franciaország, Románia és Olaszország (március, Párizs), illetve Finnország, Svédország és Portugália (április, Lisszabon) részvételével. Az Eurojust szeptemberben a CEPOL/EJTN közös nyomozócsoport képzést is támogatta.

CEPOL Az Eurojust és a CEPOL közötti 2009. évi egyetértési megállapodásnak megfelelően fokozódott az együttműködés a képzés területén. Az Eurojust továbbra is részt vett a CEPOL kurzusain és webináriumain. Elkészült az Eurojustról szóló közös tanterv végleges változata, és ezt benyújtották a CEPOL igazgatótanácsához.

1.2.5. Az ENCS és a *fiches suédoises*

ENCS Az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszerből (ENCS) minden tagállamban létre kell hozni egyet, hogy koordinálja az igazságügyi együttműködésért felelős legfontosabb nemzeti szereplők által végzett munkát; közéjük tartoznak például az Eurojust és az EJN (Európai Igazságügyi Hálózat) nemzeti levelezői és más érintett hálózatok, például a közös nyomozócsoportok hálózata és a népiirtás elleni hálózat képviselői. Az ENCS fő feladatai közé tartozik, hogy támogatja az Eurojust és a tagállamok közötti információcserét, amihez biztosítja, hogy az Eurojust ügyviteli rendszere hatékonyan és megbízhatóan megkapja az információkat; megkönnyíti az ügyeknek az Eurojust és az EJN közötti felosztását; továbbá szoros kapcsolatban áll az Europol nemzeti egységeivel. Az ENCS megvalósításának mértéke tagállamonként változó volt, mindenesetre 2013-ban folytatódott az előrehaladás.

Fiches suédoises Az Eurojust a 28 ENCS megvalósítását az úgynevezett *fiches suédoises*, az ENCS-ról szóló speciális információs eszköz biztosításával támogatja. A *fiches suédoises* áttekintést ad az ENCS felépítéséről és összetételéről az egyes tagállamokban, és ezt az Eurojust rendszeresen aktualizálja.

1.3. Az Eurojust adminisztrációja

Ebben a részben a 2013-ban történt adminisztratív fejleményeket mutatjuk be. A Kollégium munkáját az adminisztratív igazgató vezetése alatt működő adminisztráció támogatja.

Az adminisztráció 2013-ban 230 fős személyzettel működött, ezen belül 203 ideiglenes alkalmazottja és 27 szerződéses alkalmazottja volt. Rajtuk kívül három kiren-delt nemzeti szakértő is az Eurojust adminisztrációjában dolgozott. Az adminisztratív irányításról és a fejleményekről bővebb információ az Eurojust adminisztratív igazgatójának 2013. évi éves tevékenységi jelentésében található.

A költségvetés végrehajtási aránya A költségvetés teljesítése 2013-ban 99,6 százalékra nőtt (azaz a 32,4 millió EUR-ból 32,2 millió EUR volt), ezzel ez lett az Eurojust eddigi legmagasabb költségvetés-végrehajtási aránya; az elmúlt négy év átlaga 97,8 százalék volt. A 86,8 százalékos kifizetés-végrehajtási ráta ugyancsak magasabb volt 2013-ban, mint az elmúlt négy év átlaga.

Pénzügyi támogatás a közös nyomozócsoportoknak 2013-ban véget ért a közös nyomozócsoportok finanszírozásának második projektje, amely az Európai Bizottság által a Bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem (ISEC) program keretében odaítélt támogatáson alapult.

A projekt segítségével az Eurojust 2010. októbertől 2013. szeptemberig 95 különböző – összesen 22 tag-államot érintő – nyomozócsoportot tudott támogatni. Az Eurojust 2013. szeptemberben kötelezettséget vállalt arra, hogy a rendes költségvetéséből nyújtott finanszírozással biztosítja a közös nyomozócsoportok pénzügyi támogatásának folyamatosságát. A közös nyomozócsoportokkal kapcsolatban a szervezet által működtetett különféle projektek összhangjának erősítése érdekében a közös nyomozócsoportok támogatásainak kezelése a közös nyomozócsoportok hálózati titkárságának feladata lett.

Humán erőforrások A 2013-ra szóló létszámterv végrehajtása 95,3 százalékos volt. A fennmaradó rész véglegesítése 2014 első negyedévében várható. Mivel azonban 2014-ben csökkenteni kell az álláshelyek számát, és biztosítani kell a 2014 végéig végrehajtott költségvetési megszorításokat, nem lehet minden üres álláshelyet betölteni. Külön projekt indult annak érdekében, hogy az álláshelyek számának szükséges csökkentését (ami az uniós intézmények költségvetési határozatának eredménye) végre lehessen hajtani anélkül, hogy szerződést kelljen bontani az Eurojust munkatársaival.

Az adminisztráció felépítése 2013-ban befejeződött az adminisztráció szerkezetátalakítása, amelynek az átso-

rolási és verseny alapú felvételi eljárások alkalmazása is részét képezte, mindez pedig hozzájárult a létszámterv közel teljes végrehajtási arányához.

Az Eurojust állandó székhelye Az Eurojust új székhelye Hága nemzetközi zónájában, a Jan Willem Friso laan-on lesz, karnyújtásnyira más nemzetközi szervezetektől és az Europoltól. Az új székhely végleges tervét 2013-ban hagyták jóvá, a műszaki leírást pedig 2013. decemberben nyújtotta be értékelésre a fogadó államhoz és az Eurojusthoz. A hágai városi önkormányzat jóváhagyta az építési engedélyt. Az építkezés a tervek szerint 2014 nyarán kezdődik meg, 2016. decemberi várható befejezéssel, így az Eurojust 2017 elején tud majd beköltözni.

Együttműködés az IB ügynökségekkel Az Eurojust részt vett az IB ügynökségek tevékenységeiben, amelyek központi témája 2013-ban a külkapcsolatok, a humán erőforrás és mobilitás, valamint a képzési koordináció volt. Novemberben az Európai Parlamenttel közösen figyelemfelhívó eseményt rendeztek az európai bűnüldözési képzési rendszerről szóló bizottsági közlemény kapcsán, amelynek célja, hogy növelje a bűnözés elleni uniós kapacitásokat. Az Eurojust tovább folytatta azt a gyakorlatát, hogy munkaprogramját kicseréli a többi IB ügynökséggel.

Az Eurojust adminisztrációja © Eurojust

(balról jobbra): Jacques Vos, összevont szolgáltatások; Mike Moulder, költségvetés, pénzügy és közbeszerzés; Vincent Jamin, közös nyomozócsoportok hálózati titkársága; Alinde Verhaag, ügyelemzés; Klaus Rackwitz, adminisztratív igazgató; Jon Broughton, informatika; Alfredo García Miravete, operatív támogatás; Diana Alonso Blas, adatvédelem; Matevž Pezdirc, népirtás elleni hálózat titkársága; Carla Garcia Bello, a testület jogi titkára; Claudia Trif, humán erőforrás; Catherine Deboyser, jogi szolgálat.

1.4. Az Eurojust és a gyakorló szakemberek hálózatai

Az Eurojust ad otthont az Európai Igazságügyi Hálózatnak (EJN), a közös nyomozócsoportok hálózatának és a népirtás elleni hálózatnak, emellett elősegíti a nemzeti szekciók és a hálózatok közötti párbeszédet a közös alaptevékenységük terén. A titkárságok az Eurojust adminisztratív erőforrásaira támaszkodva szolgáltatásokat nyújtanak a hálózatoknak. Az Eurojust ugyanacsak támogatja az európai uniós tagállamok leg-főbb ügysejének konzultatív fórumát (a konzultatív fórumot) a tevékenységeiben, és ezáltal erősíti az uniós belső biztonsági stratégia igazságügyi dimenzióját.

1.4.1. Európai Igazságügyi Hálózat

Az EJN-t a 2008. december 16-i 2008/976/IB tanácsi határozattal felváltott, 1998. június 29-i 98/428/IB együttes fellépés hozta létre azzal a céllal, hogy a nemzeti kapcsolattartók hálózataként elősegítse a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködést. Az EJN adminisztrációjáért az EJN titkársága felel.

Az EJN-Eurojust közös munkacsoport Tovább folytatódott a közös dokumentum kidolgozása, amely bemutatja az EJN és az Eurojust által nyújtott szolgáltatásokat, hogy a gyakorló szakemberek könnyebben el tudják

dönteni, hogy az ügyükkel az EIH-nak vagy az Eurojust-nak kell foglalkoznia.

Az EJN elnökségi triója Október 23-án összeült az Eurojust elnöksége, az adminisztratív igazgató és az EIH elnökségi triója, hogy megvitassák az együttműködés megerősítését, az EJN 2014–2015-re szóló költségvetését és az átdolgozott Eurojust-határozat gyakorlati végrehajtásáról és működéséről szóló kölcsönös értékelések hatodik fordulóját. A kölcsönös értékelések folyamatban lévő hatodik fordulója keretében az EJN titkárságához több ajánlást is intéztek. Az Eurojust szorgalmazta, hogy az EJN reflektáljon az ENCS-re mint az igazságügyi együttműködés szűrőjére.

Európai igazságügyi portál Az EJN weboldala be fog épülni az e-igazságügyi portálba, amely a tervek szerint egyablakos ügyintézés lesz majd lehetővé az igazságügy területén, és a gyakorló szakemberek hasznos eszköze lesz.

Az EJN plenáris és regionális ülései Két plenáris ülést tartottak; ezek az ülések platformot kínálnak ahhoz, hogy az EJN kapcsolattartói megosszák egymással a tapasztalataikat, és megvitassák a büntetőügyekben

folytatott nemzetközi igazságügyi együttműködés terén a tagállamok által tapasztalt gyakorlati és jogi problémákat. Ezeken az üléseken az Eurojust is képviseltette magát. Az EJN 40. plenáris ülése az ír soros elnökség idején a csalás elleni küzdelemmel és a biztosítási intézkedést és elkobzást elrendelő határozatok gyakorlati alkalmazásával foglalkozott. Az EJN 41. plenáris ülése a litván uniós elnökség idején az EJN harmadik államokkal, köztük a keleti partnerség országaival való együttműködésével foglalkozott. Az EJN a regionális üléseket is ösztönzi, hogy ezek segítségével a kifejezetten regionális jellegű problémákra lehessen koncentrálni. Az Eurojust megfelelő nemzeti szekcióinak képviselőit gyakran felkéri, hogy vegyenek részt ezeken a regionális üléseken.

1.4.2. A közös nyomozócsoportok hálózata

A közös nyomozócsoportok nemzeti szakértői hálózata 2005-ben jött létre, hogy elősegítse a közös nyomozócsoportokban részt vevő tagállamok közötti információcserét és a bevált gyakorlatok megosztását. A hálózat titkárságának 2011 óta az Eurojust ad otthont, ezzel is elismerve a hálózat és az Eurojust közötti párbeszéd és egymást kiegészítő tevékenység szükségességét.

Korlátozott tér A közös nyomozócsoportok hálózatának korlátozott tere hivatalosan a 9. éves ülés (június 27–28.) alkalmával indult el. Ez az eszköz – amely az Eurojust weboldal részeként a kijelölt nemzeti szakértők számára hozzáférhető – arra szolgál, hogy platformot nyújtson a szakértők közötti kommunikációhoz, és támogassa az ismeretek, bevált gyakorlatok és tanulságok megosztását. Miután az eszköz teljes körűen működésbe lép, meg fogja könnyíteni a gyakorló szakemberek hozzáférését a vonatkozó gyakorlati jogi információkhoz, hogy ezzel is segítse a közös nyomozócsoportok létrehozását és hatékony működtetését.

Értékelő úrlap A szakértők a közös nyomozócsoportok hálózati titkárságának javaslata alapján jóváhagyták a közös nyomozócsoportok értékelő sablonjának formátumát és tartalmát. A nyomtatvány a közös nyomozócsoport eszköz értékelésében részt vevő gyakorló szakemberek munkáját hivatott segíteni, hogy meg tudják ítélni a közös nyomozócsoport teljesítményét és az elért eredményeket (lásd 4. fejezet, „Az év kiemelt témája: a közös nyomozócsoportok értékelése”).

A közös nyomozócsoportok finanszírozása Az Eurojust 2013. szeptember 1-jével kötelezettséget vállalt arra, hogy a rendes költségvetéséből folytatja a közös nyomozócsoportok tevékenységeinek finanszírozását. A közös nyomozócsoportok hálózati titkársága a felelős a közös nyomozócsoportok finanszírozásának további végrehajtásáért (lásd 2.4. szakasz, „Az Eurojust és a közös nyomozócsoportok”).

Éves ülés A nemzeti szakértők és az Eurojust nemzeti tagjai, helyetteseik és asszisztenseik részvételével

megtartott éves ülés lehetőséget adott a közös nyomozócsoportokkal kapcsolatban felmerülő közérdekű témák megvitatására. Az idei munkaértekezleteken az operatív információk nyilvánosságra hozatalával és a bizonyítékok elfogad-hatóságával kapcsolatos kérdésekről zajló viták egy valós, az Eurojust által támogatott ügynön alapultak.

1.4.3. Népirtás elleni hálózat

A népirtás, emberiség elleni bűntettek és háborús bűncselekmények nyomozásáért és büntetőeljárás alá vonásáért felelős kapcsolattartók hálózatát (a népirtás elleni hálózat) a 2002/494/IB tanácsi határozat hozta létre, majd a 2003/335/IB tanácsi határozat erősítette meg. A népirtás elleni hálózat titkársága 2011. júliusban alakult, hogy biztosítsa a nemzeti hatóságok közötti szoros együttműködést az ilyen bűncselekmények ügyében folyó nyomozásban és büntetőeljárásban. Azzal, hogy otthont ad a népirtás elleni hálózat találkozóinak és titkárságának, az Eurojust egyedülálló fórumot biztosít a gyakorlati szakemberek számára a találkozásra, vitára, az információk, a bevált gyakorlatok és a tapasztalatok cseréjére, valamint arra, hogy együttműködjenek és segítsék egymást a nyomozásban és a büntetőeljárásban.

Stratégiai fejlesztések Az Európai Unióban végzett tevékenységeknek részét képezték a Tanácson belül folytatott tárgyalások, amelyek célja a büntetlenség elleni fellépés hatékonyságának növelése és a súlyos nemzetközi bűncselekményekben folytatott nyomozás és büntetőeljárás megerősítése volt, az uniós intézményekre és a tagállamokra vonatkozó átfogó stratégia és cselekvési terv révén.

Korlátozott tér A népirtás elleni hálózat titkársága weboldalán bevezette a korlátozott teret, hogy tagjai bizalmas környezetben kommunikálhassanak és juthassanak információhoz.

Éves ülések Az Eurojust saját székhelyén fogadta a népirtás elleni hálózat 14. és 15. ülését. A két találkozón szinte minden tagállam gyakorló szakemberei részt vettek, a Kanadából, Norvégiából, Svájc-ból, az USA-ból, a Nemzetközi Büntetőbíróságtól (NBB) és *ad hoc* nemzetközi törvényszékektől, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságától és az Interpoltól érkező kollégáikkal, valamint a civil társadalom képviselőivel együtt. A népirtás elleni hálózat tagjai mindkét ülésen megvitták az ENSZ vizsgálóbizottságok fontosságát és az emberi jogi jogsértések elkövetőinek büntetlensége elleni küzdelemhez való hozzájárulásukat, valamint megvizsgálták a funkcionális mentességgel, személyi immunitással és a speciális missziók mentességével kapcsolatos kérdéseket, amelyek potenciálisan összeütközésbe kerülhetnek az egyéni büntetőjogi felelősséggel. A népirtás elleni hálózat ezenkívül tanulmányozta Horvátországnak a háborús bűncselekmények miatti büntetőeljárások lebonyolításában és a harmadik államokkal való együttműködésben szerzett széles körű tapasztalatait. A nép-

irtás elleni hálózat elemzésében fontos helyen szerepelt a súlyos nemzetközi bűncselekményeket elkövető, támogató, ezekben bűnrészes és felbujtó vagy ezekből nyereséghez jutó vállalati szereplők elszámoltathatóságának biztosítása.

Tematikus szeminárium Az Eurojust volt a házigazdája a *Nemzetközi bűncselekmények áldozatainak és szemtanúinak összekapcsolása a nemzeti büntetőjogi hatóságokkal* címmel a civil társadalom és a népiirtás elleni hálózat titkársága által szervezett szemináriumnak.

1.4.4. Konzultatív Fórum

A konzultatív fórum 2010-ben jött létre, hogy megerősítse az EU belső biztonsági stratégiájának igazságügyi dimenzióját, segítse a súlyos és szervezett bűnözés területén szerzett tapasztalatok és bevált gyakorlatok megosztását, az igazságügyi együttműködési eszközök használatát is beleértve, és hozzájáruljon az uniós szintű jogalkotási kezdeményezésekhez. Az Eurojust adminisztratív és pénzügyi támogatást nyújt, és érdemben járul hozzá a konzultatív fórum üléseinek előkészítéséhez.

A konzultatív fórum ülései 2013-ban az Eurojust adott otthont a konzultatív fórum két ülésének, áprilisban az ír uniós elnökség, decemberben a litván soros elnökség alatt.

A konzultatív fórum az áprilisi ülésen az *A javasolt Európai Ügyészség: Hogyan működne a gyakorlatban?* címmel tartott munkaértekezlet következtetéseit vi-

tatta meg. A munkaértekezleten négy munkacsoportot alakítottak ki, amelyek mindegyike az EPPO munkájának más-más adott fázisát vagy releváns vonatkozását vizsgálta. A konzultatív fórum ugyancsak megvitatta az áldozatok szerepét a büntetőeljárásokban, és tapasztalatot cserélt e témában, a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012. október 25-i áldozatjogi irányelv végrehajtása érdekében.

A decemberi ülésen a konzultatív fórum az Eurojustról szóló új rendelettervezetet tárgyalta, és eszmecsere-t folytatott arról, hogyan lehetne továbbfejleszteni az Eurojust munkáját. A konzultatív fórum továbbtárgyalt ezenkívül az EPPO működéséről és létrehozásáról, beleértve operatív ügyekben az Eurojust speciális kapcsolatát az EPPO-val. A résztvevők végül megvitatták az IB területen a jövőben várható fejleményeket, valamint megismerhették az EU belső biztonsági stratégiáját és a 2014–2017-re szóló uniós szakpolitikai ciklust, beleértve az Eurojust e területre tartozó tevékenységeit.

A konzultatív fórum 2012. december 14-i ülésének következtetéseit, a PIF-bűncselekményekről szóló kérdőívre kapott válaszok összefoglalását (8151/13), a 2013. április 26-i ülés következtetéseit és az EPPO-ról szóló kérdőívre kapott válaszok összefoglalását (11628/13) továbbították az uniós intézményeknek, és tanácsi dokumentumként közzétették.

A konzultatív fórum december 13-i ülésének következtetéseit a tanácsi munkacsoportok 2014 elején kapják meg.

Az Eurojust munkája

2.1. Az Eurojust koordinációs értekezletei

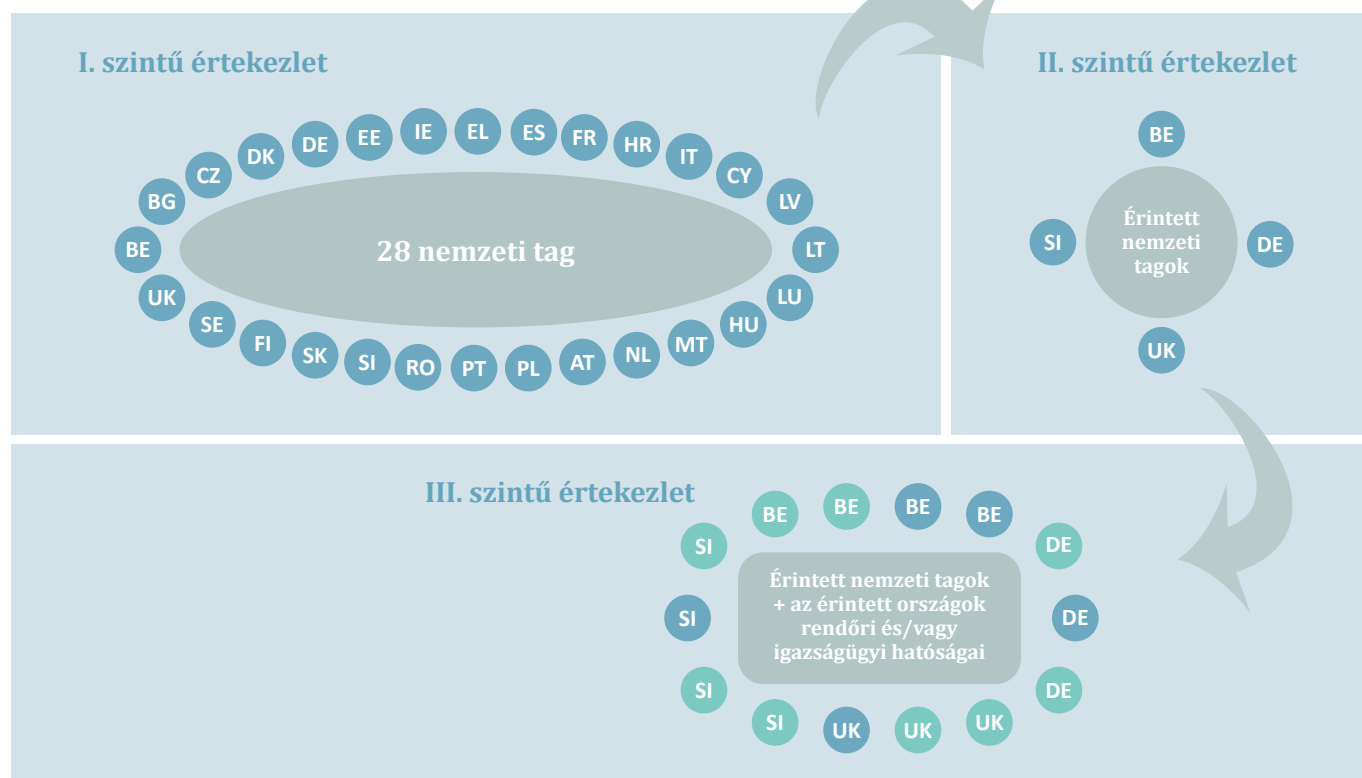
Az Eurojust 2013-ban 206 koordinációs értekezletet tartott. A fő szervező Franciaország (45), Olaszország (23), az Egyesült Királyság (15) és Németország (14) volt, a leggyakrabban részvételre kért országok pedig Hollandia (56), Németország (51), Spanyolország (45), Belgium (43) és az Egyesült Királyság (33) voltak. Az Europol 75 ilyen értekezleten vett részt. A harmadik államok bevonásával tartott 64 koordinációs értekezlet közül a legtöbb Svájcot (15) és Norvégiát (12) érintette, utánuk következett az Egyesült Államok (9). Öt koordinációs értekezletet rendeztek harmadik államban (Svájc (2), Bosznia-Hercegovina (1), Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság (1) és Törökország (1)). A bűncselekménytípusok közül a (mobil) szervezett bűnözői csoportokkal foglalkoztak a legtöbbet a koordinációs értekezleteken (66), ezt követte a csalás (60), a kábítószer-kereskedelem (56), a pénz-mosás (49) és az emberkereskedelem (24).

Az Eurojust koordinációs értekezletein egyszerre vannak jelen a tagállamok és harmadik államok bűnüldöző és igazságügyi hatóságai, ami stratégiai, tájékozott és célzott műveleteket tesz lehetővé a határokon átnyúló bűncselekmények esetében, és megoldást nyújt az Európai Unióban fennálló 30 különböző jogrendszer különbségeiből eredő jogi és gyakorlati nehézségekre. Az Eurojust egyrészt pro-aktív koordinátor, másrészt felkínálja létesítményeit, tagállamonként két résztvevő szá-

mára szállás és utazási költségtérítést, illetve fordítási szolgáltatásokat nyújt, és a büntetőügyekben való igazságügyi együttműködés terén szerzett szakértelmével segíti a határokon átnyúló súlyos bűnügyekkel foglalkozó nemzeti hatóságokat. Az Eurojust videokonferenciára és az Eurojuston kívül tartott koordinációs értekezletekre is lehetőséget nyújt, hogy a lehető legjobban kihasználja a rendelkezésre álló erőforrásokat, és igazodjon a gyakorló szakemberek igényeihez.

Az Eurojust koordinációs értekezletek révén a hatékony, korai információcserének köszönhetően a tagállamok nyomozást indíthatnak, azonosíthatják az esetleges párhuzamos eljárásokat, illetve felderíthetik a más tagállamok ügyeivel való összefüggéseket. El lehet kerülni a gyakori *ne bis in idem* kérdéseket, meg lehet előzni a joghatósági ütközéseket és meg lehet állapodni az eljárások átadásáról. Lehetőség van a nyomozati tevékenységek megtervezésére, például közös nyomozócsoport vagy koordinációs központ létrehozására, illetve a jogsegélykérelmek teljesítésének nyomon követésére. A koordinációs értekezleteken az érintett országok illetékes nemzeti hatóságai közvetlenül megvitathatják a jogi követelményeket és az eljárási kérdéseket, például a nyomozati és kényszerítő intézkedésekkel, a bűncselekményből származó jövedelmek zárolásával és lefoglalásával és az ismertetési kötelezettségekkel kapcsolatban.

Operatív koordinációs értekezletek - példa

ÁFA-csalási ügy – példa

Egy Brit Virgin-szigeteken bejegyzett, Dubaiban (az Egyesült Arab Emírségek része) található nemzetközi vállalat francia leányvállalata részt vett a szén-dioxid-kibocsátási jogok kereskedelmében. Ez a cég három francia beszállítótól vásárolta a kibocsátási kvótákat. A beszállítók közül kettőnél az ÁFA-t is tartalmazó számlákat hongkongi számlákról fizették. Egyik beszállító sem tájékoztatta a francia adóhatóságokat az említett kvóták újraértékesítéséből beszedett héáról, ezáltal megszegtek jogi és adóügyi kötelezettségeiket. A francia leányvállalat – kétes számlák alapján – adókedvezményt vett igénybe az adóhatóságoknak visszafizetendő ÁFA összege után, és ezáltal csalárd módon adólevonásból származó nyereséghez jutott, a francia államkincstár kárára. A vállalat és képviselői ellen folytatott nyomozás során összegyűjtött bizonyítékok alapján a széles körű ÁFA-csalási rendszert nagy valószínűséggel a francia leányvállalat vagy a fent említett franciaországi érdekképviseléssel rendelkező nemzetközi vállalat hozta létre, a saját hasznára. Hollandiában egy szén-dioxid-kibocsátási jogokat forgalmazó holland kereskedő ügyében indított hasonló nyomozás azt mutatta, hogy a vállalat részt vett egy ÁFA-körhintacsalásban, és hogy a gyanúsítottak közül néhányan egy olyan bűnszervezet tagjai voltak, amely több tagállamban követett el héacsalást. A két nyomozás láthatólag kölcsönösen összefüggött.

Az Eurojust koordinációja 2011-ben az Eurojust támogatását kérték, és közös nyomozócsoportot hoztak létre Franciaország és Hollandia részvételével. Az ügy 2013. októberben már nagyon előrehaladott szakaszban járt, ezért koordinációs értekezletet tartottak, hogy megállapodjanak arról, hogyan haladjanak tovább a büntetőeljárással a két tagállamban. A szerzett bizonyítékok azt mutatták, hogy a fő gyanúsítottak Dubaiból működtek, és a pénzáramlás is Dubaiban ért véget, miután hongkongi közvetítő számlákon keresztül oda irányították. Az értekezlet idején Spanyolországban, Németországban, Portugáliában és Hongkongban már majdnem az összes jogsegélykérelmet teljesítették. A francia hatóságok mérlegelték az Egyesült Arab Emírségeknek szóló jogsegélykérelmek kiadását, hogy kihallgathassák a gyanúsítottakat, és lefoglalhassák a feltételezhetően ott található vagyont. Franciaországnak és Hollandiának egyaránt elegendő bizonyítéka volt ahhoz, hogy eljárást indítson a fő gyanúsított ellen.

Párhuzamos büntetőeljárások A döntő kérdés az volt, hogy a fő gyanúsítottat – ha egyszer letartóztatják – őrizetben lehet-e tartani. Franciaországban határozottan fennállt a lehetősége annak, hogy a fő gyanúsítottat a tárgyalásig szabadlábra helyezik. A holland hatóságok bíztak abban, hogy az összegyűjtött bizonyítékok mennyisége és a bűncselekmény által okozott gazdasági kár meggyőzi a bíróságot arról, hogy a gyanúsítottat őrizetben kell tartani, így mindkét ország ügyészei foganatosíthatják a kihallgatásokat, és folytathatják az eljárást.

Ideiglenes átadás/az őrizetben lévő gyanúsított kihallgatása a másik tagállamban A részt vevő hatóságok megvitatták, hogy az érintett tagállamok jogszabályai lehetővé teszik-e, hogy a gyanúsítottat kihallgatásra és tárgyalásra átadják a másik félnek, vagy hogy őrizetben lehet-e tartani a tárgyalásig. A felek egyetértettek abban, hogy az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározatot végrehajtó nemzeti jogszabály ezt lehetővé teszi. A részt vevő hatóságok azt a kérdést is felvetették, hogy a francia vizsgálóbíró kihallgathatja-e a gyanúsítottat abban az esetben, ha Hollandiában tartják őrizetben, és a hivatalos vádemelést elvégezheti-e ott.

Ne bis in idem Mivel Franciaország és Hollandia egyaránt ÁFA-csalás jellegű bűncselekmény miatt akart büntetőeljárást indítani a fő gyanúsított ellen, a részt vevő hatóságok megvitatták, hogy ugyanazért a bűncselekményért emelnek-e vádat, és arra a megállapításra jutottak, hogy két különböző csalást követett el két különböző sértettel szemben, különböző joghatóságokon belül (a francia és a holland adóhivatal), ebből következően nem áll fenn a kettős vád alá helyezés veszélye.

Az eljárások átadása A felek úgy vélték, hogy Franciaország a büntetőeljárás céljából hivatalosan átadhatná az ügyét Hollandiának. Hollandiának elvben nem lett volna joghatósága a Franciaországban elkövetett bűncselekmény felett, mivel a bűncselekmény francia sértettet érintett, és azt nem holland állampolgár követte el. A holland ügyben azonban esetleg bűnszervezetben való részvétel miatt is vádat lehetett volna emelni. Ezt a lehetőséget mindkét oldalnak tovább kellett vizsgálnia, és a francia főügyésznek is jóvá kellett hagynia.

A zárolt vagyon elosztása A nyomozás eredményeképpen 2013-ra körülbelül 7 millió USD-t zároltak. További összegek lefoglalására is lehet számítani. A két tagállam egyetértett abban, hogy az elkobzott vagyon végső összegét egyenlő arányban kell elosztani.

Harmadik fél által közölt információ megosztása A közös nyomozócsoport tagjai mérlegelték, hogy a közös nyomozócsoportban részt nem vevő ország által közölt információt jogszerűen megoszthatják-e érvényes bizonyítékként, mivel a cserére a közös nyomozócsoport tagjai között került sor. Problémát jelenthetett, hogy az információt csak a közös nyomozócsoport egyik felének adták át, nem az összes tagjának. A közös nyomozócsoport tagjai megállapodtak, hogy a fogadó félnek engedélyt kell kérnie az információközlőtől, hogy hivatalosan is megoszthassa az információt a közös nyomozócsoport másik felével.

Letartóztatás A nemzeti hatóságokkal való egyeztetés függvényében a felek abban állapodtak meg, hogy a fő gyanúsított őrizetbe vételét Franciaország végzi, mivel oda előbbi rendszeresen ellátogatott. Az óvadékra nagyon magas összeget állapítottak meg. Ezt követően úgy tervezték, hogy Hollandia bocsát ki európai elfogatóparancsot, Hollandiába viszi a gyanúsítottat és ott kéri az őrizetben tartását. A két ország egyidejűleg akarta lefolytatni a büntetőeljárást. A francia hatóságok engedélyt kaptak volna arra, hogy a gyanúsítottat Hollandiában hallgassák ki. Csak egy későbbi szakaszban akarták megvizsgálni azt a lehetőséget, hogy az eljárást átadják Hollandiának. A felek a közös nyomozócsoportról szóló megállapodás alapján az ügyiratok és bizonyítékok cseréjéről is megegyeztek.

Az ügyben folytatott együttműködés eredményeképpen Franciaországban három gyanúsítottat vettek őrizetbe. Végrehajtották a Hongkongnak, Svájcnak, az Egyesült Királyságnak, Németországnak, Dániának, Spanyolországnak és az USA-nak kiadott jogsegélykérelmeket. Franciaországban és Hollandiában nyolc személyt hallgattak ki, ezenkívül európai elfogatóparancsot adtak ki az egyik, ismeretlen helyen tartózkodó fő gyanúsított ellen és koordinációs értekezletet terveztek a nyomozás utókövetése érdekében.

2.2. Az Eurojust koordinációs központjai

Az Eurojustnál 2013-ban hét koordinációs központot hoztak létre, a következő országok szervezésében: Franciaország (4), Olaszország (2) és Hollandia (1). A vizsgált bűncselekménytípusok közé tartozott az illegális bevándorlás (2), a kábítószer-kereskedelem és emberkereskedelem (1), a gépjárművekkel kapcsolatos bűncselekmények (1), az áruk hamisítása (1), a pénzmosás (1) és a csalás (1).

Az Eurojust heti hét napos, napi 24 órás rendelkezésre állása és a koordinációs központok létrehozása biztosítja az információk valós idejű továbbítását és az intézkedések nemzeti hatóságok közötti koordinálását a közös akció napján.

Az Eurojust koordinációs központjai elősegítik a lefoglalások, letartóztatások, lakásban vagy vállalatnál tartott házkutatások, biztosítási intézkedést elrendelő határozatok és tanúkihallgatások támogatását, koordinálását és azonnali nyomon követését. Az összegyűjtött bizonyítékok elfogadhatósága fontos tényező az ezt követő bírósági eljárás sikerességében. Az Eurojust koordinációs központjai elősegítik a fenntartható eredmények elérését a határokon átnyúló bűnügyekben.

Csalási ügy – példa

Egy állítólagos Ponzi-séma (pilótajáték) ügyében 2012. februárban Franciaországban indult összetett transznacionális csalási nyomozás. Az érintett gyanúsítottak és vállalatok székhelye nyolc tagállamban, valamint Svájcban és a Seychelles-szigeteken volt. Európában körülbelül 400 sértettet sikerült azonosítani. Az okozott kárt legalább 23 millió EUR-ra becsülték. A jövedelmeket a Seychelles-szigeteken, Máltán és Cipruson nyitott bankszámlákon helyezték el, ezenkívül ingatlanokba, hajókba és jachtokba fektették.

Az Eurojustot felkérték, hogy segítse elő a jogsegélykérelmek teljesítését, hogy meg lehessen

sen határozni a gyanúsítottak és a bűncselekményből származó jövedelmek helyét, illetve kérni lehessen a kihallgatásokat, házkutatásokat, a vagyon zárolását és lefoglalását. Az Eurojustnál koordinációs központ jött létre, hogy mind a 10 érintett országban támogassa az egyidejű igazságügyi szintű fellépést. Ez volt az első alkalom, hogy ilyen sok ország vett részt egy koordinációs központban, és ugyancsak az első alkalom, hogy a vagyon zár alá vételére irányuló műveletek egyszerre hat különböző joghatóság alatt, köztük a Seychelles-szigeteken indultak el. A külön telefonvonalakkal, e-mail címmel és videokonferenciához alkalmas felszereléssel rendelkező koordinációs központ segítségével a francia vizsgálóbíró nyomon követhette az Eurojust nemzeti szekcióinak aktuális helyzetét, és valós időben foglalkozhatott az akciónap során felmerülő konkrét igazságügyi kérdésekkel. A művelethez a bűnüldöző szervek több mint 200 tagját bevetették, ami 16 személy őrizetbe vételét, hat gyanúsított kihallgatását, a bankszámlákon körülbelül 700 000 EUR zárolását és nagy értékű hajók, villák, luxusautók, műalkotások és ékszerek lefoglalását eredményezte.

Az egyik részt vevő tagállam képviselője így fogalmazott: „(...) Az Eurojust olyan fórumot biztosított az ügyészeknek és a bűnüldöző szervek tagjainak, ahol együttes, összehangolt erőfeszítésekkel dolgozhattak a közös cél érdekében: hogy a határok nélküli Európa ne olyan térség legyen, ahol a bűnözői tevékenység akadálytalanul folytatható. A bűnözés elleni harcban nincs hatékonyabb fegyver az igazságügyi és rendőri hatóságok együttes elszántságánál. Az igazságügyi együttműködés pontosan ezt a célt szolgálja, és erről ez a művelet is tanúskodik.”

2.3. Információcsere és a CMS

Az Eurojust-határozat bevezette azt a kötelezettséget, hogy a tagállamoknak bizonyos információkat továbbítaniuk kell az Eurojusthoz, ha az információ a feladatainak ellátása szempontjából releváns, hogy az Eurojust ezáltal proaktívabb támogatást tudjon nyújtani az ügyek és a bűnügyi jelenségek kezelésében. Az Eurojust az ügyviteli rendszerét úgy alakította át, hogy megkönnyítse a kiegészítő adattípusok feldolgozását, és kidolgozta a technikai eszközöket az Eurojusthoz való szervezett, biztonságos adattovábbítás támogatására.

2.3.1. A CMS fejlesztése

A CMS kialakítása és fejlesztése az Eurojust-határozaton és az Eurojust adatvédelmi szabályain alapul. A CMS az Eurojust szoftvereszköze, amely elősegíti az ügyre vonatkozó adatok biztonságos tárolását és feldolgozását. Ez az igényekre szabott adatbázis megkönnyíti az Eurojustnak a nyomozások és büntetőeljárások koordinálásában végzett munkáját az információk kereszt-hivatkozásaival és azzal, hogy az érintett felek számára lehetővé teszi a folyamatban lévő nyomozásokról és büntetőeljárásokról szóló információhoz való hozzáférést. Az adatvédelmi iránymutatásokkal összhangban az Eurojust adatvédelmi tisztviselője és a közös ellenőrző szerv szavatolja a személyes adatok feldolgozása jogszerűségének felügyeletét.

A CMS-ben 2013-ban jelentős bővítéseket vezettek be. A CMS funkcionális területeinek széles körén hajtottak végre rendszerbővítést, ami az átdolgozott Eurojust-határozat által előírt változtatásokból, illetve a felhasználá-

lok módosítási kéréseiből eredt. Bővítések történtek az olyan fontos területeken, mint az ügyek nyilvántartásához és nyomon követéséhez szükséges funkciók, a személyes adatok importálása és elemzése, az összefüggések felismerése, a keresés és bejelentés. Optimalizálták az Eurojust adatvédelmi szabályainak való megfelelést a bejelentkezési, értesítési és megosztási mechanizmusok fejlesztésével és egy új biztonsági modell bevezetésével, amely lehetővé teszi, hogy a jövőben rugalmasabban lehessen viszonyulni a CMS-hez való hozzáféréshez úgy a belső, mint a külső felhasználók (azaz az ENCS tagok és/vagy az összekötő ügyészek) esetében. Horvátország csatlakozásával további változásokra lett szükség, hogy a horvát nemzeti tag és a nemzeti szekció más tagjai hozzáférést kapjanak.

2.3.2. A 13. cikk szerinti "intelligens" formanyomtatvány

Eszköz A 13. cikk szerinti „intelligens” formanyomtatvány egy szabványos elektronikus sablon, amelyet az Eurojust azért fejlesztett ki, hogy lehetővé tegye az Eurojust-határozat 13. cikke szerinti, a nemzeti hatóságoktól az Eurojust felé történő szervezett információtovábbítást. A formanyomtatvány mind a 24 hivatalos uniós nyelven elérhető. A formanyomtatvány lehetővé teszi a beküldött adatok importálását a CMS-be. A 13. cikk szerint kapott információt vagy újnak tekintik, vagy az olyan folyamatban lévő operatív ügyre vonatkozik, amelyet a fogadó nemzeti szekció kezdeményezett az Eurojustnál. Nyilvántartásba vétel után a CMS automatikus összefüggés-felismerő funkciójával meg lehet keresni a más

ügyekkel való esetleges kapcsolódásokat. Amennyiben új összefüggést találnak, erről értesítik a nemzeti szekciót. Az értesített nemzeti szekció ezután közli az eredményeket a beküldő tagállami hatósággal.

Értékelés A továbbítási folyamathoz szükséges elektronikus eszköz kifejlesztését, valamint a CMS-en belüli konfigurálását az Eurojustnak kell elvégeznie és finomítani. Az Eurojust 2011. júliustól (az átültetés határideje) 2013. júniusig 218 darab 13. cikk szerinti értesítést kapott, és ezekből 89 vonatkozott már nyilvántartásba vett Eurojust-ügyre. A 13. cikk szerinti értesítések egyelőre a konkrét ügyek során nemzeti hatóságokon keresztül az Eurojusthoz eljutó információknak csak töredékét jelentik (a fenti időszakban összesen 2970 ügyet vettek nyilvántartásba az Eurojustnál). A 13. cikk szerinti információ Eurojusthoz való beküldésének leggyakoribb jogalapja a (6) bekezdés (különösen súlyos ügyek), a második leggyakoribb pedig az (5) bekezdés (közös nyomozócsoportok). Amennyiben az összes tagállam teljes körűen végrehajtja a 13. cikket, az Eurojust képes lesz például arra, hogy áttekintést adjon az összes közös nyomozócsoportról az Európai Unióban.

2.3.3. Kapcsolat az ENCS és a CMS között

Kutatás 2013-ban előrehaladás történt a tagállamokban működő ENCS tagok és az Eurojust ügyviteli rendszere (CMS) közötti technikai összekapcsolódás megvalósításában. A szükséges hálózati infrastruktúrát vizsgáló EJ27 hálózati összeköttetés projekt eredményeire építve az ENCS kutatási projekt keretében összeállították a potenciális ENCS eszközök (azaz az ENCS és a CMS összekap-

csolásának lehetséges műszaki megoldásai) katalógusát, és feltüntették, hogy a tagállamok melyik lehetőséget részesítették előnyben. Az ENCS kutatási projekt azt is megvizsgálta, hogy milyen műszaki hatással lenne a CMS-re és az Eurojust más infrastruktúrára a külső felhasználók jövőbeni kapcsolódása a CMS-hez, illetve a CMS ilyen kapcsolódáshoz szükséges bővítése.

Hozzáférési módok A testület 2013. júliusban közös megközelítést alakított ki az ENCS tagjainak a CMS-hez való hozzáférési módjaira vonatkozóan. A testület a jogi követelményeknek és az Eurojust adatvédelmi szabályainak megfelelően a külső CMS-felhasználók különböző kategóriái számára meghatározta az adatok láthatóságának és a kezeletési jogoknak a különböző szintjeit az index- és ideiglenes munkafájlokban található adatok tekintetében, és meghatározta az érintett nemzeti tag adatkezelői szerepének ellátását.

Végrehajtás Folytatódott az egyes tagállamok és a CMS közötti kapcsolatok műszaki megvalósítása. A Cseh Köztársasággal és Lettországgal kiépített kapcsolat megkezdte működését. Eddig öt tagállammal sikerült kiépíteni a kapcsolatot (a Bulgáriával és Romániával való kapcsolat 2012 óta működött). Finnországgal, Magyarországgal és Lengyelországgal kísérleti kapcsolatot alakítottak ki, és mindegyik tagállam aláírta a kapcsolat használatát szabályozó egyetértési megállapodást. Ezek a kapcsolatok várhatóan 2014 elején lépnek működésbe. Az Eurojustnak a megvalósításról szóló, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett jelentése a 2013. július 19-i 12582/13 tanácsi dokumentumként jelent meg.

2.4. Az Eurojust és a közös nyomozócsoportok

A közös nyomozócsoportok továbbra is a bűnüldöző és igazságügyi szakemberek rendelkezésére álló legfontosabb operatív eszközök egyikét jelentik, mivel a határokon átnyúló jogi segítségnyújtásnak ez a konkrét eszköze lehetővé teszi a csoporton belüli közvetlen információ- és bizonyítékcserét anélkül, hogy igénybe kellene venni a kölcsönös jogsegélykérelmek hagyományos csatornáit.

Az Eurojustnak a közös nyomozócsoportok felállításában és működtetésében betöltött konkrét szerepe elsősorban a következőkben nyilvánul meg: (i.) a közös nyomozócsoportok számára alkalmas ügyek azonosítása; (ii.) a különböző eljárási rendszerekről szóló tanácsadás és tájékoztatás; (iii.) a közös nyomozócsoportokra vonatkozó megállapodások vagy ezek kiterjesztésének és az operatív cselekvési terveknek a megszövegezése; (iv.) koordináció biztosítása az akciónapokon; v. a közös nyomozócsoportok koordinációs értekezletek útján történő támogatása.

2.4.1. Az Eurojust konkrét ügyei

Az Eurojust székhelyén vagy a tagállamokban szervezett koordinációs értekezletek hasznos eszköznek bizonyultak a közös nyomozócsoportok operatív céljainak meghatározása és nyomon követése, a közös nyomozati tevékenységek értékelése és az elkövetkező lépések eldöntése szempontjából. Az ilyen lépések közé tartoznak a következők: az egyidejű letartóztatások megtervezése, európai elfogatóparancsok vagy harmadik államoknak szóló jogsegélykérelmek kiadása és végrehajtása, megállapodás az elközbással kapcsolatos intézkedésekről és a közös nyomozócsoport kiküldött tagjai által megteendő lépések. Az Eurojust ugyancsak szorgalmazta a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek közötti megállapodásokat a vádemelési stratégiákról, amit a lehető leghamarabb fel kell vázolni, mivel az sok esetben magának a nyomozásnak a kidolgozására is kihat.

Az Eurojust az elmúlt években támogatta a 2000. évi jogsegélyegyezmény 13. cikke szerint vagy a közös nyo-

mozócsoportokról szóló 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat szerint létrejött közös nyomozócsoportokat. A nyomozások jellege vagy a harmadik államok nyomozati munkába való bevonásának szükségessége miatt azonban az Eurojust 2013-ban a más jogi aktusok – pl. a szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezmény, a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös jogsegélyről és együttműködésről szóló egyezmény (Nápoly II.) – alapján létrehozott közös nyomozócsoportokhoz is biztosította szakértelmét.

Tények és szám adatok A közös nyomozócsoportok létrehozásához és működéséhez nyújtott támogatás 2013-ban is az Eurojust kiemelt feladatai közé tartozott. A jelentéstételi időszakban a nemzeti tagok 102 közös nyomozócsoportot támogattak, és ezek közül 42 újonnan jött létre 2013-ban. A nemzeti tagok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságként vagy az Eurojust nevében vettek részt a munkában, az Eurojust-határozat 9f. cikkének megfelelően.

A közös nyomozócsoportok a korábbi évekhez hasonlóan a legsúlyosabb bűncselekménytípusokkal – pl. kábítószer-kereskedelemmel, emberkereskedelemmel, csalással és pénzmosással – foglalkoztak. A közös nyomozócsoportokat a számítástechnikai bűncselekmények ügyében is egyre gyakrabban vették igénybe. Az Eurojust ezenfelül 35 alkalommal kapott az Eurojust-határozat 13. cikkének (5) bekezdése szerinti tájékoztatást a tagállamoktól, amelyek közül hét esetben közös nyomozócsoportot hoztak létre az Eurojust segítségével. Az Eurojust három, harmadik államok bevonásával létrejött közös nyomozócsoport felállítását is támogatta.

Visszatérő akadályok Az Eurojust 2013. évi konkrét ügyei bizonyos jogi és gyakorlati kérdéseket jeleznek, amelyek veszélyeztetik a közös nyomozócsoport hatékony működését. A következő akadályokat azonosították: eltérő hivatalos követelmények érvényesek a közös nyomozócsoportra vonatkozó megállapodás aláírására, a jogrendszerek különbségei, különös tekintettel a bizonyítékok (köztük a lefoglalt anyagok) összegyűjtésére vonatkozó szabályokra, a bizonyítékok elfogadhatóságára, az információk nyilvánosságra hozatalára és az adatmegőrzési határidőkre vonatkozó szabályokra, a joghatósági ütközésekre és a büntetőeljárások átadására. Az Eurojust tovább foglalkozik ezekkel a visszatérő akadályokkal, és segíti a gyakorló szakembereket ezek leküzdésében.

A felmerült kérdések például a tanúkihallgatások követelményeinek különbségeire vonatkoznak, ami a bizonyítékok elfogadhatóságával kapcsolatos problémákat vethet fel. A másik gyakori kérdés az ügyre vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalához kapcsolódik. Mivel a közös nyomozócsoportok egyik fontos előnye az információk azonnali megosztása, a tagjainak kezdetől fogva tisztában kell lenniük azzal, hogy a részt vevő tagállamok nemzeti joga szerint az érzékeny anyagokat milyen mértékben és mikor közölhetik a védőügyvéddel és a bírósággal.

Emberkereskedelmi ügy – példa

Egy emberkereskedelemmel és a lefoglalt vagyon elkobzásával foglalkozó közös nyomozócsoportban az Eurojust segítségével az ügy igazságügyi folytatására koncentrált. Az emberkereskedelem „A” tagállamban található áldozatait a „B” tagállamból érkezett rendőrök és ügyészek segítségével hallgatták meg, az 1959. évi és 2000. évi kölcsönös jogsegélyegyezmény rendelkezéseinek megfelelően, hogy a tanúvallomásukat bizonyítékként mindkét tagállamban fel lehessen használni a nyomozás során. Az áldozatok kihallgatását ezáltal saját honfitársaik végezheték, akiket külön felkészítettek a kiszolgáltatott sértettek és szemtanúk kezelésére. A közös nyomozócsoport keretében nyert tanúvallomásokat ezután mindkét tagállam fel tudta használni a nyomozásban.

A közös nyomozócsoport keretében úgy határoztak, hogy az eljárást a továbbiakban átadják a „B” tagállamnak, és az európai elfogatóparancsot is a „B” tagállam adja ki, majd az „A” tagállam hajtja végre. Az „A” tagállamban lévő elkövetőket átadták a „B” tagállamnak és bíróság elé állították őket, a „B” tagállamban már letartóztatott bűntársaikkal együtt. Az Eurojust támogatásával – amely a két II. szintű értekezlet mellett két koordinációs értekezletet is szervezett – a közös nyomozócsoport keretében sikerült elvégezni a bizonyítékok értékelését, a büntetőeljárás átadását és az európai elfogatóparancsok végrehajtását. A közös nyomozócsoport tevékenységeinek eredményeképpen a „B” tagállamban jogerős ítélet született. A közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek és az Eurojust még egyeztetett néhány további intézkedésről az „A” tagállamban lévő vagyon elkobzásával kapcsolatban, és ennek eredményeként az „A” tagállamban sikeresen elkobozták a vagyont.

A védőügyvéd jogai Egy konkrét emberkereskedelmi ügyben az egyik érintett tagállam jogszabályai megkövetelték, hogy a gyanúsítottak védőügyvédjét értesíteni kell, és lehetőséget kell adni arra, hogy jelen legyen a tanúkihallgatáson ahhoz, hogy az ilyen bizonyítékok a bíróságon elfogadhatónak minősüljenek. A másik érintett joghatóságban nem volt érvényben ilyen követelmény. Az Eurojust támogatásával aláírt, a közös nyomozócsoportra vonatkozó megállapodás tisztázta a követelményeket, és lehetővé tette, hogy a tanúvallomásokat a közös nyomozócsoportban részt vevő felek nemzeti jogszabályainak megfelelően vegyék fel.

Titoktartás/nyilvánosságra hozatal Néhány tagállam a közös nyomozócsoportra vonatkozó megállapodás mellékleteiben tisztázza az információcsere feltételeit és a titoktartási szabályokat (nyilvánosságra hozatal). A tagállamok ezzel a módszerrel megkereshetik az összeegyeztethető pontokat az egyébként eltérő jogi követelményeikben. Egy gyilkossági ügygel foglalkozó közös nyomozócsoportban megállapodásra jutottak arról, hogy elvben az információkhoz való korlátlan hozzáférés, illetve azok korlátlan használata és megosztása engedélyezett mindaddig, amíg a felek valamelyike nem korlátozza ezek használatát (például a bíróságon fel nem használható bizonyítékként).

2.4.2. A közös nyomozócsoportok szakértőinek éves ülése

A közös nyomozócsoport eszköz használatát népszerűsítő program folytatásában az Europollal együttműködésben az Eurojust volt a házigazdája és szervezője a közös nyomozócsoportok nemzeti szakértői 9. éves ülésének.

A szakértők megállapodtak arról, hogy ellenőrző listát kell készíteni a közös nyomozócsoport létrehozása előtt tisztázandó kérdésekről, és a részt vevő tagállamok nyilvánosságra hozatalra alkalmazandó szabályait mellékletként szerepeltetni kell a közös nyomozó-csoportra vonatkozó megállapodásban, amint az már bevált gyakorlat. A résztvevők megemlézték továbbá, hogy rendszeres kockázatértékelést kell készíteni a közös nyomozócsoportok létrehozásának megvalósíthatóságáról és hatékonyságáról, és ebben külön figyelembe kell venni a nyilvánosságra hozatalra és a titoktartásra alkalmazandó jogszabályokat. Az ülés következtéteit tanácsi dokumentumként teszik közzé, és az Eurojust weboldalán is hozzáférhető lesz.

A gyakorló szakemberek szerint a közös nyomozó-csoportok értékelésének nagyon fontos szerepe van a munkájukban, mivel az ilyen értékelések segítségével meg tudják határozni a közös nyomozócsoport előnyeit vagy hiányosságait. Az Eurojust elismeri és aktívan támogatja a közös nyomozócsoportok értékelésének hozzáadott értékét. A témáról bővebb információ a 4. fejezetben található, „Az év kiemelt témája: a közös nyomozócsoportok értékelése”.

2.4.3. Támogatás/pénzügyi segítségnyújtás a közös nyomozócsoportoknak

Az Eurojust 2010 és 2013 között 95 különböző – összesen 22 tagállamot érintő – közös nyomozócsoportot támogatott, és jelentősen hozzájárult az Európai Unióban működő közös nyomozócsoportok általános fejlődéséhez.

A közös nyomozócsoportok második támogatási projektje keretében júliusban és szeptemberben két újabb pályázati felhívást hirdettek, amelyek 2013 végéig fedezték az operatív szükségleteket. 36 új pályázat érkezett, ami megerősítette a már megfigyelt tendenciákat és a projekt sikerességét. Az erre vonatkozó információk az Eurojust weboldalán vagy az alábbi linken érhetők el: <http://www.eurojust.europa.eu/Practitioners/Eurojust-Support-JITs/JITS-Funding/Pages/jits-funding-project.aspx>.

2013-ban 34 közös nyomozócsoport kapott pénzügyi támogatást az Eurojusttól, amelyek közül 18 az év folyamán alakult. Az Eurojust jövőre tovább folytatja a közös nyomozócsoportok pénzügyi támogatását. 2014-től kezdve az egy vagy több tagállam bevonásával létrejött közös nyomozócsoportban részes fél vagy abban részt vevő harmadik államok is jogosultak lehetnek a támogatásra. Készül egy egyszerűsített, a korábbi tapasztalatokat és a gyakorló szakemberek visszajelzéseit figyelembe vevő eljárás, amelynek bevezetése 2014-ben várható.

Az Eurojust operatív munkája

3.1. Az Eurojust konkrét ügyei a kiemelt bűncselekmények területén

Az Eurojust a kiemelt bűnügyi területeket összehangolja a Tanács által a 2014–2017-re szóló uniós szakpolitikai ciklusban, a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözés elleni küzdelemben meghatározott bűnüldözési prioritásokkal. Az első, rövidített szakpolitikai ciklus végrehajtása 2011 és 2013 között zajlott, és az Eurojust az erre az időszakra szóló saját prioritásait 2012-ben a következőképpen alakította át: kábítószer-kereskedelem, illegális bevándorlás és emberkereskedelem, csalás, korrupció, számítástechnikai bűnözés – beleértve a gyermekek szexuális zaklatását ábrázoló képeket, pénzmosás, az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények, terrorizmus és (mobil) szervezett bűnözői csoportok. Az alábbi bekezdések azt mutatják be, hogy az Eurojust hogyan vett részt a fenti bűncselekmények elleni küzdelemben.

Az Eurojust 2013-ban aktívan támogatta az EMPACT ösz-

szes, a tanácsiprioritások kidolgozására indított projektjét. Ami a 2014–2017-es uniós szakpolitikai ciklust illeti, az Eurojust 2013-ban aktívan részt vett a Tanács által erre az időszakra elfogadott kilenc prioritásra vonatkozó többéves stratégiai tervek kidolgozásában, és ennek folyamán az EMPACT projektek keretében a többéves stratégiai tervek operatív cselekvési tervekbe való átültetésében is. A projektek támogatásával kapcsolatos következetesség érdekében az Eurojust 2013. szeptemberben közös állás-pontot fogadott el arról, hogy milyen mértékű részvételt és milyen fajta támogatást tud nyújtani az operatív cselekvési tervekben szereplő konkrét fellépésekhez. A 2013-ban e téren végzett előkészítő munka alapján az Eurojust ezenkívül új prioritásokat fog elfogadni a 2014 és 2017 közötti időszakra, a Tanács prioritásaival összhangban.

3.1.1. Kábítószer-kereskedelem

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	263	239
Koordinációs értekezletek száma	59	56
Közös nyomozócsoportok száma	13	26

A kábítószer-kereskedelmi ügyek többségében (184) csak ezzel a bűncselekménnyel foglalkoztak, noha 47 esetben a kábítószer-kereskedelem szervezett bűnözéssel, 17 esetben pénzmosási tevékenységekkel is összekapcsolódott. A kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos ügyekben való együttműködés szempontjából a fő megkereső Svéd-ország, Franciaország és Olaszország volt, a legtöbbszor megkeresett tagállamnak pedig Spanyolország, Hollandia és Németország számított. A nyomozás tárgyát képező tiltott anyagok közül messze a leggyakoribb a kokain volt (113),

utána következett a kannabisz (62). Noha ezen a területen mennyiségileg csökkent a konkrét ügyek száma, minőségi szempontból az Eurojust részvétele nagyobb arányú volt, mivel a koordinációs értekezletek száma nem változott, a közös nyomozócsoportoké pedig kétszeresére nőtt.

A szervezett bűnözés elleni küzdelemre vonatkozó, 2011–2013 közötti tanácsi prioritások többféleképpen foglalkoznak a kábítószer-kereskedelemmel. Bár a szintetikus kábítószerek kereskedelme elleni fellépés önálló prioritásként jelenik meg, más kábítószerek az általánosabb célkitűzésekben szerepelnek, például a nyugat-afrikai és nyugat-balkáni székhelyű szervezett bűnözői csoportokra vagy az illegális árucikkek kereskedelméhez használt konténerekre vonatkozó részben. Az Eurojust aktívan hozzájárult valamennyi kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos EMPACT projekthez. A szintetikus kábítószerekről szóló EMPACT projekt kapcsán az Eurojust februárban és júniusban részt vett az EMPACT értekezletein, ahol az egyik legtöbbet vitatott kérdés az APAAN volt, egy olyan, szintetikus kábítószerek előállításához használt prekursor, amelyre eddig még nem minden tagállamban vonatkozik szabályozás.

Kábítószer-kereskedelmi ügy – példa

Az Eurojust és az Europol támogatásával indult közös belga–spanyol rendőrségi és igazságügyi művelet egy kábítószer-kereskedő hálózatot vett célba, amely 2007 óta Belgiumban, Spanyolországban, Franciaországban, Hollandiában és Marokkóban működött. A 2012 és 2013 között végrehajtott művelet eredményeképpen 2013-ban sikerült semlegesíteni a csoportot.

A szervezett bűnözői csoport többségében marokkói származású tagjai a kannabiszkereskedelemből nagyjából 50 millió EUR-t mostak tisztára. A szervezett bűnözői csoport afrikai kapcsolatai végezték a kábítószerek termesztését és feldolgozását, a csoport pedig hajón szállította át azokat Marokkóból Spanyolországba. Amint a kábítószer Spanyolországba ért, a szervezett bűnözői csoport tagjai azt más járművekbe rakták át, hogy tárolják vagy tovább-szállítsák Európa más részeibe. A pénzmosás fedőtevékenysége egy malagai bőr-kereskedés volt, a Belgiumból Franciaországba tartó készpénzszállításához pedig futárokat vettek igénybe.

Az Eurojustnál lévő belga és spanyol szekció szoros együttműködésben dolgozott, és elő-

mozdította a spanyol és a belga hatóságoktól kapott jogsegélykérelmeket. A belga szövetségi rendőrség, a spanyol *Guardia Civil* és az Europol közötti gyors rendőrségi információcsere érde-kében az Eurojuston keresztül közös nyomozócsoportot hoztak létre.

Spanyolországban több különálló, kábítószer és pénz lefoglalásával kapcsolatos ügy indult. A felek az Eurojustnál tartott koordinációs értekezleten abban állapodtak meg, hogy ezeket az ügyeket a fő ügytől függetlenül kezelik, hogy ne veszélyeztesse a fő nyomozást, és a kisebb drogügyeket csak akkor építik be a fő nyomozásba, ha a fő nyomozás kedvező eredményt hoz. A spanyol hatóságok beleegyeztek, hogy szükség esetén információt közölnek a belga hatóságokkal anélkül, hogy az ilyen megkereséseket összekapcsolják a fő nyomozással. A cél-irányosabb nyomozás érdekében a felek arról is megállapodtak, hogy csak a fő spanyolországi és belgiumi gyanúsítottakat veszik célba. A felek az Eurojust segítségével le tudták küzdeni az elektro-nikus lefoglalással kapcsolatos akadályt, amelyet a két tagállam büntetőeljárás törvénykönyvének különbségei okoztak. A fő gyanúsított ellen indított eljárást végül a közös nyomozócsoport keretében elért megállapodásnak köszönhetően a brüsszeli államügyészségtől átadták a spa-nyolországi Torrevieja vizsgálóbírójának.

Az Europol igazságügyi szakértői, kereszt-egyeztetési és más elemzési jelentésekkel támogatta a műveletet. A koordinált akciónap eredményeképpen a szervezett bűnözői csoportból 46 gyanúsítottat vettek őrizetbe, ezenkívül 5301 kg kannabiszt, 2 haláshajót, 77 járművet, 20 épületet, 5 vállalkozást és 225 230 EUR készpénzt foglaltak le. A vagyontárgyak értékét 13 750 000 EUR-ra becsülték.

A 2014–2017-es uniós szakpolitikai ciklust tekintve a tanácsi prioritások között a szintetikus kábítószeres kereskedelmére és a kokain és heroin kereskedelmére vonatkozó konkrét célkitűzések is szerepelnek. Az Eurojust júniusban részt vett a szintetikus kábítószerekről szóló többéves stratégiai terv megbeszélésén és a kokainról és heroinról szóló többéves stratégiai terv megbeszélésén. Az Eurojust részvétele biztosította, hogy az igazságügyi együttműködés szempontja szerepeljen az elkövetkező négy évre szóló stratégiai célok között. Az Eurojust az operatív cselekvési terv megszövegezése céljából tartott értekezleten is részt vett.

Folytatódtak az Eurojust és az EMCDDA közötti egyetértési megállapodásra irányuló tárgyalások, és a szöveg tervezetét a testület és az EMCDDA igazgatósága már jóváhagyta. Az Eurojust hozzájárult az EMCDDA *Magas szintű kábítószer-kereskedelmi ügyek az Eurojust konkrét ügyein keresztül vizsgálvacímmel* januárban kiadott, az uniós drogpiacon bemutatató jelentéséhez. Az Eurojust és az EMCDDA 2013-ban kétszer ült össze az eszmecsere és a közös projektek megvitatása érdekében.

Az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) megkeresésére az Eurojust azzal támogatta a *Politikai nyilatkozat és cselekvési terv a nemzetközi együttműködéshez, a világszintű drogprobléma elleni integrált stratégia érdekében* című dokumentum végrehajtásának magas szintű felülvizsgálatát, hogy anyagokat adott az Eurojust kábítószer-kereskedelemmel foglalkozó stratégiai projektjéről és szemináriumáról és a közös nyomozócsoportokról, valamint statisztikai adatokat közölt az Eurojust konkrét ügyeiről.

3.1.2. Illegális bevándorlás

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	29	25
Koordinációs értekezletek száma	18	5
Közös nyomozócsoportok száma	4	7

Az Eurojust illegális bevándorlási ügyekben való részvétele torz képet mutat a tényleges helyzetről. Az egyik oldalon 2012-höz képest csökkent a nyilvántartásba vett ügyek száma, ahogy a koordinációs értekezleteké is, ugyanakkor a közös nyomozócsoportok száma közel kétszeresére emelkedett. Az ügyek indításában Ausztria, az Egyesült Királyság és Olaszország volt a legaktívabb tagállam, a legtöbbször megkeresett tagállam pedig Belgium, Görögország és az Egyesült Királyság.

Ez a bűncselekménytípus a 2011–2013 közötti időszakra szóló tanácsi prioritások közé tartozott. Az Eurojust képviseltette magát az illegális bevándorlással foglalkozó EMPACT értekezleteken, de a kifejezett bevonására nem volt szükség, mivel ez a projekt inkább adminisztratív megközelítést alkalmazott, és nem a bűnügyi nyomozásokra helyezte a hangsúlyt.

Az illegális bevándorlás a 2014–2017-re szóló tanácsi prioritások közé is bekerült. Az Eurojust aktívan részt vett az illegális bevándorlásról szóló, a 2014–2017 közötti időszakra vonatkozó többéves stratégiai tervet tárgyaló mun-kaértekezleten, amelyet júniusban tartottak. Az Eurojust októberben ugyancsak részt vett a 2014. évi operatív cselekvési terv megszövegezése céljából tartott értekezleten.

Illegális bevándorlási ügy – példa

Franciaország 2012-ben indított el egy ügyet egy illegális csempészzel foglalkozó szervezett bűnözői csoporttal kapcsolatban. A szervezett bűnözői csoport Franciaországban, Belgiumban és az Egyesült Királyságban működött, de Görögországban és Törökországban, illetve Hollandiában is voltak összeköttetései. Nagyon kifinomult, összetett logisztikai szervezettel dolgozott, és műveleteinek bázisát fokozatosan áttette Franciaországból Belgiumba.

A szervezett bűnözői csoport a kurd bevándorlóktól fejenként nagyjából 2000 EUR-t kért készpénzben vagy egy egyesült királysági számlára való banki átutalással. Az illegális bevándorlókat ezután belgiumi és franciaországi parkolóknak felvették és kamionokba rakták, így szállították őket a Calais-ből az Egyesült Királyságba tartó komphajókra. Ezt a műveletet minden éjjel megismételték. A szervezett bűnözői csoport feltételezhetően napi 20–30 illegális bevándorlót próbált becsempészni az Egyesült Királyságba, ebből napi 10-re becsülik a sikeresen becsempésztett személyek számát, ami éves szinten körülbelül 4000 illegális bevándorlót jelent.

Az Eurojust két koordinációs értekezlet megtartásával támogatta az ügy sikeres kezelését. Az értekezletek nyomán Franciaország és Belgium 2012. októberben közös nyomozócsoportról szóló megállapodást írt alá. Az Egyesült Királyság 2013. februárban csatlakozott ehhez a közös nyomozócsoporthoz. Az Eurojust a közös nyomozócsoportokat finanszírozó projekten keresztül vállalta a közös nyomozócsoport társfinanszírozását. 2013. augusztusban koordinációs központot hoztak létre az Eurojustnál, az Eurojust francia, belga és egyesült királysági szekciójának üzemeltetésében. Az Europol azzal támogatta az ügyet, hogy mobil irodát küldött Franciaországba helyszíni helyzetelemzésre.

A rendőrség sikeresen lépett fel Franciaországban, Belgiumban és az Egyesült Királyságban, és ennek nyomán 36 személyt vettek őrizetbe, két európai elfogatóparancsot adtak ki és 45 helyszínen végeztek házkutatást. Az együttes fellépések segítségével sikerült felszámolni a szervezett bűnözői csoportot.

3.1.3. Emberkereskedelem

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	60	84
Koordinációs értekezletek száma	20	24
Közös nyomozócsoportok száma	6	15

Az Eurojust ezzel a bűncselekménytípussal legtöbbször különálló bűncselekményként foglalkozik, bár az sok esetben (21) szervezett bűnözői csoportokhoz köthető. Az Eurojust ügyeiben az emberkereskedelmen belül a fő kategória a szexuális kizsákmányolás (56). A kábítószer-kereskedelemhez és az illegális bevándorláshoz hasonlóan itt is jelentősen nőtt az Eurojust közös nyomozócsoportoknak nyújtott támogatása, akárcsak az ügyek száma. Az esetek többségét Románia és az Egyesült Királyság indította (32), a legtöbbször megkeresett tagállam pedig Bulgária, Németország, Románia, Olaszország és Spanyolország volt.

Az emberkereskedelem a 2011–2013 közötti időszakban a tanácsi prioritások közé tartozott. Az Eurojust az emberkereskedelem területén számos tevékenységben vett részt. Az Eurojust áprilisban fogadta Myria Vassiliadou emberkereskedelem elleni uniós koordinátor látogatá-

sát az *Az Eurojust fellépése az emberkereskedelem ellen* című stratégiai projekt nyomon követése és a *Cselekvési terv az emberkereskedelem ellen, 2012–2016* elfogadása je-gyében. A látogatás célja az volt, hogy megvitassák az Euro-just és az emberkereskedelem elleni uniós koordinátor között az emberkereskedelem elleni küzdelemben való együttműködés növelésének lehetőségeit.

Az Eurojusthoz kerülő emberkereskedelmi ügyek száma az utóbbi években egy szinten maradt, 2013-ban azonban 2012-höz képest viszont 40 százalékkal nőtt.

Az Eurojust képviseltette magát az emberkereskedelemmel foglalkozó EMPACT üléseken. A 2011–2013-as szak-politikai ciklus stratégiai céljai világosan tükrözték a nyomozás és a büntetőeljárás fontosságát.

Kedvező operatív fejlemény, hogy Hollandia ennek az EMPACT projektnek a keretében indított el egy ügyet. Két operatív értekezletet tartottak az Europol-nál, majd ezt követően az Eurojust három koordinációs értekezletet tartott és közös nyomozócsoportot hozott létre. Az Eurojust társult partnerként is szerepet vállalt két EMPACT alprojektben: az *ETUTU-ban* (amely az emberkereskedelem nigériai áldozatait azonosította, és információt gyűjtött tőlük) és a *kínai emberkereskedelem projektben* (amely az emberkereskedelemmel összefüggő kínai bűnözést vizsgálta).

Emberkereskedelmi ügy – példa

A firenzei maffiaellenes ügyészség az Eurojust segítségét kérte egy nemzetközi kábítószer-kereskedelemmel és prostitúció céljából végzett emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyben. A szervezett bűnözői csoportba tartozó gyanúsítottak többsége albán állampolgár volt, akik Olaszországban, Belgiumban, Hollandiában, Franciaországban, Svájcban és Albániában tartózkodtak.

Az Eurojust két koordinációs értekezletnek adott helyet, amelyeken Olaszország, Belgium, Hollandia, Franciaország, Svájc, Albánia és az Europol küldöttsége vett részt. Az első, 2012. márciusi koordinációs értekezlet során a résztvevők megvitatták az Olaszország által küldött jogsegélykérelmek végrehajtását, és összeállították a különböző országokban található kapcsolattartók listáját, hogy megkönnyítsék az együttműködést. Az értekezleten hét párhuzamos nyomozást határoztak meg, amelyek folyamatban vagy tervben voltak a részt vevő országokban. Egy évvel később a második koordinációs értekezleten megterveztek egy közös akciónapot, és határozat született arról, hogy koordinációs központot hoznak létre az Eurojustnál. Az Europol be-mutatta az ügyről készített keresztgyeztetési jelentését, és elmagyarázta, hogy milyen típusú támogatást tud nyújtani az Eurojustnál működő koordinációs központoknak. A közös fellépés érdekében a résztvevők úgy állapodtak meg, hogy az akciónap előtt felderítik a gyanúsítottak hollétét, és egyidejű házkutatásokat és lefoglalásokat végeznek. Az értekezlet eredményeképpen 2013. áprilisban koordinációs központ alakult az Eurojustnál. Az érintett országok Olaszország, Albánia, Belgium, Franciaország és Hollandia voltak.

Az Eurojust a nemzeti szekciók révén elősegítette a hatékony koordinációt és a különféle jogsegélykérelmek továbbítását. Az Europol a valós idejű operatív támogatás érdekében a mobil irodáját is bevetette.

A koordinációs központ létrejöttét megelőzően két letartóztatásra került sor Hollandiában és Belgiumban. A koordinációs központ fennállása alatt tett közös fellépések eredményeképpen további 19 személyt vettek őrizetbe Albánia, Franciaország és Olaszország területén, és ezzel felszámolták a szervezett bűnözői csoportot.

Az emberkereskedelem a 2014–2017-re szóló tanácsi prioritások közé is bekerült. Az Eurojust aktívan részt vett az emberkereskedelemtől szóló többéves stratégiai tervvel foglalkozó értekezleten és a 2014. évi operatív cselekvési tervet kidolgozó novemberi ülésen.

3.1.4. Csalás

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	382	449
Koordinációs értekezletek száma	33	60
Közös nyomozócsoportok száma	11	21

A csalási ügyek száma 2012-höz képest ismét jelentősen (17,5 százalékkal) emelkedett; ugyanez minőségi szempontból, a koordinációs értekezleteket és a nyomozócsoportokban való részvételt tekintve is igaz. Úgy tűnik, hogy a csalás túlnyomórészt egyszeri kihágás (314 ügy) és kategória szerint nem meghatározható („egyéb típusú csalás” – 173 ügy); 124 esetben lehetett becsapásként, 89 esetben héacsapásként kategorizálni; a pénzmosással való összefüggésről 59 esetben, bünszervezetben való részvételről pedig 45 esetben számoltak be. A leggyakoribb megkereső tagállam a Cseh Köztársaság, Portugália és Magyarország volt, a legtöbbször megkeresett tagállam pedig az Egyesült Királyság, Németország és Spanyolország.

A csalás a 2011–2013-as időszakban nem szerepelt a tanácsi prioritások között, de a SOCTA-ban feltüntetett bűnügyi fenyegetések között megjelenik.

A 2014–2017 közötti időszakra a jövedéki adóval kapcsolatos csalást és a Közösségen belüli körhintacsalást vették fel a Tanács bűnügyi prioritásai közé. Ezek egyforma súllyal jelennek meg, de valójában független részprioritásként foglalkoznak velük, így mindkettőhöz saját szakértői csoport tartozik, külön értekezletekkel. Az Eurojust júliusban részt vett a többéves stratégiai tervvel, októberben pedig az egyes részprioritásokhoz kapcsolódó operatív cselekvési tervek megszövegezésével foglalkozó értekezleteken.

Az Eurojust aktív részt vállalt az Európai ATM Biztonsági Csoport június 13. és 14. között Hágában megrendezett, a pénzügyi bűnözésről és biztonságról szóló első éves fórumán, amelyen a bankkártyákkal való visszaéléshez és a csaláshoz kapcsolódó témák sokaságát vitatták meg. Az Eurojust november 27–28-án előadást is tartott az Europol *A súlyos és szervezett adóbűncselekmények kezelése: az offshore járművekkel való visszaélés* című konferenciáján, a munkája során felmerülő vagyon-visszaszerzési kérdésekről.

Csalási ügy – példa

A magyar hatóságok felfedeztek egy szervezett bűnözői csoportot, amely hamis gyógyszerekkel kereskedett és illegálisan forgalmazott nem törzskönyvezett gyógyszereket. A gyógyszereket Indiából és Kínából importálták, és a szervezett bűnözői csoport az interneten keresztül 76 ország felé forgalmazta, így szállított az összes tagállamba, Norvégiába és Svájcba is. A hamis termékek összértéke 3,7 millió EUR volt.

A szervezett bűnözői csoport a fogyasztóknak külön erre a célra létrehozott weboldalakon kínálta a gyógyszereket. Ezek az oldalak az igazi gyógyszertárakhoz hasonlóan lettek kialakítva, ahol ezeket a termékeket legálisan megvásárolható gyógyszerként forgalmazzák. A gyógyszerek iránt nagy volt a kereslet, mert a vásárlóknak használat előtt nem kellett orvosi vizsgálaton átesniük. Az árut postán küldték el az online vásárlóknak.

Az Europol segítségnyújtás gyanánt 2013. márciusban operatív értekezletet tartott, de a magyar hatóságok az Eurojust közreműködését is kérték abban, hogy az ügyről szóló információkat juttassa el az összes tagállamhoz, illetve fogadja a tagállamokban folyó párhuzamos nyomozásokról szóló információt. Ennek eredményeképpen az ügyet az egyik gyanúsítottan keresztül sikerült összekapcsolni az Észtszországban folyó nyomozással. A Cseh Köztársaságban, Franciaországban, Lengyelországban és Horvátországban folyó eljárásokkal is kapcsolatot találtak. Az észt hatóságok átkutatták a magyar rendőrség szakértői véleményében meghatározott helyszínt, több ezer hamis tablettát találtak és foglaltak le, illetve őrizetbe vették a forgalmazót. Az Eurojust ügyben való közreműködésének köszönhetően ciprusi bankszámlák zárolása is lehetővé vált.

A gyanúsítottak egyike elleni vádemelést követően a büntetőeljárás Magyarországon bírósági szakba lépett, így az Eurojustnál az ügy lezárult.

3.1.5. Korruptió

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	30	52
Koordinációs értekezletek száma	7	16
Közös nyomozócsoportok száma	3	3

Az ügyek száma 2013-ban ugrásszerűen megnőtt (73 százalékkal), a koordinációs értekezletekhez hasonlóan (több mint kétszeresére). Az összes ügy közül 23 eset csak ezzel a bűncselekménnyel foglalkozik, 22 esetben viszont pénzmosás miatt is nyomoztak. A leggyakoribb megkereső tagállam a Cseh Köztársaság, az Egyesült Királyság és Lettország, a legtöbbször megkeresett tagállam pedig Németország, Ausztria, Spanyolország és az Egyesült Királyság volt.

A korruptió a 2011–2013 és a 2014–2017 közötti időszakban nem szerepelt a tanácsi prioritások között, de a SOCTA-ban feltüntetett bűnügyi fenyegetések között továbbra is jelen van. A korruptió ügyek titkosak voltak, ezért nem mutatunk példát az ügyek közül.

Az Eurojust februárban hozzájárult az Európai Bizottság első korruptióellenes jelentéséhez. Az Eurojust hozzászólásában arról tájékoztatott, hogy az Eurojust

milyen erőfeszítéseket tesz a korruptió elleni harcban, bemutatta konkrét korruptió ügyeit, beleértve az esetek leírását és a harmadik államok részvételét, valamint a korruptióval összefüggő bűnügyi tevékenységeket és a közös nyomozócsoport létrehozásának céljából nyilvántartásba vett korruptió ügyeket. A Bizottság 2014. február 3-án adta ki az uniós korruptióellenes jelentést.

3.1.6. Számítástechnikai bűnözés

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	42	29
Koordinációs értekezletek száma	5	10
Közös nyomozócsoportok száma	2	9

A számítástechnikai bűnözés eseteinek száma 2012-höz képest csökkent, ugyanakkor a koordinációs értekezletek száma és a közös nyomozócsoportokban való részvétel egyaránt nőtt. Az ügyek felében a számítástechnikai bűnözéssel egyedüli bűncselekményként foglalkoztak, 11 másik esetben csalással kapcsolódott össze. Nyolc ügy kapcsolódott gyermekbántalmazást ábrázoló képekhez, és nyolc ügyben történt adathalászat. A fő megkereső tagállam Hollandia és az Egyesült Királyság, a legtöbbször megkeresett tagállam pedig az Egyesült Királyság, Németország és Hollandia volt.

A 2011–2013-as szakpolitikai ciklusban a számítástechnikai bűnözés a tanácsi prioritások közé tartozott, külön hangsúllyal az internettel való bűnügyi vizsgálésen. Az Eurojust aktívan részt vett a kapcsolódó EMPACT projektben, és minden ülésén megjelent.

A Tanács 2014–2017-re szóló prioritásai három részre bontva foglalkoznak a számítástechnikai bűnözéssel (gyermekek szexuális kizsákmányolása, kibertámadások, bankkártyacsalás), és mindegyikhez saját szakértői csoport és külön értekezletek tartoznak.

Az Eurojust a számítástechnikai bűnözés általános kategóriáján belül konkrét bűncselekménytípusokba is be tudja majd sorolni az ügyeit. Az Eurojust júniusban a többéves stratégiai tervvel foglalkozó valamennyi értekezleten, valamint a 2014. évi operatív cselekvési terv megszövegezésében is részt vett.

A számítástechnikai bűnözés gyorsan fejlődő terület, ezért feltétlenül szükség van a számítástechnikai bűnözés elleni küzdelemben részt vevő összes országra kiterjedő, integrált megközelítésre. Az Eurojust platformot biztosít a számítástechnikai bűncselekményeket vizsgáló nyomozók és ügyészek közötti együttműködéshez és igazságügyi koordinációhoz. A számítástechnikai bűncselekmények ügyében folyó nyomozásnál kulcsfontosságú az egyes igazságügyi hatóságok korai szakaszban való bevonása, hogy meg lehessen előzni az eltérő jogi keretektől eredő jogi akadályokat. A sikeres büntetőeljáráshoz ilyen esetekben elengedhetetlen a nyomozások és az (elektronikus) bizonyítékgyűjtés összehangolása.

Az Eurojust EC3-ban való részvételéről lásd az alábbi 3.3.2. bekezdést, „Együttműködés az Europollal és az OLAF-fal”.

Számítástechnikai bűnügy – példa

Egy szervezett bűnözői csoport fertőzött számítógépek segítségével végzett vagy kísérelt meg pénztátalásokat, főként európai bankok ügyfeleinek számláiról. A szervezett bűnözői csoport hat ország – Ausztria, Finnország, az Egyesült Királyság, Belgium, Norvégia és Hollandia – ügyfeleit érintette. Az Eurojust az osztrák hatóságok felkérésére közreműködött az érintett országokban folyó nyomozás koordinálásában.

A szervezett bűnözői csoport adathalász támadásokat követett el különféle nemzeti bankok ellen: rosszindulatú szoftvereket terjesztett az interneten, és ezekkel megtámadta a bankok ügyfeleit. Amikor a számlatulajdonosok bejelentkeztek a bankszámlájukra, a rosszindulatú szoftver tranzakciókat végzett. A sértett aktív internetkapcsolata révén a rosszindulatú program hozzáfért a számlához, a háttérben átutalást végzett és létrehozott egy felugró ablakot, amelyben kérte egy tranzakció-engedélyezési szám (TAN-kód) beírását. A sértett a TAN-kód beírásával engedélyezte az átutalást, így a pénzt átutalta az Európa különböző részein található pénzfutár strómanokhoz, akik azonnal felvették a pénzt, és harmadik országokba továbbították.

Az Europol 2012. szeptemberi operatív értekezletét követően az Eurojust 2012. decemberben tartotta az első koordinációs értekezletet. Az értekezleten az érintett országok bemutatták a legújabb nyomozati eredményeket, és megvitatták a jövőbeni együttműködést és a meglévő jogsegélykérelmek végrehajtását. A résztvevők úgy határoztak, hogy a szervezett bűnözői csoport felszámolása céljából közös nyomozócsoportot hoznak létre az érintett országok, az Eurojust és az Europol bevonásával. A közös nyomozócsoport célja az volt, hogy bizonyítékot gyűjtsön, megossza a releváns információkat, megkeresse a felelős személyeket, az összegyűjtött bizonyítékok segítségével büntetőeljárást indítson, valamint hogy korlátozza és elkerülje a bűncselekményből származó jövedelmeket.

Márciusban megtartották a második koordinációs értekezletet, hogy megvitassák a közös nyomozócsoportról szóló megállapodás tervezetét. Augusztusban végül megtartották a harmadik, kétnapos koordinációs értekezletet is. Az érintett országok az értekezleten információt cseréltek a nyomozásaik előrehaladásáról, és megvitatták a további együttműködést és a közös nyomozócsoportra vonatkozó megállapodás részleteit, amelyhez Hollandia is csatlakozott.

Az Eurojust elősegítette a hat ország közötti közös nyomozócsoportra vonatkozó megállapodás megfogalmazását. A közös nyomozócsoport finanszírozásába az Eurojust is besegített. Az Eurojust a jogsegélykérelmek teljesítésében és a nyomozás koordinációs értekezletekkel való összehangolása terén is felajánlotta szakértelmét. A nyomozás összehangolásával sikerült összekapcsolni a különböző adathalász támadásokat, lenyomozni néhány pénzfutárt és azonosítani több gyanúsítottat.

Számítástechnikai bűnügy – példa

A spanyol hatóságok csalás és készpénzhelyettesítő fizetőeszköz hamisítása, konkrétan a banki ATM-eken elhelyezett elektronikus leolvasókkal végzett hitelkártyaklónozás ügyében folytatott nyomozása során fény derült egy Spanyolországban és Bulgáriában működő bolgár bűnözői hálózatra, akik kifejezetten erre a csalástípusra specializálódtak. A bűnözői csoport és bűntársaik által választott *eljárásmód* az volt, hogy a spanyolországi és más tagállamokban működő ATM-ekből begyűjtött pénzügyi adatokkal hamis betéti vagy hitelkártyákat állítottak elő. Ezekkel a kártyákkal ezután nagy összegű készpénzt vettek fel az Európai Unióban és azon kívül működő bankautomatákból.

A spanyol hatóságok segítségkérését követően az Eurojust 2013. áprilisban koordinációs értekezletet tartott, amelyre meghívta a spanyol és bolgár hatóságokat, valamint az Europol. Az érintett felek közötti együttműködés és bizonyítékcsera megkönnyítése érdekében a küldöttségek úgy határoztak, hogy közös nyomozócsoportot hoznak létre Bulgária, Spanyolország, az Eurojust és az Europol részvételével. Az Eurojust a közös nyomozócsoportokat finanszírozó projektje keretében jogi tanácsadást, finanszírozást és alapvető logisztikai berendezéseket biztosított. Az Europol már a kezdeti szakaszoktól operatív elemzéssel támogatta a nyomozást.

A 2013. októberben Spanyolország keleti részén tartott közös akciónap hat személy letartóztatásával és három házkutatással zárult. A bűnüldöző hatóságok lefoglaltak 15 PIN-kód másolására használt eszközt, több mint 10 olyan eszközt, amelyekkel információt rögzítenek a betéti/hitelkártyák mágnescsíkjára, több laptopot és az ATM-ek elhelyezkedését mutató dokumentumokat. A közös nyomozócsoport 2013 végén még működött, és a közös nyomozócsoport tagjai közötti együttműködésből 2014-ben további eredményekre lehet számítani.

3.1.7. Pénzmosás

Az ügystatisztikák ezen a bűnözési területen növekedést mutatnak. Úgy tűnik, a pénzmosás olyan általános bűncselekmény, amely az Eurojust legtöbb prioritásával összefügg, különösen a csalással, a szervezett bűnő-

zói csoportok részvételével, a korrupcióval és a kábítószer-kereskedelemmel; mindemellett számos esetben (68) önálló bűncselekményként is megjelenik. A leggyakoribb megkereső tagállam Svédország, Olaszország és Lengyelország, a legtöbbször megkeresett tagállam pedig Spanyolország, Olaszország és Németország volt.

Bár a pénzmosást nem tekintik *önálló* prioritásnak a 2011–2013-ra szóló tanácsi prioritások között vagy a 2014–2017-es uniós szakpolitikai ciklusban, kifejezetten megemlíti mint olyan általános bűncselekményt, amelyet az összes bűnügyi prioritással kapcsolatban figyelembe kell venni. Az Eurojusthoz kerülő ügyek száma a korábbi évekhez hasonlóan magas maradt.

A pénzmosás elleni tevékenységei keretében az Eurojust a Szomália partjainál folyó kalózkodással foglalkozó kapcsolattartó csoportnak a pénzmozgásokat vizsgáló munkacsoportja ülésén is részt vett, amelyen megvitatták a pénz nyomvonalát és a pénzügyi hírszerző egységek szerepét a tengeri kalózkodás eseteiben.

Ez a csoport 2009-ben egy ENSZ-határozat nyomán alakult, hogy elősegítse az országok és szervezetek közötti egyeztetést a Szomália partjainál folyó kalóztevékenység visszaszorítására.

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	144	193
Koordinációs értekezletek száma	34	49
Közös nyomozócsoportok száma	8	13

Pénzmosási ügy – példa

A holland szekció 2013. márciusban kérte az Eurojust segítségét egy bűncselekményekből – többek között kábítószer-kereskedelemből – származó jövedelmek tisztára mosásával kapcsolatos ügyében folyó hosszas nyomozáshoz. A holland hatóságok még az 1990-es évek közepén küldtek jogsegélykérelmet az andorrai hatóságoknak több holland gyanúsított jogellenes tevékenységeit illetően. A megkeresés óta Hollandiában és Andorrán is nyomozás folyt e személyek után. 2013-ban jogsegélykérelmet küldtek az alicantei és ma-

lagai spanyol hatóságoknak, amelyben felvilágosítást kértek bizonyos spanyol ingatlanok tulajdonosairól és több gyanúsított tartózkodási helyéről.

A fő gyanúsítottak tevékenységei külön-féle pénzügyi tranzakciókon keresztül más gyanúsítottakhoz és vállalatok-hoz kapcsolódtak. Több gyanúsított-ról feltételezhető volt, hogy andorrai ingatlanfejlesztési projektekbe fektettek be.

A pénzmosási művelet központja egy andorrai építőipari vállalat volt, amely nagyarányú építési projektekbe ruházott be, és andorrai bankszámlákon 16 millió EUR-t tett letétbe.

2013. szeptemberben koordinációs értekezletet tartottak az Eurojustnál, hogy információt cseréljenek a meg-lévő jogsegélykérelmek végrehajtása érdekében sürgősen szükséges fellépésről. A büntetőeljárást gyorsan el kellett indítani, mert a bűncselekmények 2014. január 1-jével elévültek volna.

A koordinációs értekezleten megállapodás született egy közös akciónapról, az Eurojustnál működő koordinációs központ támogatásával. A közös akciónapra 2013. novemberben került sor.

A spanyol és a holland szekció a koordinációs központból segítette az igazságügyi és bűnüldöző hatóságok Andorrán, Spanyolországban és Hollandiában végrehajtott intézkedéseit. A koordinációs értekezlet során kitűnő együttműködési alap jött létre az andorrai, azaz harmadik állambeli hatóságokkal. A közös akciónapon folytatódott az Eurojust és Andorra közötti pozitív együttműködés.

Az akciónapon három gyanúsítottat vettek őrizetbe és több házkutatást tartottak. 60 000 EUR készpénzt, valamint több luxusjárművet és házat – köztük egy 6 millió EUR-nál is többre becsült értékű villát – foglaltak le, illetve bankszámlákat zároltak. A gyanúsítottaknak Hollandiában kellett bíróság elé állniuk.

3.1.8. Terrorizmus

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	32	17
Koordinációs értekezletek száma	3	3
Közös nyomozócsoportok száma	0	1

A terrorizmussal kapcsolatos ügyek száma csökkent, a koordinációs értekezleteké azonban nem változott. Az Eurojust egy 2013-ban alakult közös nyomozócsoportot támogatott. Ezek az ügyek az Eurojustnál jellemzően különálló bűncselekményként kerültek a nyilvántartásba (17 esetből 14). Spanyolország és Franciaország három-három ügyet indított. A legtöbbször megkeresett tagállam Franciaország volt öt ügygel, valamint Németország, Spanyolország, Lengyelország és az Egyesült Királyság, egyenként négy ügygel.

A terrorizmust a Tanács szintjén a szervezett bűnözési kérdésektől elkülönítve vizsgálják, ezért nem tartozik a szak-politikai ciklus hatáskörébe. Az Eurojustnál továbbra is prioritás, de ez nem annyira a regisztrált ügyek mennyiségén, mint inkább a terrorizmus eseteinek társadalmi hatásán alapul.

Január 31-én taktikai megbeszélést tartottak az Eurojustnál *Fellépés a PKK-terrorizmus ellen* címmel a Kurdisztáni Munkáspárthoz (PKK) kapcsolódó terrorizmusról. Hasonló témában 2007. március 29-én már zajlott egy taktikai értekezlet az Eurojustnál. Mivel a PKK-val kapcsolatban 2013-ban több nyomozás és büntetőeljárás is folyamatban volt, az ülésen megvitatták, hogyan lehet hatékonyabban fellépni a PKK-hoz fűződő terrorizmus ellen, és a résztvevőknek lehetősége nyílt arra, hogy tapasztalataikat megosszák más gyakorló szakemberekkel.

Az Eurojustnál június 19–20-án stratégiai és taktikai értekezletet tartottak a terrorizmusról. A stratégiai értekezlet címe *A 2008. november 28-i 2008/919/IB tanácsi kerethatározat: hozzáadott érték és hatás, központi témája pedig a TE-SAT 2013 jelentés bemutatása, a TCM 16. száma és az aktualizált Eurojust CBRNE kézikönyv volt.* Az Eurojust ugyancsak támogatta a 2008/919/IB tanácsi kerethatározatról, a tagállamokban a terrorizmus elleni küzdelemre alkalmazandó jogi keretről szóló bizottsági értékelő tanulmányt. Az Eurojust ezzel összefüggésben jelentést állított össze a 2010–2012 közötti időszakban lezárt bírósági eljárásokról és a kerethatározat 3. cikkében említett bűncselekményekről: nyilvános izgatás, terroristák toborzása, kiképzése, minősített lopás, zsarolás és hivatalos okmányok hamisítása.

A június 20-i taktikai értekezlet (*Önjelölt*) *külföldi harcosok Szíriában* címmel azokkal a Szíriába utazó harcosokkal foglalkozott, akik a harcban szerzett tapasztalataikat visszahozzák Európába, valamint megvitatta a tagállamok igazságügyi és ügyész hatóságainak tapaszt

talatait. Egy kérdőív és a taktikai értekezlet eredményei alapján jelentés készült a tagállamokban érvényes jogi keretek alkalmasságáról, a jelenségre adott büntetőjogi válaszcikról, a közigazgatási szankciók alkalmazásáról és a nyomozásokkal és büntetőeljárásokkal összefüggő információcsere megerősítéséről. A jelentést 2013. novemberben a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátorának is elküldték.

Az Eurojust ezenkívül meghívást kapott az IB Tanács 2013. december 5-i ülésére, ahol *A terrorizmus elleni küzdelem: Külföldi harcosok és hazatérők terrorizmus-ellenes szempontból, különös tekintettel Szíriára* témát vitták meg.

Az Eurojust megvalósíthatósági tanulmányokat készített az Eurojust potenciális társulásáról az Europol terrorizmus elleni elemzési munkafájlijába tartozó két kapcsolattartási ponttal. A tanulmányokat 2013. februárban nyújtották be az Europolnak. Az Europol most összegyűjti a tagállamok válaszait; az év végén ezek közül néhány még hiányzott. Az Eurojust újabb három számot készített a TCM-ből, és hozzájárult a Külkapcsolati Jogi Központ munkadokumentumainak sorozatából szerkesztett kötethez. Az Eurojust 2009. július óta FATF-megfigyelő. Júniusban és októberben részt vett a FTAF plenáris ülésein.

Az **Eurojust CBRNE kézikönyve** több ágazatra kiterjedő jogi támogatást nyújt a gyakorló szakembereknek a nemzetközi „vegyszer, biológiai, radiológiai, nukleáris és robbanóanyagokkal” (CBRNE) kapcsolatos bűncselekmények ügyében folyó nyomozásokhoz és büntetőeljárásokhoz. Áttekintést ad a CBRNE anyagokra, köztük a hulladékokra alkalmazandó alapvető európai és nemzetközi közigazgatási és büntetőjogi jogszabályokról. Az Eurojust CBRNE kézikönyvét évente aktualizálják és megosztják a megfelelő külső érintettekkel.

A **terrorista bűncselekményekkel kapcsolatban hozott ítéletek nyomán követése (TCM)** egy nyílt forrású információkon alapuló belső jelentés, amely tartalmazza a 2005/671/IB tanácsi határozat végrehajtása során a nemzeti hatóságok által közölt adatokat. Áttekintést ad az Európai Unió területén a terrorizmussal összefüggésben hozott ítéletekről és felmentésekről, valamint elemzési és statisztikai információkat közöl. A nyilvánosan hozzáférhető, negyedévenként megjelenő dokumentum első kiadását 2008-ban tették közzé.

A **Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF)** egy 1989-ben alakult kormányközi politikai döntéshozó testület. Célja, hogy szabályokat határozzon meg és elősegítse a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni jogi, szabályozási és operatív intézkedések hatékony végrehajtását. A FATF kidolgozta a nemzetközi normaként elismert *40+9 ajánlást*, és ösztönzi ezek világszintű elfogadását és végrehajtását.

3.1.9. (Mobil) szervezett bűnözői csoportok

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	231	257
Koordinációs értekezletek száma	43	66
Közös nyomozócsoportok száma	5	8

A pénzmosáshoz hasonlóan a mobil szervezett bűnözői csoportok részvétele is általános kategória, amely láthatólag szorosan összekapcsolódik az Eurojust más bűnügyi prioritásaival, különösen a kábítószer-kereskedelemmel, a pénzmosással és a csalással. Az ügyek száma emelkedett, a koordinációs értekezletek száma pedig közel kétszeresére nőtt. A leggyakoribb megkereső tagállam Franciaország, Románia és Olaszország, a legtöbbszór megkeresett tagállam pedig Olaszország, Spanyolország és Hollandia volt.

A szervezett bűnözői csoportok 2011–2013-ban a tanácsi prioritások közé tartoztak, ezért az Eurojust aktívan közreműködött a kapcsolódó EMPACT projektben. A 2011–2013 közötti időszakra szóló stratégiai célok különösen a mobil szervezett bűnözői csoportok elleni büntetőeljárások támogatásának, valamint a bűncselekményből származó jövedelmek lefoglalásának és elkobzásának fontosságát tükrözték. Az Eurojust részt vett a mobil szervezett bűnözői csoportokról szóló, júniusban rendezett EMPACT ülésen, ahol az Eurojust képviselője előadást tartott a mobil szervezett bűnözői csoportok elleni nyomozásokban és büntetőeljárásokban folytatott együttműködésről. Előadásában szó volt a mobil szervezett bűnözői csoportokkal kapcsolatos közös problémákról, és a mobil szervezett bűnözői csoportokat érintő ügyekben megvalósított igazságügyi együttműködés néhány példájáról. Az előadó az Eurojust mobil szervezett bűnözői csoportokkal kapcsolatos konkrét ügyeit és a közös nyomozócsoportok alkalmazását is áttekintette.

Szervezett bűnözői csoport ügye – példa

A balti régióban az egyik legnagyobb és leghosszabb ideig (2009. áprilistól 2012. áprilisig) tartó közös nyomozás ért véget, amikor sikerült felszámolni egy luxusautók lopására szakosodott szervezett bűnözői csoportot. Az eredetileg Litvániából származó és onnan működő csoport 99 luxusa-utót lopott el, 56-ot Észtországban, 43-at Lettországban. Az Eurojust és az Europol segítőként működött közre a nyomozásban.

A közös nyomozócsoportokat finanszírozó projekt keretében az észt, lett és litván ha-

tóságokkal közös nyomozócsoport alakult az Eurojustnál. A finanszírozáson túl az Eurojust igazságügyi koordinációs támogatást is nyújtott a közös nyomozó-csoportnak.

A három nemzeti hatóság 2013. októberben az Eurojustnál tartott koordinációs értekezleten értékelte a közös nyomozó-csoport teljesítményét, a bírósági eljárás eredményeit és a szerzett tapasztalatokat. Az észt közös nyomozócsoport vezetője óriási sikernek nevezte a műveletet, külön kiemelve a nemzetközi együttműködés terén szerzett hasznos tapasztalatokat és a megismert megoldásokat. A büntetőeljárás bírósági eredményeként 11 bírósági határozat és 25 elmarasztaló ítélet született. A sértettek kompenzálására körülbelül 550 000 EUR-t ítélt meg. A rendőri fellépéssel sikerült felszámolni négy, egymással összefüggő, litván tolvajokból álló szervezett bűnözői csoportot, amelyek Észtországban és Lettországban működtek.

Szervezett bűnözői csoport ügye – példa

Litvánia áprilisban indította el egy nemzetközi járműlopással foglalkozó szervezett bűnözői csoport ügyét. A szervezett bűnözői csoport Litvániából működött, és a gyanú szerint luxusautókat és teherautókat lopott Svédországban, Németországban, Belgiumban és Franciaországban, ahonnan Litvániába szállította őket. Az Eurojust egy II. szintű értekezlet és egy koordinációs értekezlet megrendezésével támogatta az ügyet. Az Europol elemzési adatokat közölt, és ezeket a koordinációs értekezleten fel tudták használni a további lépések megtervezéséhez. Az elemzési adatokban *többek között* arra vonatkozó elemzések szerepeltek, hogy az ügy hogyan kezdődött, hogyan épül fel a bűnügyi hálózat és hogyan szervezik meg a lopásokat. A koordinációs értekezlet eredményeképpen a részt vevő országok abban állapodtak meg, hogy Franciaország az európai elfogatóparancs kiadását követően átveszi a büntető-eljárást. Litvánia vállalta, hogy teljesíti a Franciaországtól és Svédországtól kapott jogsegélykérelmet, és kötelezettséget vállalt a lehető legtöbb bizonyíték összegyűjtésére.

Az Eurojust az EMPACT projekt keretében más kezdeményezésekhez is hozzájárult. Áprilisban részt vett a fémlopásról rendezett konferencián, amelyet az EMPACT projekt keretében szerveztek. Az Eurojust 2013. októberben a mobil szervezett bűnözői csoportokkal foglalkozó pénzügyi nyomozásról szóló szemináriumhoz is hozzájárult.

A mobil szervezett bűnözői csoportokat a 2014–2017 közötti időszakra ismét a prioritások közé sorolták, ezúttal azonban külön hangsúlyt helyezve a vagyoni elleni szervezett bűnözésre. Júniusban a többéves stratégiai tervvel foglalkozó értekezleten új stratégiai célokat fogadtak el a 2014–2017 közötti időszakra vonatkozóan, amelyek tükrözik az Eurojust bevonásának szükségességét, hogy az támogassa a rendőri hírszerző tevékenységtől a hivatalos vádemelésig tartó folyamatot.

Szeminárium a határokon átnyúló, jövedéki adóval kapcsolatos csalásról: új fenyegetések az Európai Unióban

Az Eurojust és a litván uniós elnökség november 14–15-én közösen szervezett stratégiai szemináriumot *Határokon átnyúló, jövedéki adóval kapcsolatos csalás: új fenyegetések az Európai Unióban* címmel. A tagállamok adó- és vámpolitikai és műveleti osztályainak tisztviselői ügyészekkel, bírákkal és az uniós intézmények és ügynökségek képviselőivel folytattak eszmecserét a probléma mértékéről, a lehetséges megoldásokról és a bevált gyakorlatokról. A szeminárium résztvevői megvitatták a cigarettára, alkoholra és üzemanyagokra érvényes jövedéki adóval kapcsolatos összetett eseteket, és kimutatták, hogy ez a bűncselekménytípus minden tagállamnak több millió eurós adóbevétel-kiesést jelent a dohánytermékek, az alkohol és az energiahordozók után.

A résztvevők megtárgyalták a jövedékiadó-rendszerek összetett, folyamatosan változó jellegét, ami a szervezett bűnözői csoportoknak lehetőséget ad arra, hogy kihasználják az uniós és nemzeti adó-, vám- és vagyoni-visszaszerzési jogszabályok különbségeit és hiányosságait. További jogharmonizáció hiányában a résztvevők különféle bevált gyakorlatokat neveztek meg, amelyek elősegíthetik az együttműködést a tagállami hatóságok között; idetartozott például az Europolnál működő kijelölt kapcsolattartó pontok igénybevétele az információk összevetésére és elemzésére, az OLAF közreműködése a közös vámügyi műveletek kidolgozásában, valamint a koordinációs értekezleteken folyó információcsere és az Eurojust támogatásával létrehozott közös nyomozócsoportok.

A határokon átnyúló, jövedéki adóval kapcsolatos csalás hatékony kezeléséhez multidiszciplináris megközelítésre van szükség, beleértve az uniós intézmények és ügynökségek, valamint a helyben működő tagállami adó-, vám-, rendőrségi és igazságügyi hatóságok közötti fokozott együttműködést. Mivel a jövedéki adó a 2014–2017-es uniós szakpolitikai ciklusban a súlyos és szervezett bűnözés elleni küzdelem egyik uniós prioritása lett, ez a szeminárium remélhetőleg alapot teremt az e téren való jövőbeni fellépéshez.

A tanácsai munkacsoportok meg fogják kapni a stratégiai szeminárium következtetéseit, és 2014 elején megjelenik az *Eurojust Hírek* Kösségen belüli körhíntacsalásról szóló száma.

3.2. Az Eurojust közreműködése a bűncselekmények más területein

3.2.1. Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények (PIF-bűncselekmények)

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	27	31
Koordinációs értekezletek száma	5	8
Közös nyomozócsoportok száma	1	1

Az ügyek száma 2013-ban az előző évvel összehasonlítva nem változott. Mint az alábbiakból kiderül, a PIF-bűncselekmények három bűncselekménytípust fognak össze, amelyek csak ritkán jelennek meg különálló bűncselekményként, mert legtöbbször csaláshoz, szervezett bűnözéshez és hivatalos okmányok hamisításához kapcsolódnak. A legtöbb ügyet Málta és Horvátország indította (négy-négy ügy), a legtöbbszor megkeresett tagállam pedig Olaszország és Belgium volt (öt-öt ügy).

A PIF-bűncselekmények az Eurojustnál új bűnügyi prioritásnak minősülnek. Ugyanakkor az Eurojust már

korábban is foglalkozott olyan bűncselekmények esetével, amelyeket belső úton, PIF-bűncselekményként jelentettek be az Eurojusthoz.

Az Eurojust májusban Rigában (Lettország) tartott előadást az euró és más valuták védelméről az *Euro Északkelet IV. – Az európai pénzhamisítási szakemberek ülése* című rendezvényen. Az előadás fő témája az euró és más valuták hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről szóló, a 2000/383/IB tanácsi kerethatározatot felváltó irányelvjavaslat volt.

Az Eurojust szeptemberben részt vett a Periklész szemináriumon is, amelyet a marokkói Rabatban, a Központi Fizetőeszközök Csalás Elleni Hivatalában tartottak. A résztvevők megvitatták az euró földközi-tengeri térségben történő védelmére irányuló közösségi stratégiát, és hangsúlyozták a tagállamok és a földközi-tengeri és afrikai országok közötti tapasztalat- és ismeretcsere, valamint a határokon átnyúló nyomozásokban folytatott hatékony jogi és rendőrségi együttműködést hátráltató vagy akadályozó tényezők meghatározásának fontosságát.

Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények esete – példa

A francia hatóságok 2010. februárban hét tonna hamis cigarettát foglaltak le egy vállalat normandiai raktárában. A cigarettákból vett minta elemzése alapján kiderült, hogy hasonlóságokat mutat a 2009-ben és 2010-ben Magyarországon, Lengyelországon és Ukrajnában lefoglalt cigarettákkal. A francia nyomozás eredményeképpen közzétették a cigarettahamisításban érintett vállalatok nevét, és az Egyesült Királyságba és Németországba vezető lehetséges összefüggést is sikerült megállapítani. Néhány gyanúsított őrizetbe vétele után fény derült egy ukrán szervezett bűnözői csoport fennállására, amely több szomszédos tagállam környékén működött. Sikerült meghatározni a hamis cigaretták Ukrajna és az Egyesült Királyság közötti szervezett csempészetének és importjának elleplezésére használt fiktív kereskedelmi útvonalat is. Bebizonyosodott, hogy a csempésztevékenységekhez a Cseh Köztársaságban, Németországban, Magyarországon, Olaszországban és a Szlovák Köztársaságban élő személyeknek és vállalatoknak is közük volt.

Az Eurojustot felkérték, hogy segítse az érintett tagállamokban folyó nyomozások koordinálását és több jogsegélykérelem végrehajtását. Az első koordinációs értekezletre 2011. májusban került sor; ezen a korábban már kiadott jogsegélykérelmeket és az együttműködés következő lépéseit vitatták meg. A fő gyanúsított letartóztatását követően a francia szekció vezetésével koordinációs értekezletet tartottak. A közös akciónap során további hat gyanúsítottat vettek őrizetbe és számos lakásban és vállalatnál tartottak egyidejű házkutatást Németországban, Olaszországban, a Cseh Köztársaságban és a Szlovák Köztársaságban. 2011. novemberben egy második koordinációs értekezlet keretében mérték fel a jogsegélykérelmek végrehajtásának mértékét. A harmadik, 2012. júniusi koordinációs értekezleten a hátralévő együttműködési igényeket tárgyalták meg. A francia hatóságok másnap kétoldalú

koordinációs értekezletet tartottak Ukrajnával, amelyen Ukrajna biztosította annak lehetőségét, hogy a fő gyanúsított vagyont már a tárgyalás előtt zárolják.

Miután az adatokat feldolgozta ügyviteli rendszerében, az Eurojust olyan összefüggést talált egy másik francia ügygel, amelyről a nemzeti hatóságok addig nem tudtak. Az Europol ugyancsak felajánlotta operatív támogatását az ügyben. A nyomozás sikeres összehangolásának köszönhetően 2013. augusztusban 11 gyanúsítottat ítélték el. A csoport vezetőjét 10 év szabadságvesztésre ítélték. Franciaországban, a Cseh Köztársaságban és Ukrajnában ezenkívül jelentős vagyont foglaltak le, és a bíróság közel 2 millió EUR összegű, öt gyanúsított által közösen fizetendő vámbírságot szabott ki. A fő gyanúsított a rennes-i bíróság határozata ellen fellebbezést nyújtott be. Ennek ügye 2013-ban még folyamatban volt.

3.2.2. Környezetet károsító bűncselekmények

Bűnügyi statisztikák	2012	2013
Regisztrált ügyek száma	3	8
Koordinációs értekezletek száma	-	-
Közös nyomozócsoportok száma	-	-

A környezetet károsító bűncselekmények csak mérsékelten vannak jelen az Eurojust konkrét ügyei között. Bár az esetek száma 2012-höz képest jelentősen megnőtt, még így is alacsony. Hasonló jellegűknél fogva ebbe a bűncselekménytípusba sorolták a környezetet károsító bűncselekményeket és a veszélyeztetett állatfajok tiltott kereskedelmét. Az ügyeket Bulgária, Magyarország, Hollandia, Portugália, Svédország és Szlovénia vette nyilvántartásba.

A 2013. évi SOCTA a környezetet károsító bűncselekményeket az Európai Unióban újonnan megjelenő fenyegetésnek nevezte. A környezetet károsító bűncselekményeknek gyakran van határokon átnyúló vonzata, és ezek súlyosak és szervezettek is lehetnek, a statisztikák ennek ellenére azt mutatják, hogy bár az Európai Unió szintjén egyre nő a jelentőségük, az ilyen

ügyek sok esetben nem vezetnek vádemeléshez vagy ítélethez a tagállamokban.

Az Eurojust 2013 tavaszán a környezetet károsító bűncselekményekkel foglalkozó stratégiai projektet indított. A stratégiai projekt fel fogja mérni a környezetet károsító bűncselekményekkel kapcsolatos igazságügyi együttműködés helyzetét és a gyakorló szakemberek szükségleteit ezen a konkrét területen, meghatározza a környezetet károsító bűncselekmények ügyében indított büntetőeljárás akadályait, valamint a meglévő jogi eszközök hatékony alkalmazásának javítására szolgáló bevált gyakorlatokat és megoldásokat.

A stratégiai projekt keretében a környezetet károsító bűncselekmények, különösen a hulladék és a veszélyeztetett fajok tiltott kereskedelme ügyében indítható büntetőeljárás akadályairól szóló kérdőívet küldtek a tagállamoknak, az USA-nak és Norvégiának. A beérkezett 27 válasz alapján alapos elemzés készült az európai előrehaladásról.

A környezetet károsító bűncselekmény esete – példa

Egy Svédországban, az Egyesült Királyságban és Finnországban működő szervezett bűnözői csoport a gyanú szerint vadon élő madarak tojásával folytatott nagyarányú, illegális kereskedelmet. A vád alá helyezett személyek egyikének lakóhelyén több mint 200 vadmadártojást találtak. Az Egyesült Királyságban egy személy ellen több bűncselekmény miatt is vádat emeltek: az Egyesült Királyság vadon élő növények és állatok védelméről szóló jogszabályát megsértve tojásokat vásárolt, tojásokat árusított vagy értékesítésre kínált fel, illetve tojásokat birtokolt. Miután a személy bűnösnek vallotta magát, 220 órányi közmunkára ítélték a vadon élő és ritka madarak tojásaival folytatott illegális kereskedelem miatt.

Svédországban vadászati bűncselekmények, vadászból származó bevétel elfogadása és a veszélyeztetett fajok védelmével szembeni bűncselekmények miatt emeltek vádat. A büntetendő tevékenységekre a feltételezések szerint 2003 és 2010 között került sor. Az illegálisan gyűjtött és forgalmazott tojások a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményt (CITES-egyezmény) az uniós jogba átültető uniós jogszabályok szerint sok esetben védettek (a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló, 1996. december 9-i 338/97/EK tanácsi rendelet).

Az Eurojust meghatározó szerepet játszott az ügyben: egyrészt segítette a Finnország és Svédország közötti közös nyomozócsoport létrehozását és részt vett benne, másrészt biztosította az alapvető finanszírozást. Koordinációs szerepe mellett, ami megkönnyítette az érzékeny információk közlését, az Eurojust közös nyomozócsoportnak nyújtott finanszírozása egyértelműen hozzáadott értékkel bírt, mivel ez tette lehetővé, hogy egy külső szakértő – egy ornitológus – is csatlakozzon a nyomozáshoz.

A környezetet károsító bűncselekmények ügyében folyó büntetőeljárások fokozott uniós koordinációja felé:

Az Eurojust szerepe

Az Eurojust 2013. november 27–28-án *A környezetet károsító bűncselekmények ügyében folyó büntetőeljárások fokozott uniós koordinációja felé: Az Eurojust szerepe* címmel az Ügyészek Európai Hálózata a Környezetért (ENPE) hálózattal közösen stratégiai értekezletet szervezett. Az Eurojust potenciális hozzáadott értékét a következő területeken emelték ki: jogsegélykérelmek elősegítése és koordinálása, bevált gyakorlatok összegyűjtése és megosztása, a figyelem felhívása a környezetet károsító bűncselekményekre és a harmadik államokkal folytatott igazságügyi együttműködés elősegítése. A nyomozások és büntetőeljárások koordinálását rendszeresebbé kell tenni, az Eurojust korai bevonásával.

A stratégiai értekezleten foglalkoztak az Eurojust gyakorló szakembereknek küldött kérdőívével, amely nemzeti szinten vizsgálta a környezetet károsító bűncselekmények ügyében folytatott nyomozással és büntetőeljárással, az illegális hulladékkereskedelemmel és a veszélyeztetett fajok kereskedelmével kapcsolatos kérdéseket. A Tanács titkárságának 2014 elején jelentést fognak benyújtani, benne *többek között* a stratégiai értekezlet következtetéseinek összefoglalásával, decemberben pedig megjelent az *Eurojust Hírek* e témáról szóló száma, amely elérhető az Eurojust weboldalon.

A stratégiai projekt a felismert kérdések és a szerzett tapasztalatok alapján 2014-ben is folytatódik, hogy megvizsgálja az érdekelt felekhez intézhető lehetséges ajánlásokat.

3.2.3. Tengeri kalózkodás

Az Eurojust 2009 óta rendszeres házigazdája a tengeri kalózkodás jelenségével és annak az érintett tagállamokban jelentkező következményeivel foglalkozó koordinációs értekezleteknek. Hogy támogassa ezeket a

koordinációs értekezleteket, amelyek platformot biztosítanak a folyamatban lévő nyomozásokban és büntetőeljárásokban részt vevő gyakorló szakemberek számára, az Eurojust 2012-ben projektet indított a *Tengeri Kalózkodás Igazságügyi Figyelő* összeállítására, és ennek eredményeképpen 2013. szeptemberben megjelent az MPJM első száma. Az MPJM létrehozásának az volt a célja, hogy támogassa az információcserét a tengeri kalózkodási ügyekkel foglalkozó ügyészek között.

Az MPJM nagyrészt a nemzeti szekciókon keresztül a nemzeti hatóságoktól kért és általuk közölt információkból épül fel, és hat fejezetből áll. A három fő fejezet a tengeri kalózkodásra vonatkozó jogi keretet, az eddigi tanulságokat és a bírósági határozatok elemzését mutatja be.

Az MPJM-et a tengeri kalózkodásról szóló operatív ügyről tartott, szeptember 12-i koordinációs értekezleten mutatták be a résztvevőknek. Az MPJM-et 18 havonta aktualizálni fogják.

3.2.4. Az Eurojust gyermekvédelmi kapcsolattartója

A bel- és igazságügy-miniszterek 2007. évi informális ülésének eredményeképpen – ahol a fő vitatémák közé tartozott a gyermekvédelem – az Eurojust kinevezte az egyik nemzeti tagot gyermekvédelmi kapcsolattartóvá olyan ügyekben, mint például az eltűnt gyermekek, a gyermekek szexuális zaklatása, a gyermekkereskedelem és a gyermekbántalmazás.

A gyermekvédelmi kapcsolattartó együttműködik a gyermekek interneten történő kereskedelmi célú kizsákmányolása elleni európai pénzügyi összefogással (EFC) és a gyermekek interneten keresztüli szexuális zaklatása elleni világméretű összefogással, és az EU–USA gyermekvédelmi munkacsoporton keresztül szoros kapcsolatban áll az USA nemzeti hatóságaival.

Az Eurojust konkrét ügyei között a gyermekeket érintő leggyakoribb bűncselekmények a szexuális zaklatás, az emberkereskedelem és a gyermekbántalmazást ábrázoló képek voltak. Az Eurojust 2013-ban 40 gyermekek elleni bűncselekménnyel kapcsolatos üggyel foglalkozott, köztük két, Norvégia által beterjesztett ügy is szerepelt. Az Eurojust 2004 óta 235 gyermekkorú sértettet érintő ügyet vett nyilvántartásba. Az Eurojust ezenkívül részt vett a gyermekekkel szembeni bűncselekményekkel foglalkozó közös nyomozócsoportban, és három koordinációs értekezletet tartott.

A súlyos és szervezett bűnözés elleni küzdelemre vonatkozó, 2014–2017 közötti uniós prioritások meghatározásáról szóló tanácsi következtetések a prioritások közé sorolták az olyan számítástechnikai bűncselekmények elleni fel-lépést, amelyek súlyos sérelmet okoznak az áldozataiknak, mint például a gyermekek interneten keresztül történő szexuális kizsákmányolása. Ezzel összefüggésben

2013-ban vizsgálatot készítettek arról, hogy a tagállamokban hogyan alkalmazzák az Európa Tanácsnak a gyermekek szexuális kizsákmányolás és szexuális bántalmazás elleni védelméről szóló egyezménye kiválasztott rendelkezéseit. A vizsgálat összekapcsolódik az Európa Tanács ellenőrzési tevékenységeivel, és azért is különösen időszerű, mert 2013. december 18-án lejár az erre a területre vonatkozó elsőszámú uniós jogi aktus, a gyermekek szexuális

bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/92/EU irányelv végrehajtására kitűzött határidő. A vizsgálat a fedett műveletek használatára, a sértettek rendelkezésére álló eljárési védelemre és a gyermekek szexuális bántalmazását ábrázoló képek készítésével és internetes terjesztésével összefüggő bűncselekményekért az egyes tagállamokban kiszabott büntetésekre helyezi a hangsúlyt.

3.3. Az Eurojust kapcsolatai

3.3.1. Kapcsolatok az Európai Unión kívüli harmadik államokkal és szervezetekkel

Együttműködési megállapodások Az Eurojust 2013-ban együttműködési megállapodást kötött a Liechtensteini Hercegséggel, amely november 19-én lépett hatályba. Az Eurojust decemberben nyújtotta be a Tanácsnak jóváhagyásra a Moldovai Köztársaság és az Eurojust közötti együttműködési megállapodás tervezetét.

Összekötő ügyészek az Eurojustnál Az összekötő ügyészek jelenléte az Eurojustnál felgyorsítja és megkönnyíti a tagállamok és harmadik országok illetékes hatóságai közötti igazságügyi együttműködést, vagy azzal, hogy segíti a közvetlen kapcsolat kialakítását, vagy azzal, hogy kapcsolatot jelent a nemzeti hatóságok között. Az Eurojustnál három harmadik államból (Horvátország, Norvégia és az USA) kiküldött összekötő ügyész dolgozott. Horvátország csatlakozása előtt a horvátországi összekötő ügyész négy ügyet regisztrált az Eurojustnál. A norvégiai összekötő ügyész 51 ügyet vett nyilvántartásba, amelyek főként kábítószer-kereskedelemmel és élet, testi épség vagy személyi szabadság elleni bűncselekményekkel foglalkoztak.

Harmadik államokat érintő ügyek Az Eurojust 249, harmadik államokat érintő esetben nyújtott segítséget. Ezekben az ügyekben a fő bűncselekménytípusok a csalás, a pénzmosás és más kapcsolódó bűncselekmények, valamint a kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözői csoportokhoz köthető ügyek voltak. A leggyakrabban érintett harmadik állam Svájc (48 alkalom), Norvégia (33), az Egyesült Államok (23) és Horvátország (21) volt, utánuk következett Szerbia (15) és Törökország (12). A harmadik államok 47 koordinációs értekezleten képviseltették magukat. A koordinációs értekezletekbe a harmadik államok közül a leggyakrabban Svájcot (15) vonták be, utána következett Norvégia (12), az Egyesült Államok (9) és Horvátország (6).

A tagállamok illetékes hatóságai gyakran kérték az Eurojust segítségét, hogy könnyítse meg a jogsegélykérelmek végrehajtását és adja meg a harmadik államok illetékes hatóságainak elérhetőségét. Az igazságügyi együttműködésben nehézségeket okoztak a nyelvi akadályok és a jogsegélykérelmek hosszadalmas végrehajtása a harmadik államokban.

Az Eurojust harmadik államokbeli kapcsolattartói Az Eurojust harmadik államokban meglévő kapcsolattartó pontjainak hálózatát Grúziával és Tajvannal egészítette ki. Az Eurojust ugyancsak folytatta a nyugat-balkáni országokban folyamatban lévő kezdeményezések, különösen *A szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem: az ügyészi hálózat erősítése című bizottsági projekt támogatását*. Az Eurojust segítségét a harmadik államokbeli kapcsolattartók, különösen a nyugat-balkáni országokból származó kapcsolattartók hasznosnak és hatékonynak találták.

Az Eurojust decemberben több előadást is tartott a szlovén belügyminisztérium által szervezett munkaértekezleten, a közös nyomozócsoportok emberkereskedelem elleni helyi szintű alkalmazásáról a nyugat-balkáni országokban. Az előadások a közös nyomozócsoportok alkalmazásának nemzetközi és nemzeti jogalapjával, a közös nyomozócsoportok alakításában és működésében az Eurojust által betöltött szereppel, valamint az Eurojust olyan emberkereskedelmi ügyekben szerzett tapasztalataival foglalkoztak, amikor közös nyomozócsoportot hoztak létre.

Az IberReddel kötött egyetértési megállapodás megkönnyítette az együttműködést a latin-amerikai országokkal. Az Eurojust spanyol és portugál szekciója aktív közvetítői szerepet játszott az Eurojust konkrét ügyeiben. Ott, ahol a tagállamok rendelkeznek a harmadik országokba kiküldött tisztviselőkkel, az Eurojust ezt hasznos erőforrásnak tekinti az ügyek előmozdításához.

Az Eurojust részt vett a bel- és igazságügy-miniszterek október 7–8-i ülésén a keleti partnerség országaival, azaz Örményországgal, Azerbajdzsánnal, Belarusszal, Grúziával, a Moldovai Köztársasággal és Ukrajnával való együttműködésről, és az Eurojust konkrét ügyei alapján ismertette az igazságügyi együttműködés területéhez tartozó jogi kérdéseket, gyakorlati nehézségeket és bevált gyakorlatokat.

Az Eurojust októberben fogadta az UNODC által moldovai büntetőjogi szakemberek részére szervezett tanulmányi látogatást. A tanulmányi látogatás az emberkereskedelem elleni büntetőjogi válaszlépésekkel foglalkozó projekthez kapcsolódott, amelyet az UNODC most hajt végre Moldovában. A hollandiai látogatás központi témája az volt, hogy az uniós büntető igazságszolgáltatási intézmények hogyan látják a számítástechnikai bűnözést, a proaktív nyomozásokat és a közös nyomozócsoportokat az emberkereskedelem elleni küzdelemben.

3.3.2. Együttműködés az Europollal és az OLAF-fal

Europol

Az Eurojust és az Europol között az együttműködés fokozásáról és az információcseréről kötött 2009. évi megállapodásnak megfelelően további erőfeszítések történtek a jobb stratégiai és operatív együttműködés érdekében. Az Europol fontos partner; ezt tükrözi, hogy a Lisszaboni Szerződés az Eurojust koordinációs szerepére úgy hivatkozik, hogy az a tagállamok és az Europol által szolgáltatott információk alapul, és ugyanezt bizonyítják az Eurojust konkrét ügyei is. Az Eurojust és az Europol közötti együttműködésről közös éves jelentést nyújtanak be a Tanácsnak és a Bizottságnak; a 2012-re vonatkozó jelentést 2013. áprilisban nyújtották be.

Operatív együttműködés Az Eurojust konkrét ügyeit 2013 folyamán 53 ügyben és 75 koordinációs értekezleten segítette az Europol részvétele. Az Europollal konkrét ügyekben folytatott együttműködés világosan mutatja a korai információcsere előnyeit.

Az Eurojust hozzájárult a SOCTA és a TE-SAT jelentésekhez. Az Eurojust emellett júliusban találkozót szervezett az Europol kapcsolattartó pontjainak projektvezetői és üzleti vezetői, valamint az Eurojustnak a kapcsolattartási pontokhoz küldött képviselője között, hogy megosszák a tapasztalataikat és megvitassák a gyakorlati együttműködést. Az Eurojust a már meglévő 17 társulás mellett három új társulást írt alá a súlyos szervezett bűnözés elleni és a terrorizmus elleni elemzési munkafájl keretébe tartozó kapcsolattartási ponttal.

Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ (EC3) Az EC3 2013. január 1-jén megkezdte operatív tevékenységeit, az Eurojust pedig a Bizottság *Küzdelem digitális korunk bűnözésével: Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ létrehozása* című, 2012. március 28-i közleményével összhangban azzal támogatta az EC3 munkáját, hogy kinevezett egy nemzeti tagot a programterületbe és egy munkatársát ideiglenesen az EC3-hoz rendelte, hogy elősegítse a közvetlen információcserét, és hogy az Eurojust könnyebben tudja támogatni azokat a nyomozásokat, amelyekben bírósági nyomon követésre van szükség.

Stratégiai együttműködés A szervezetek közötti együttműködés erősítése érdekében rendszeres munka- és vezetői értekezleteket tartottak. A két szervezet ezenkívül kölcsönösen részt vett egymás eseményein, különös tekintettel az Eurojust stratégiai szemináriumaira és az Europol nemzeti egységei vezetőinek értekezleteire. Folytatódtak a sikeres dolgozói csereprogramok. Ezek keretében az Eurojust és az Europol kölcsönösen fogadja egymás munkatársait, hogy ezáltal jobban megismerjék a két szervezet szolgáltatásait és működését.

Számítástechnikai bűnügy – példák

Egy hitelkártya-információk lopásával vagy kártyamásolással kapcsolatos ügyben 2013. áprilisban közös nyomozócsoportra vonatkozó megállapodást írtak alá, és az Eurojusttól származó finanszírozást biztosítottak. Az Europolnál operatív ülést szerveztek, amelyet másnap az Eurojustnál rendezett koordinációs értekezlet követett. Az Europolnál szervezett operatív ülés első napja az információk áramlására és cseréjére szolgált, a második napon pedig az Eurojustnál az operatív célkitűzések, a nyomozások és büntetőeljárások összehangolására került sor. Az Eurojust az Europol „terminál” kapcsolattartási pontjával dolgozott együtt. Ez az ügy jól példázza a bevált gyakorlatot, amikor a két szervezet között kiváló együttműködés és kölcsönös bizalom alakult ki.

Egy másik ügy az egyik legnagyobb ismert kibertámadással foglalkozott. A támadásokat egy levélszemét-megelőző szolgáltatás és egy internetes biztonsági cég ellen intézték. A támadások nagy aránya világszerte felhasználók millióinál okozott zavart az internetszolgáltatásban. A gyanúsított gyors letartóztatását és a házkutatást az Eurojust koordinációs erőfeszítései tették lehetővé, de az az Europolnál működő érintett összekötő irodával való gyors, hatékony együttműködésnek is köszönhető.

OLAF

A csalás, korrupció és az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő más bűncselekmények elleni küzdelem fokozása érdekében tárgyalások folytak az Eurojust és az OLAF közötti együttműködést szabályozó 2008. évi gyakorlati megállapodásról.

Operatív együttműködés Az Eurojust és az OLAF 2013-ban négy ügyön dolgozott együtt; ebből kettő az előző évekből húzódott át, kettőt pedig az Eurojust új ügyként, az OLAF bevonásával vett nyilvántartásba 2013-ban. Az OLAF egy koordinációs értekezleten vett részt. Az Eurojust konkrét ügyei azt mutatják, hogy az Eurojust és az OLAF koordinációs értekezleteken való közös részvétele hozzásegített a más tagállamok ügyeihez vezető kapcsolódások jobb felismeréséhez és a határon átnyúló, összetett PIF-bűncselekmények alaposabb megismeréséhez. Az „egy tagállamos” PIF-ügyekről (az Eurojust-határozat 3. cikkének (3) bekezdése) – alapos

vizsgálat után – gyakran kiderült, hogy két vagy több tagállamot érintenek (az Eurojust-határozat 3. cikkének (1) bekezdése). Így az eredetileg tervezettnél sokkal több tagállam volt érintett.

Az Eurojust és/vagy az OLAF valamely PIF-ügybe való bevonása eseti megítélésen alapul, és több paraméter gondos mérlegelését igényli. Ezek közé tartozik az adott ügyben való részvételük hozzáadott értéke és annak a folyamatban lévő nyomozásra gyakorolt esetleges hatása. Az Eurojust, az OLAF és a nemzeti hatóságok közötti jó kommunikáció feltétlenül szükséges ahhoz, hogy

meg lehessen magyarázni és el lehessen fogadni, ha az Eurojust vagy az OLAF nem vesz részt olyan ügyekben, ahol a részvételük első ránézésre érdeminek tűnne.

Stratégiai együttműködés Folytatódtak az összekötő csoport rendszeres ülései, amelyek 2013-ban a több közös ügy indítására és a szorosabb együttműködésre helyezték a hangsúlyt. Az Eurojust decemberben megtartotta első képzését az OLAF nyomozók számára. A tervek szerint a későbbiekben az együttműködésre vonatkozó iránymutatásokat és kritériumokat is kidolgozzák, az ügyösszefoglalók cseréjét is beleértve.

3.4. Kihívások és bevált gyakorlat a konkrét ügyekben

Általános kérdések Az Eurojust konkrét ügyei annyira sokfélék, hogy nehezen találunk akár csak néhány közös nevezőt. A legtöbb ügy az ügyészi és igazságügyi hatóságok Európai Unión belüli jogsegélykérelmével foglalkozik, amelyet legtöbbször az Európa Tanács kölcsönös bűnügyi jogsegélyéről szóló 1959. évi egyezménye és az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyéről szóló 2000. évi európai egyezmény szabályoz (jogsegélyegyezmények). Más fontos feladatok az európai elfogatóparancsok tagállami illetékes hatóságok általi végrehajtásához kapcsolódnak. Az egyes bűncselekménytípusokhoz, koordinációs értekezletekhez és koordinációs központokhoz, illetve közös nyomozócsoportokhoz kapcsolódó munkát és kérdéseket a jelentés más részében mutatjuk be; ebben a részben ezért csak a kölcsönös jogsegéllyel és az európai elfogatóparanccsal kapcsolatos általános kérdésekkel foglalkozunk. Általánosságban megfigyelhető, hogy sok eset az érintett nemzeti hatóságok közötti megfelelő és hatékony kommunikáció kialakításának nehézségeit szemlélteti. Az Eurojust mindig is létfontosságúnak tartotta ezt a kérdést, az Eurojust beavatkozása pedig nagyon sokat számít. A féleértések, a külföldi jogrendszer, a szabályok és struktúrák ismeretének hiánya nehézségekhez vezet – ezek leküzdésében segít az Eurojust. A kölcsönös jogsegély és az európai elfogatóparancs az Európában dolgozó bírák és ügyészek többsége számára még mindig nem tartozik hozzá a mindennapos működéshez.

Az Eurojust a kölcsönös jogsegély valamennyi aspektusában segítséget nyújthat. A nemzeti szekciók tisztában vannak a nemzeti rendszereik sajátosságaival, és szilárd hazai hálózatra támaszkodhatnak. Tanácsot adhatnak a jogsegélykérelmek megfogalmazásához, elmagyarázzák, hogy a nemzeti rendelkezések fényében hogyan kell értelmezni a jogsegélyegyezményt és segítenek a konkrét jogsegélykérelmek felgyorsításában. Nem szabad alábecsülni annak fontosságát, hogy egy kérésről tudjuk, hogy foglalkoztak vele, és határidőt is szabtak a végrehajtására. Az Eurojust fontos csatornának bizonyult olyan esetekben, amikor a nemzeti igazságügyi hatóságok közötti közvetlen kapcsolat – a jogsegélyügyekben alkalmazott

általános eljárás – nem működött. Az Eurojust beavatkozásaiban kitart a jó kommunikáció fontossága mellett. Azzal, hogy elősegíti az előzetes, proaktív konzultációt a megkereső és a megkeresett igazságügyi hatóságok között, az Eurojust gyorsabban és hatékonyabban megoldja a jogi és gyakorlati problémákat. A jogsegélykérelmek végrehajtásának nyomon követése ugyancsak döntő fontosságú lehet a sikeres együttműködéshez.

Az Eurojust a nemzeti szabályok harmonizálásának hiányából eredő nehézségek megoldásában is segíti a nemzeti hatóságokat, például az elektronikus felügyelet és a speciális nyomozati intézkedések terén. Az Európa különböző részein érvényes eljárási szabályok továbbra is meglehetősen különbözőek, így a megengedett intézkedések között jelentős eltérések lehetnek. Ha a bizonyítékot egy másik jogrendszerből szerzik be, ennek később érvényesnek kell lennie a megkereső tagállam bíróságai előtt.

Ami az Eurojust-határozat 7. cikkének (3) bekezdését illeti, az Eurojust testületének egy konkrét esetben lehetősége nyílt arra, hogy értelmezze „az igazságügyi együttműködésre irányuló megkeresések és határozatok végrehajtásával kapcsolatos, ismétlődő visszautasítások és nehézségek” megfogalmazást. A testület úgy találta, hogy a megfogalmazás nem foglalja magában az ügyben szereplő konkrét helyzetet. Az Eurojust tapasztalatai tehát azt mutatják, hogy nehéz megbizonyosodni arról, hogy ezek az „ismétlődő visszautasítások vagy nehézségek” (i.) egy megkeresésre vagy (ii.) egynél több megkeresésre vonatkoznak, illetve hogy (iii.) ezt eseti alapon, a megkeresések számától függetlenül kell megítélni. Az Eurojust ezért javasolni fogja e megfogalmazás pontosítását az Eurojustról szóló új rendelettervezetben.

Európai elfogatóparancsok Az európai elfogatóparancsok végrehajtásával kapcsolatban 2013-ban 217 ügyet vettek nyilvántartásba az Eurojustnál. A lengyel szekciótól érkezett a legtöbb, európai elfogatóparancsok végrehajtásával kapcsolatos segítségkérés, utána következett az osztrák, a belga és a bolgár szekció. Az olasz szekció kapta a legtöbb, európai elfogatóparancs végrehajtásá-

ra vonatkozó megkeresést, a második helyen a spanyol, majd az egyesült királysági szekcióval.

Az Eurojust segíti a tagállamok illetékes hatóságait az európai elfogatóparancsok gyors végrehajtásában, például annak biztosítása révén, hogy a végrehajtást joghatósági ütközés következtében ne lehessen visszautasítani az európai elfogatóparancsról szóló 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének (2) bekezdésére hivatkozva. Ha például egy kábítószer-kereskedelmi ügyben két tagállam hatósági nyomoznak, előfordulhat, hogy az egyik tagállamban több gyanúsítottat is letartóztatnak, a másik tagállam hatóságai pedig európai elfogatóparancsot kívánnak kiadni ugyanezekre a gyanúsítottakra. Az Eurojust azzal segíthet a potenciális joghatósági ütközés megoldásában még az európai elfogatóparancsok végrehajtása előtt, hogy összehozza a tagállamokat, hogy együtt döntsék el, melyik tagállamban a legalkalmasabb elindítani az eljárást.

2013-ban hat ügyet indítottak az Eurojustnál a kiadott európai elfogatóparancsok ütközéséből eredően, az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 16. cikke alapján. Mind a hat ügy sikeresen lezárult, miután alkalmazták az Eurojustnak a *konkuráló európai elfogatóparancsok kérdésében adott véleményével kapcsolatos belső eljárásra vonatkozó, 2011. évi iránymutatásait*. Az Eurojust szerepébe ilyen esetekben az is beletartozott, hogy tájékoztatást adjon a más tagállamokban hatályban lévő jogi és eljárási szabályokról, és megfelelő esetben ajánlja az alternatív igazságügyi együttműködési eszközök használatát, például a kért személy ideiglenes átadását vagy egy jogsegélykérelem kiadását, hogy fel lehessen venni a vallomásokat, vagy videokonferencia segítségével meg lehessen hallgatni a tanúkat.

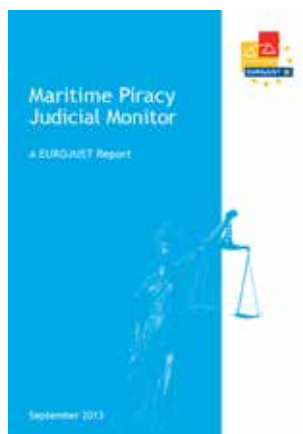
A nemzeti hatóságok számára az egyik fő gyakorlati nehézséget az európai elfogatóparancsra vonatkozó nyelvi követelmények jelentik. Az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 8. cikkének (2) bekezdése előírja,

hogy az európai elfogatóparancsokat le kell fordítani a végrehajtó tagállam hivatalos nyelvére. Az Eurojust konkrét ügyei azt mutatják, hogy a beérkező lefordított dokumentumok értelmezése sok esetben nehézséget okoz, és az is problémát jelent, hogy az európai elfogatóparancsok időben történő lefordításának költségeit még a kiadás előtt ki kell fizetni.

Biztosítási intézkedést elrendelő határozat, vagyonekobbzás és vagyonvisszaszerzés Az e területről szóló kerethatározatok ellenére a biztosítási intézkedést elrendelő határozatra, a vagyonekobbzásra és a vagyonvisszaszerzésre vonatkozó hatályos nemzeti jogszabályok és eljárási szabályok tagállamonként renkdívl különbözök. Ezek a különbségek nagyon megnehezíthetik az ilyen ügyekben folytatott sikeres büntetőeljárást, mivel a gyakorlatban a legtöbb tagállam nem tudja végrehajtani a bűncselekményből származó jövedelmek azonosítására és zárolására irányuló jogsegélykérelmeket, illetve elismerni a más tagállamok bíróságai által kiadott vagyonekobbzási végzéseket, ha a másik tagállamokban hatályban lévő szabályok jelentősen eltérnek.

Az Eurojust továbbra is törekszik e nehézségek rendezésére, egyrészt a konkrét ügyekben való részvétel útján, másrészt figyelemfelhívó tevékenységeivel. Az ezen a területen folyó ügyekben 2013-ban arra helyezték a hangsúlyt, hogy tanácsot adjanak a nemzeti hatóságoknak az érvényben lévő különféle jogi és eljárási követelményekkel kapcsolatban, és segítsék a nyomozó és ügyészi hatóságokat, hogy a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok végrehajtásában egyidejűleg tudjanak fellépni. Az Eurojust márciusban jelentést adott ki az elmarasztaló ítélet nélküli elkobbzásról, és válaszolt egy bizottsági kérdőívre, amely alapul szolgál majd a *bűncselekményekből származó vagyon zárolását és elkobbzását elrendelő határozatok Európai Unión belüli kölcsönös elismerésének végrehajtásáról szóló összehasonlító jogi tanulmányhoz*

Válogatás az Eurojust termékeiből

Az Eurojust éves kiemelt témája: a közös nyomozócsoportok értékelése

A közös nyomozócsoportok értékelését célzó projekt

- ▶ Hogyan határozza meg a közös nyomozócsoport indítására alkalmas ügyeket?
- ▶ A közös nyomozócsoport létrehozását megelőzően hogyan lehet elősegíteni a párhuzamos nyomozások elindítását az egyes érintett országokban?
- ▶ A közös nyomozócsoport működése során hogyan történik a hírszerzési információk és bizonyítékok cseréje?
- ▶ Hogyan koordinálják és hogyan hajtják végre a nyomozati intézkedéseket?
- ▶ Hogyan biztosítják a bizonyítékok elfogadhatóságát a különböző országokban?
- ▶ Milyen hozzáadott értékkel bír a közös nyomozócsoport az ügyben folyó nyomozás és a büntetőeljárás szempontjából?

A közös nyomozócsoportok nemzeti szakértői hálózata által a közös nyomozócsoportok értékelése céljából 2013-ban indított projekt többek között ezekre a kérdésekre kereste a választ. A nemzeti szakértők a 8. éves ülésük következtetéseinek keretében 2012. októberben megbízták a közös nyomozócsoportok titkárságát, hogy kezdeményezze és támogassa egy egységes nyomtatvány kidolgozását, ezzel segítve a közös nyomozócsoportok nemzeti szintű értékelését.

A projekt két célt szolgál:

Egyrészt segíti a gyakorló szakembereket abban, hogy az elért eredmények szempontjából értékeljék a közös nyomozócsoport teljesítményét. A közös nyomozócsoportokról szóló, 2002. június 13-i 2002/465/IB kerethatározat végrehajtási dátuma után tíz évvel ez az együttműködési eszköz még mindig viszonylag újnak számít; az igazságügyi és bűnüldöző hatóságok gyakran jelzik, hogy a munka befejezése után szívesen megvitátnák közös nyomozócsoportjuk hozzáadott értékét és esetleges hiányosságait. A közös nyomozócsoportok értékelő űrlapja hasznos ellenőrző listát ad ehhez.

Másodszor, az értékelési adatok összegyűjtése növeli a közös nyomozócsoportokról szóló ismereteket, mivel elősegíti az ez idáig tapasztalt fő jogi és gyakorlati problémák és az elért megoldások felismerését. Az értékelés e tekintetben hasznos információval szolgálhat a közös nyomozócsoportok hálózatának és a külső érdekeltnek egyaránt. Uniós szinten mindeddig nem készült átfogó értékelés a közös nyomozócsoportok hatékonyságáról. Az értékelő űrlapokon keresztül a gyakorló szakemberektől kapott visszajelzés ezért hasznos lehet.

Az űrlapot a közös nyomozócsoportok hálózati titkársága állította össze, miután egyeztetett az Eurojust más illetékes egységeivel és konzultált az Europollal. A gyakorló szakemberek elvárásainak figyelembevétele érdekében az űrlapba az Eurojust nemzeti szekcióitól és a közös nyomozócsoportok hálózatának tagjaitól származó észrevételeket is beépítették. A közös nyomozócsoportok értékelő űrlapját a nemzeti szakértők 2013. júniusi 9. éves ülésükön fogadták el.

A közös nyomozócsoportok értékelő űrlapja a minőséget vizsgálja, és kitöltés után nem tartalmaz személyes adatokat; a személyes adatok hiánya megkönnyíti a kapott információk további felhasználását. Mivel a közös nyomozócsoportok lényege az együttműködés, a közös nyomozócsoportok vezetőit arra kérték, hogy lehetőség szerint együtt töltsék ki az űrlapot. Az értékelést a közös nyomozócsoportok lezárását követően kell elvégezni, a bírósági szakasz után pedig ki kell egészíteni, hogy tartalmazza a közös nyomozócsoport tevékenységeivel kapcsolatban a nemzeti bíróság előtt felmerült esetleges nehézségekről és a meghozott ítéletről szóló releváns adatokat.

Az értékelés elvégzéséhez legtöbbször a nyomozás befejezését követő záró értekezletet tartanak a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek számára. Az Eurojust e folyamat támogatása érdekében helyszínt biztosít az értekezlethez vagy pénzügyi támogatást nyújt.

Miután a nemzeti szakértők elfogadták az űrlapot, a közös nyomozócsoportok hálózati titkársága munkafolyamatot indított, hogy meghatározza a közös nyomozócsoportok hatékony értékeléséhez szükséges lépéseket. Az informatikai egységgel együttműködésben kidolgozták az űrlap interaktív változatát, és ezt több nemzeti szakértő tesztelte. Az űrlap e változatának használatával az értékelési adatokat automatikusan importálják egy a közös nyomozócsoportok hálózati titkársága által kezelt adatbázisba. Ennek az eszköznek a segítségével az elkövetkező években támogatni fogják a közös nyomozócsoportokról szóló minőségi és mennyiségi jelentések összeállítását.

A közös nyomozócsoportok értékelése az Eurojustnál két külön alkalommal zajlott. 2013. júniusban két értékelő értekezletet tartottak az Eurojust által támogatott közös nyomozócsoportokról, hogy lehetővé tegyék az űrlap tesztelését és azt, hogy annak tartalmát hozzá lehessen igazítani az operatív igényekhez.

Az értékelések eredményei máris hasznos információkkal szolgáltak. Egy kábítószer-kereskedelmi ügyben például a nyomozati tevékenységek jó koordinálása ér-

dekében hangsúlyozták a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek közötti folyamatos információcsere szükségességét, az Eurojust által a közös nyomozócsoportok finanszírozása révén kölcsönzött kommunikációs eszközöket pedig ezzel összefüggésben a siker egyik döntő tényezőjének nevezték. Amennyiben párhuzamos nyomozások folynak, de nem feltétlenül azonos minta szerint, a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek azt is szükségesnek érezték, hogy mielőbb megvitassák a lehetséges joghatósági ütközéseket, figyelembe véve e kérdés potenciális hatását az európai elfogatóparancs végrehajtására.

Az értékelés a bevált gyakorlatok meghatározásában is segíthet. Egy migránsok csempészetével kapcsola-

tos ügyben például a közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek úgy döntöttek, hogy közös erőfeszítéssel próbálják elnyerni a migránsok származási országának együttműködését.

A közös nyomozócsoportban részt vevő partnerek által kiadott jogsegélykérelmeket ezért egyeztetették és egy-szerre nyújtották be, hogy hangsúlyozzák a közös megközelítést.

A közös nyomozócsoportok létrehozása és működése eddig a legtöbb esetben pozitív tapasztalatokkal járt. A közös nyomozócsoportok nemcsak az együttműködés hatékony eszközei, hanem a más jogrendszerek, munkamódszerek és szakmai kultúrák megismerését is elősegítik.

THE NEW DRAFT REGULATION ON EUROJUST:

AN IMPROVEMENT IN THE FIGHT
AGAINST CROSS-BORDER CRIME?

Jogalkotási fejlemények

Téma

A tanácsi határozat végrehajtása: Értékelés

Jogi keret Az Eurojust jogi keretét 14 tagállam és az Európai Bizottság kezdeményezésére 2008-ban felülvizsgálták, hogy ezzel megerősítsék az Eurojustot, és növeljék az operatív hatékonyságát.

A bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról szóló 2002/187/IB tanácsi kerethatározatot módosító, az Eurojust megerősítéséről szóló 2009/426/IB tanácsi határozat a következő fő célokat tűzte ki:

- ▶ a nemzeti tagok státusának és a nemzeti szekciók operatív kapacitásainak megerősítése;
- ▶ a nemzeti tagok hatáskörének és a Kollégium szerepének a megerősítése;
- ▶ az Eurojust/a terrorizmus ügyében eljáró kapcsolat-tartó/az EIH/a közös nyomozócsoportok kapcsolat-tartója/a háborús bűncselekmények/a vagyonvisszaszerzés/a korrupció ügyében nemzeti szinten eljáró kapcsolattartók közötti koordináció támogatása;

- ▶ az Eurojust és a nemzeti hatóságok közötti információcsere fokozása; és
- ▶ az Eurojust harmadik államokkal és partnerekkel, például a Frontexszel kialakított munkakapcsolatainak megerősítése.

Értékelési szakasz – mi működik, mi szorul fejlesztésre? Az Eurojustról és az EIH-ről szóló tanácsi határozatok gyakorlati végrehajtását és működését a tagállamok a kölcsönös értékelések hatodik fordulója keretében vizsgálják. A kölcsönös szakértői értékelések három év alatt (2012–2014) zajlanak le a tagállamokban. 2013-ban a következő országokban készültek értékelések: Franciaország, Málta, Hollandia, Lengyelország, az Egyesült Királyság, Olaszország, Németország, Írország, Görögország, Románia és Lettország. Az Eurojust testülete jogi keretének megfelelően megkezdte a tanácsi határozat végrehajtásáról és az Eurojustnak a céljai elérése terén nyújtott teljesítményére gyakorolt hatásáról szóló független külső értékelésre vonatkozó megbízás előkészítését.

Az Eurojust reformja: Kilátások a jövőre

Az Eurojust korszerűsítése A Lisszaboni Szerződés és az EUMSZ 85. cikke fényében az Eurojust jövőjével foglalkozó munkacsoport tovább dolgozott az Eurojust reformján, különös tekintettel a küldetésére és a jogi keretekre. A Kollégium véleményeit az Eurojust felépítéséről, értékeléséről, hatásköreiről és a közös nyomozócsoportokról, az Europolal, az OLAF-fal, az EJN-val és a leendő EPPO-val való kapcsolatokról, a harmadik államokkal való együttműködésről, a dokumentumokhoz való hozzáférésről és az adatvédelemről szóló felülvizsgált jogi keretet előkészítő szakaszban nyújtották be az Európai Bizottsághoz. Az Eurojustra vonatkozó új jogi szabályozást rendelet útján fogják elfogadni, ezáltal rendelkezései a tagállamokban kötelezők és közvetlenül alkalmazandók lesznek.

Az Eurojust kapcsolata az EPPO-val A Lisszaboni Szerződés hagy némi mozgásteret annak megválasztásában, hogy az Eurojust hogyan játsszon nagyobb szerepet az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elleni hatékonyabb fellépésben, ahogy abban is, hogy az EUMSZ 86. cikke alapján hogyan hozza létre az Európai Ügyészséget az „Eurojustból”. Az Eurojust jövőjével foglalkozó munkacsoport tevékenységeiben központi helyen szerepelt az Eurojust és a leendő EPPO közötti lehetséges funkcionális és adminisztratív szinergiák kidolgozása, hogy biztosított legyen a hatáskörök egymást kiegészítő jellege, lehetővé váljon az operatív párbeszéd és a költséghatékonyság.

Az Eurojust szemináriuma – Az Eurojustról szóló új rendelettervezet: Előrelépés a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemben?

Az Eurojust október 14–15-én Hágában rendezett szemináriuma multidiszciplináris megközelítést tálalalmazva igyekezett ötvözni a 28 tagállam tudományos szakembereinek, gyakorló szakembereinek és nemzeti képviselőinek álláspontját.

Több mint 153 képviselő vett részt a tagállamok nemzeti hatóságai, az uniós intézmények, köztük az Európai Bizottság, az OLAF, a Tanács és az Európai Parlament, az Eurojust közös ellenőrző szerve, az európai adatvédelmi biztos, az Europol és az Eurojust nemzeti tagjai és adminisztrációja részéről.

A vitatémák a következők voltak:

Az Eurojust felépítése és irányítása Az Eurojustról szóló rendeletjavaslat a vezetéshez kapcsolódó ellenőrző és végrehajtó szerepek és az igazságügyi támogató funkciókban betöltött operatív szerepek különválasztását javasolja. A résztvevők megvitatták e szerepek alkalmazási körét, követelményeit és hozzáadott értékét.

Feladatok, kompetenciák és hatáskörök Noha eddig nem sikerült teljesen kihasználni az EUMSZ 85. cikkében az Eurojust további hatáskörökkel való felruházására biztosított lehetőséget, a résztvevők úgy érezték, hogy a rendelet formájában javasolt változtatásoknak döntő hatása lesz. Támogatták az Eurojust mandátumának proaktív dimenzióját.

Kapcsolatok a harmadik államokkal és az uniós partnerekkel A résztvevők annak a véleményüknek adtak hangot, hogy az Eurojustot globális szereplőnek kell tekinteni a nemzetközi büntető igazságszolgáltatásban; az EU határain túlmutató ügyekben a tagállamok és harmadik államok közötti igazságügyi együttműködés „egyablakos” ügyintézési helyévé kell válnia. Az összekötő ügyészekről és a kapcsolattartókról bebizonyosodott, hogy fontos hidat jelentenek a harmadik államok felé. A résztvevők úgy találták, hogy az Eurojustról és az Europolról szóló rendelettervezetekben az információcserére vonatkozó rendelkezések kölcsönös összeegyeztetése feltétlenül szükséges az operatív együttműködés hatékonyságához, a két, egymást kiegészítő megbízatással összhangban. Az Eurojustról szóló rendelettervezet nem foglalkozik az Eurojust és az EJT közötti megkeresések ésszerűsítésével. A résztvevők ezzel összefüggésben megemlítették a szűrő funkció potenciális használatát az ENCS-ben.

Az Eurojust és az EPPO közötti kapcsolatok A résztvevők hangsúlyozták, hogy az Eurojust mint az Európai Unió igazságügyi együttműködési egysége megbízatásának kiegészítő jellegét tiszteletben kell tartani. A leendő Európai Ügyészség kialakítása az elkövetkező hónapokban továbbra is a tárgyalások központi témája lesz, az Eurojust operatív és adminisztratív támogató kapacitásai pedig gondos figyelmet igényelnek.

Az Eurojust elnöke a következő megállapítással zárta a szemináriumot: *„Az Eurojustról szóló javaslat talán nem jelent forradalmi előrelépést, de kedvező irányba haladunk. Ez a gondolatébresztő konferencia ugyan most véget ér, ám a konstruktív vita csak most kezdődött el. Az Eurojust nagy ambíciókkal készül az aktív részvételre, hogy gyakorló szakmai szervezetként szerzett tapasztalataival közreműködjön jövőjének alakításában.”*

A szemináriumról szóló jelentés a 2013. december 4-i. 17188/1/13 REV1. számú tanácsi dokumentumként jelent meg. Az *Eurojust Hírek* EPPO-ról szóló, májusban megjelent száma elérhető az Eurojust weboldalán.

A bizottsági javaslatokból álló csomag: az úgynevezett „különleges kapcsolat” Az Európai Bizottság megragadta a Lisszaboni Szerződés által kínált lehetőséget, és július 17-én az Eurojust modernizálását célzó rendeletjavaslatot, valamint az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot adott ki, amely utóbbi az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűn-

cselekmények ügyében folyó nyomozásért és vádemelésért lenne felelős. A két javaslatról a Tanácsban és az Európai Parlamentben folyó tárgyalások eltérő jogalkotási eljárás szerint zajlanak. Az Eurojustról szóló rendelet a rendes együtt döntési eljárást követi majd, ezzel szemben az EPPO létrehozásáról szóló rendelethez speciális jogalkotási eljárásra van szükség.

1. melléklet: A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés

Az Eurojust dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó szabályok elfogadásáról szóló (a testület által 2004. július 13-án elfogadott) határozat 15. cikke szerint az Eurojust az éves jelentésében köteles információt közölni az olyan, dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmekről, amelyeket elutasított, az elutasítás okaival együtt. Az európai ombudsman az Eurojustnál tett 2012. júniusi látogatása után üdvözölte azt a megoldást, hogy ez az információ az Eurojust általános éves jelentésén belül egy külön részben szerepel, nem pedig a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló külön jelentésben, tekintettel a kapott kérelmek viszonylag alacsony számára (OI/8/2012/OV, 22. bekezdés).

Az Eurojust-dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek száma 2013-ban megnövekedett: 26 eredeti kérelem és két megerősítő kérelem érkezett (2012-ben 17 eredeti kérelem és egy megerősítő kérelem volt). Az eredeti kérelmek közül 24 közvetlenül érkezett az Eurojusthoz. A másik két ügyben – más európai intézményekhez érkezett kérelmeket követően – az Eurojusttal mint harmadik féllel konzultáltak.

A 26 kérelem közül huszonkettő nem konkrét üggyöz kapcsolódott. Ebből a 22 kérelemből hétben teljes körű hozzáférést biztosítottak. Az egyik kérelem két dokumentumra vonatkozott, ebből az egyik dokumentumhoz részlegesen megadták a hozzáférést, a másik tekintetében viszont elutasították azt, mivel úgy ítélték, hogy a közzététel hátrányosan befolyásolná az Eurojust döntéshozatali folyamatát (az Eurojust testületének az Eurojust dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó szabályok elfogadásáról szóló határozata – a további-

akban a „dokumentumokhoz való hozzáférés szabályai” –, 4. cikke (3) bekezdésének második francia bekezdése). A fennmaradó 14 esetben a kért dokumentumok vagy nem voltak az Eurojust birtokában (nyolc kérelem), vagy további pontosításra volt szükség a dokumentum azonosításához (hat kérelem). Az Eurojust e hat kérelem esetében pontosítást kért (a dokumentumokhoz való hozzáférés szabályai, 6. cikk (2) bekezdés), de a kérelmezők nem folytatták tovább a megkeresést.

Az ügyekhez kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó négy kérelem közül egyet részlegesen sikerült teljesíteni, miután a dokumentumból a dokumentumokhoz való hozzáférés szabályai 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint törölték a harmadik felek személyes adatait. Egy másik kérelem esetében megadták a hozzáférést az Eurojust ügyeiről szóló sajtóközleményekhez és statisztikákhoz, mivel ezek a dokumentumok az Eurojust weboldalán már egyébként is nyilvánosan elérhetők voltak. A fennmaradó két kérelem esetében a hozzáférést megtagadták, mert úgy ítélték, hogy a dokumentumok közzététele hátrányosan befolyásolná az Eurojust súlyos bűncselekmények elleni fokozott küzdelemmel és az általa segített nemzeti nyomozásokkal és büntetőeljárásokkal kapcsolatos feladatainak teljesítéséhez fűződő közérdek védelmét, a szakmai titoktartást (a dokumentumokhoz való hozzáférés szabályai, 4. cikk (1) bekezdés a) pont, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés), az egyének személyi sérthetetlenségét (a dokumentumokhoz való hozzáférés szabályai, 4. cikk (1) bekezdés b) pont) és/vagy a bírósági eljárások és jogi tanácsadás védelmét (dokumentumokhoz való hozzáférés szabályai, 4. cikk (2) bekezdés, második francia bekezdés).

2. melléklet: A Tanács következtetéseinek utóélete

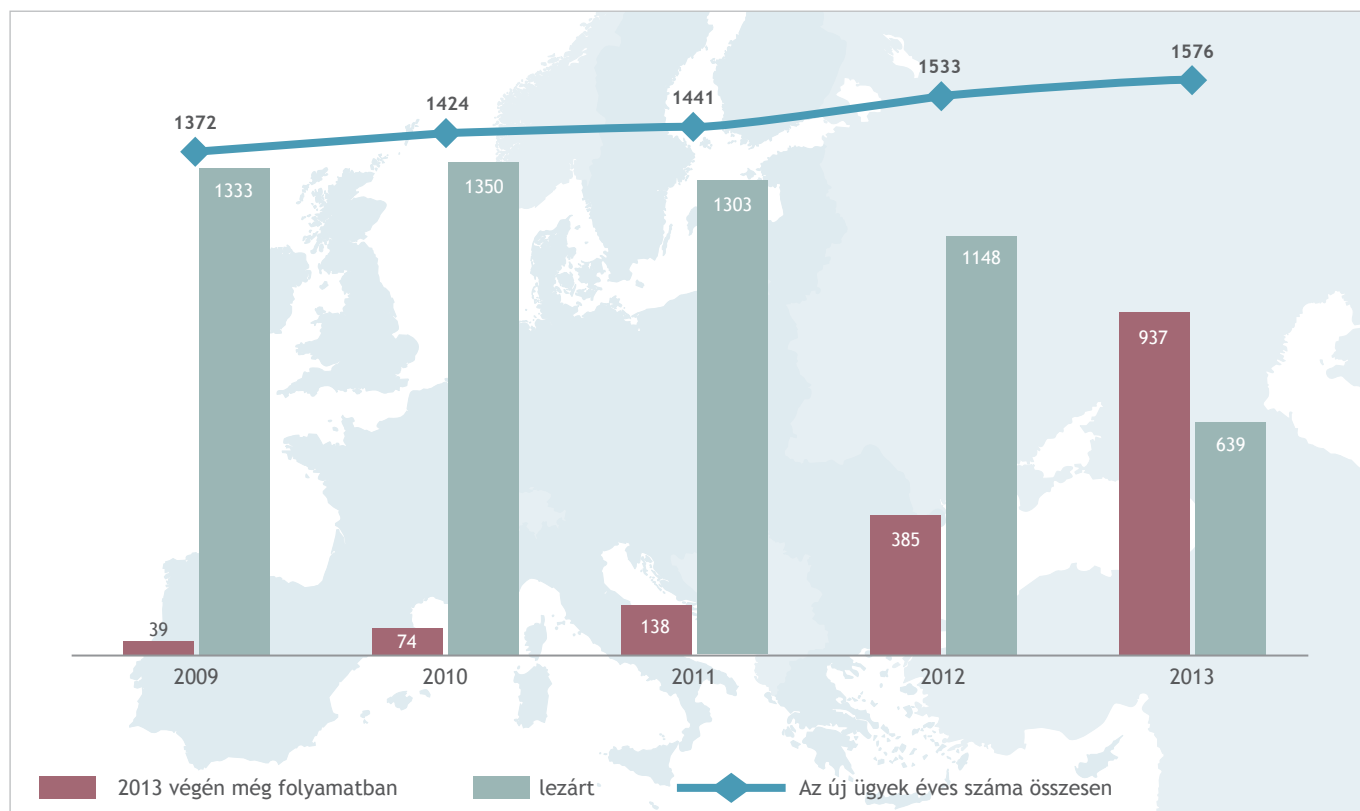
A Bel- és Igazságügyi Tanács november 15-én elfogadta az Eurojust tizenegyedik éves jelentéséről szóló következtetéseit (104919/13). Az Eurojust az előző évekhez hasonlóan beszámol e következtetések végrehajtásáról.

Az alábbi táblázat bemutatja, hol található bővebb tájékoztatás azokról a területekről, amelyekre nézve a Tanács ajánlásokat fogalmazott meg.

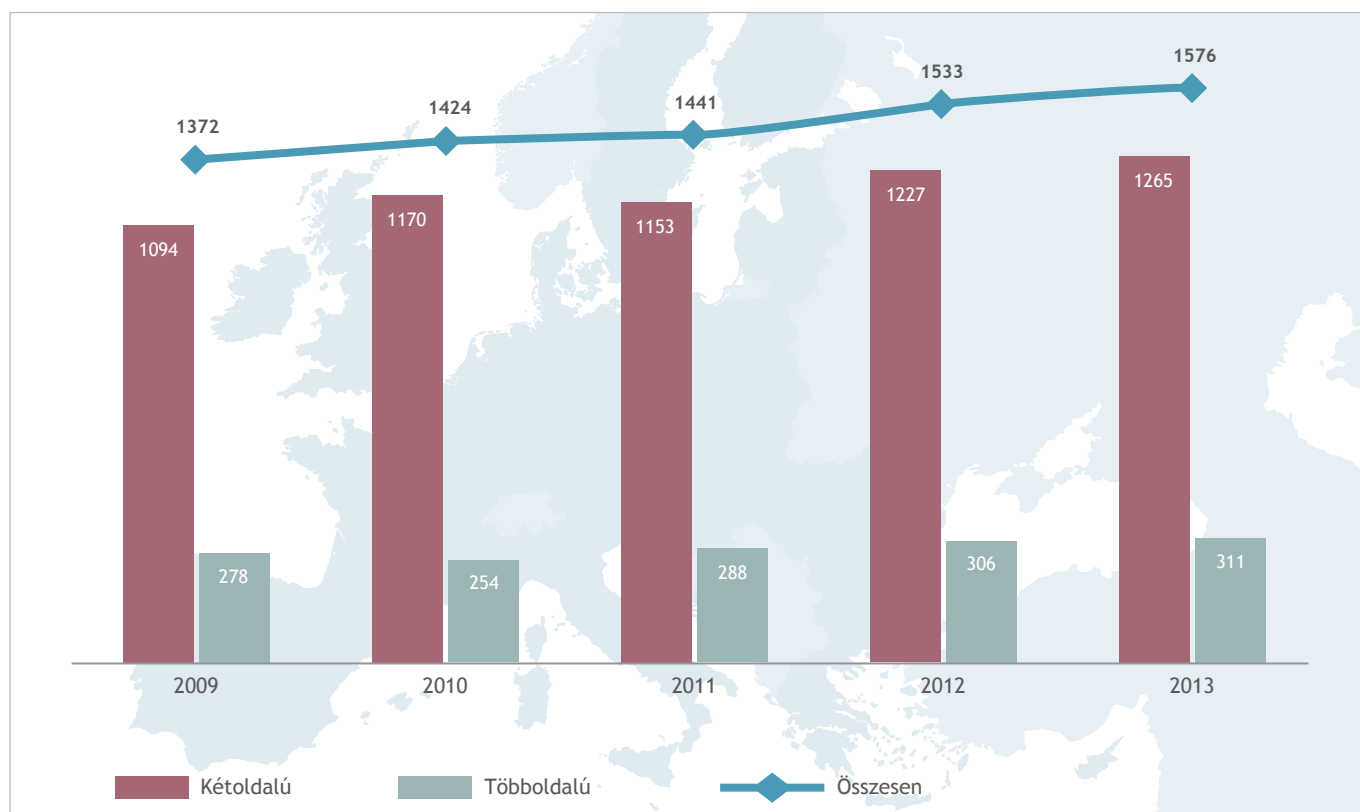
Tanácsi ajánlások	Az ajánlások utóélete
Alkalmas, objektív eszközök elfogadása az Eurojust 2014. évi értékeléséhez.	Az Eurojust az Eurojust-határozat 41a. cikkének megfelelően előkészíti az Eurojust független külső értékelését. A feladatmeghatározásról konzultál az Európai Bizottsággal.
A közös nyomozócsoportok létrehozásának, alkalmazásának és értékelésének további – többek között pénzügyi – támogatása, valamint a bevált gyakorlatok továbbfejlesztése és az igazságügyi tapasztalatokkal és az ügyek eredményeivel kapcsolatos információk megosztásának folytatása.	Az Eurojust 2013-ban 102 közös nyomozócsoportot támogatott és 34-et finanszírozott. Az Eurojust tovább folytatja a közös nyomozócsoportok finanszírozását, de ezt a rendes költségvetéséből kell tennie, mivel a Bizottságtól kapott támogatás elfogyott. <i>Lásd az 1.3. és 2.4. szakaszt és a 4. fejezetet: „Az év kiemelt témája”</i>
Adott esetben az Europolal való összefogás folytatása az Eurojusthoz benyújtott ügyekkel foglalkozó koordinációs folyamat során, a két ügynökség nemzeti hatóságokat támogató munkájában törekedve az egymást kiegészítő jellegre.	Az Europol 53 ügybe vonták be, és 75 koordinációs értekezleten vett részt az Eurojustnál. <i>Lásd a 3.3.2. szakaszt és az ügyeket ismertető példákat.</i>
A csalással, korrupcióval és az Unió pénzügyi érdekeit sértő más bűncselekményekkel kapcsolatos ügyekben az OLAF-fal folytatott együttműködés erősítése.	Az OLAF és az Eurojust négy ügyön dolgozott együtt. <i>Lásd a 3.3.2. szakaszt.</i>
Az európai elfogatóparancsok végrehajtásának aktív támogatása és a bevált gyakorlatok terjesztése, valamint adott esetben az illetékes hatóságok üléseinek összehívása, hogy megoldást keressenek az ismétlődő problémákra.	Az EU görög soros elnöksége és az Eurojust 2014-ben stratégiai szemináriumot tart az európai elfogatóparancsról. A Konzultatív Fórum szintén foglalkozni fog ezzel a témával.
Annak felmérése, hogy kell-e további értekezleteket szervezni az Eurojust nemzeti levelezői számára.	Az Eurojust 2014-ben fogadja az Eurojust nemzeti levelezőinek második értekezletét.
Beszámoló az Eurojust-határozat 13. cikkének megfelelően kapott információk utóéletéről és az Eurojust-határozat 13a. cikkének megfelelően a gyakorló szakembereknek adott visszajelzésekről.	<i>Lásd a 2.3. szakaszt.</i> A 2014-ben megrendelt értékelés során ezt tovább fogják vizsgálni, figyelembe véve a tagállamokban zajló kölcsönös értékelések eredményeit.
A biztonságos kapcsolatok kiépítésének folytatása, hogy minden tagállam hozzáférhessen a CMS-hez nemzeti szinten.	Az Eurojust az elért előrehaladásról az Eurojust-határozat 16b. cikkének megfelelően beszámolt a Tanácsnak és a Bizottságnak. <i>Lásd a 2.3. szakaszt és a 2013. július 19-i 12582/13. sz. tanácsi dokumentumot.</i>
Az Eurojust-határozat 5a. cikke szerinti sürgős esetekben létrehozott koordinációs ügyelet értékelése.	<i>Lásd az 1.2.2. szakaszt.</i> A 2014-ben megrendelt értékelés során ennek felmérését is el fogják végezni.

3. melléklet: Az Eurojust ügystatisztikái

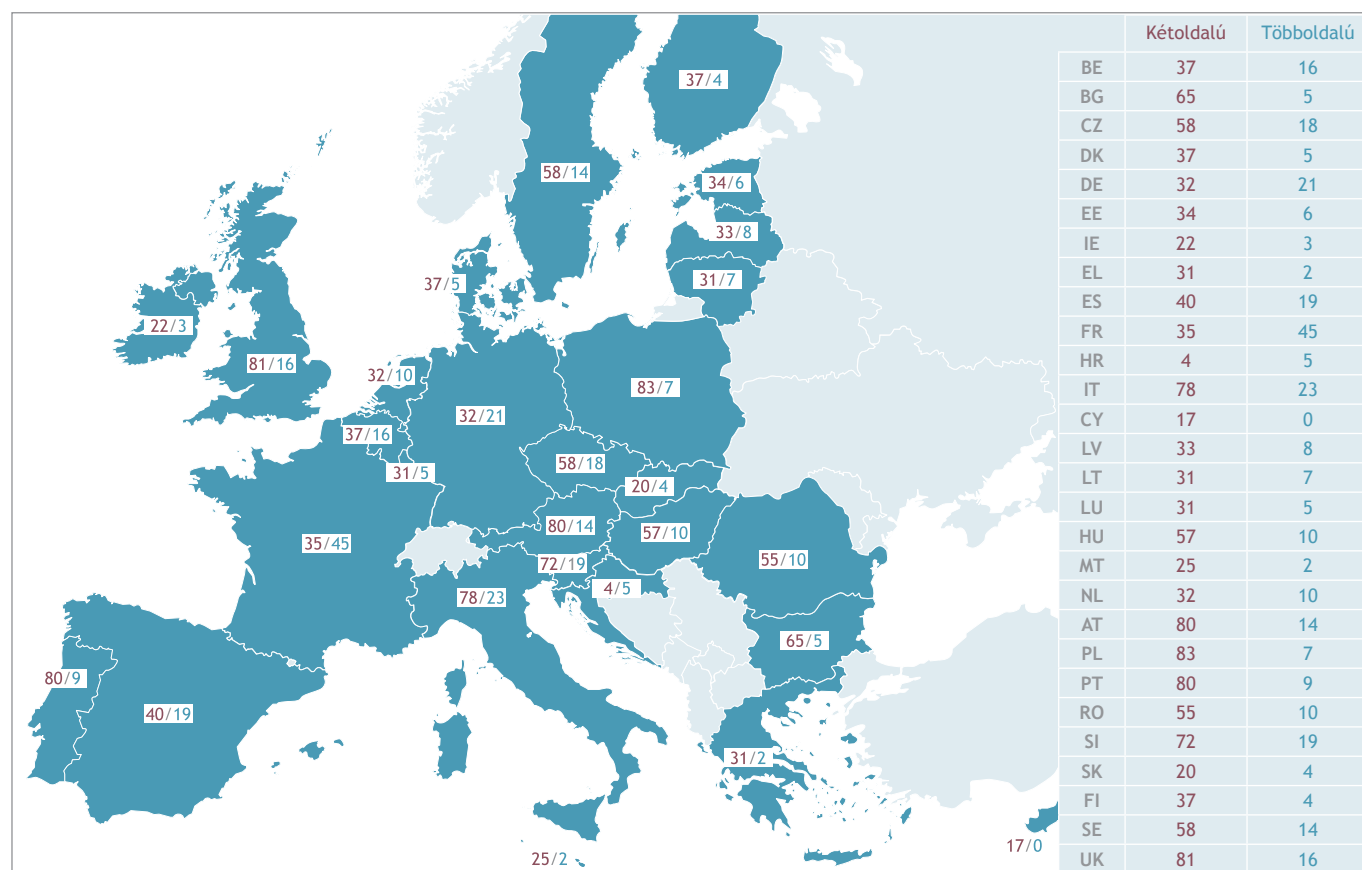
1. ábra - Az Eurojust elé terjesztett ügyek száma 2009-2013 között

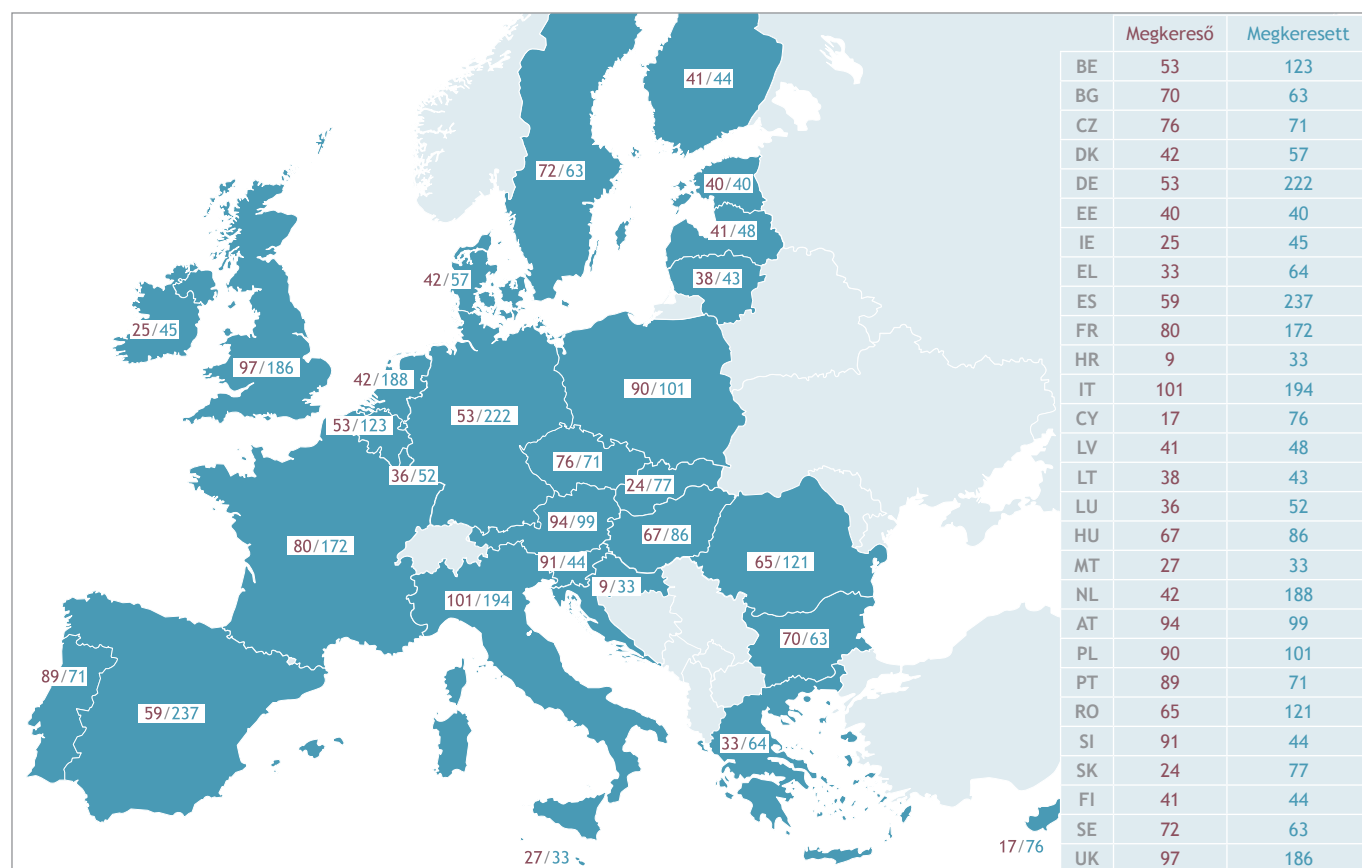
2. ábra - Kétoldalú és többoldalú ügyek 2009-2013 között

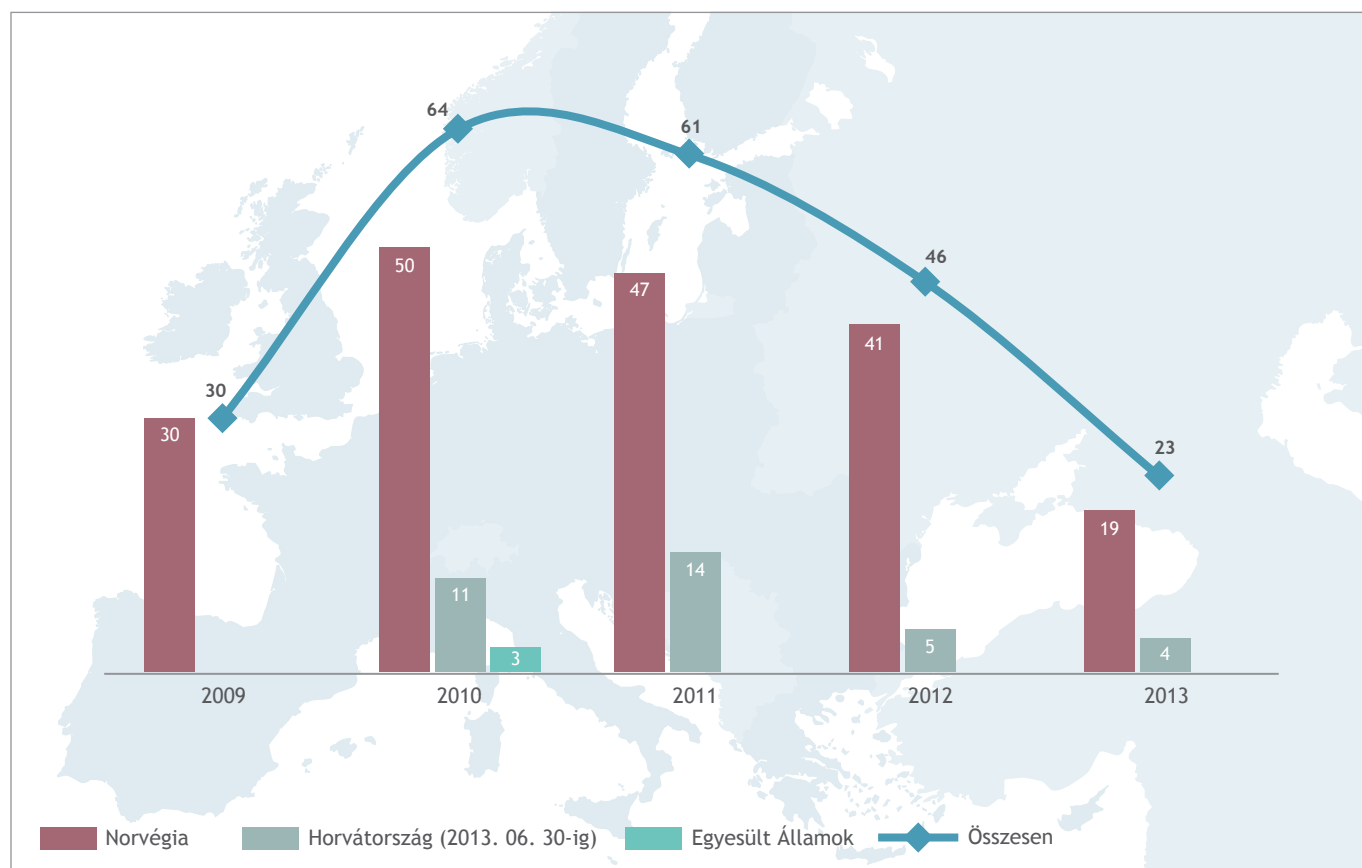
3. ábra - A megnyitott kétoldalú és többoldalú ügyek tagállamok szerint

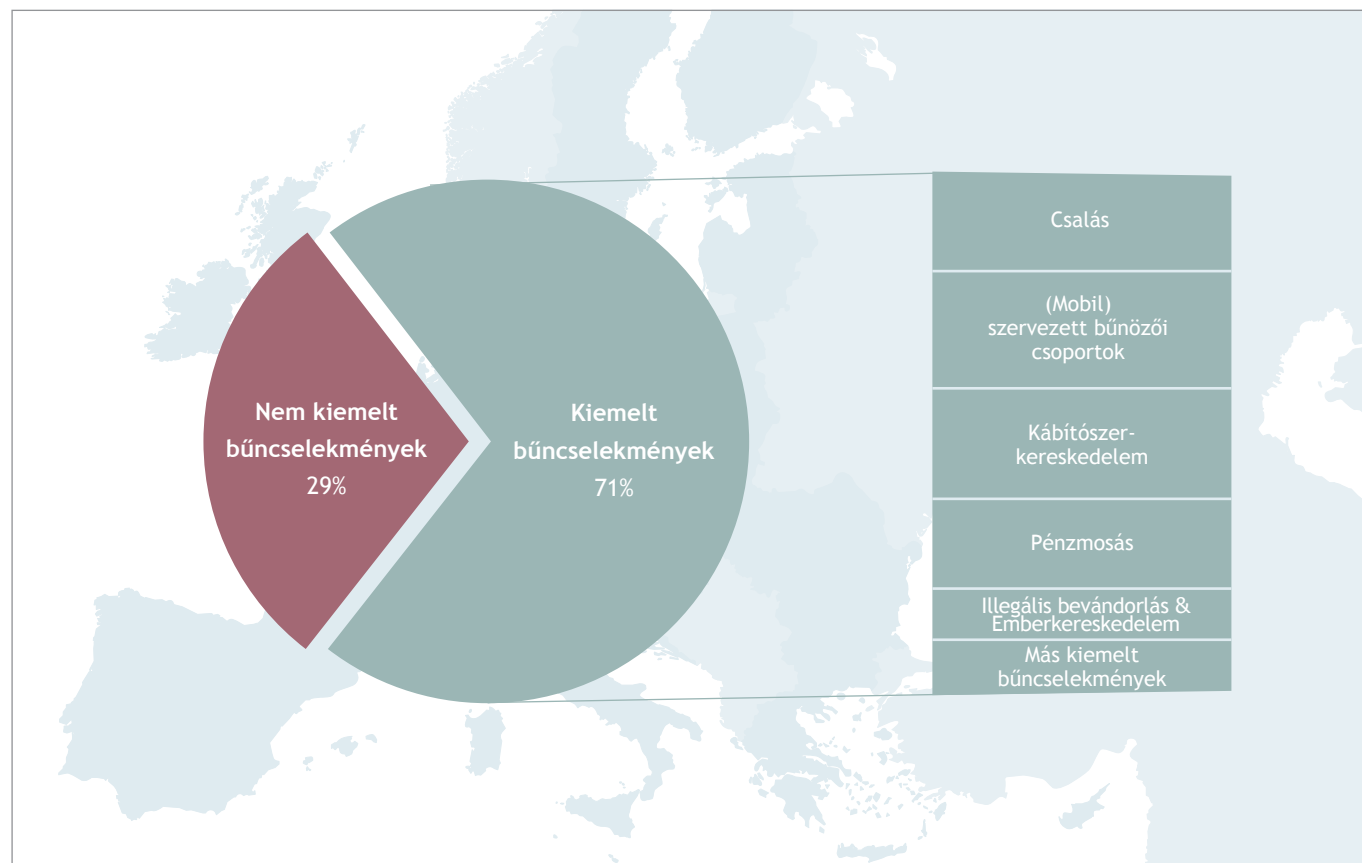
4. ábra - Megkereső/megkeresett tagállamok

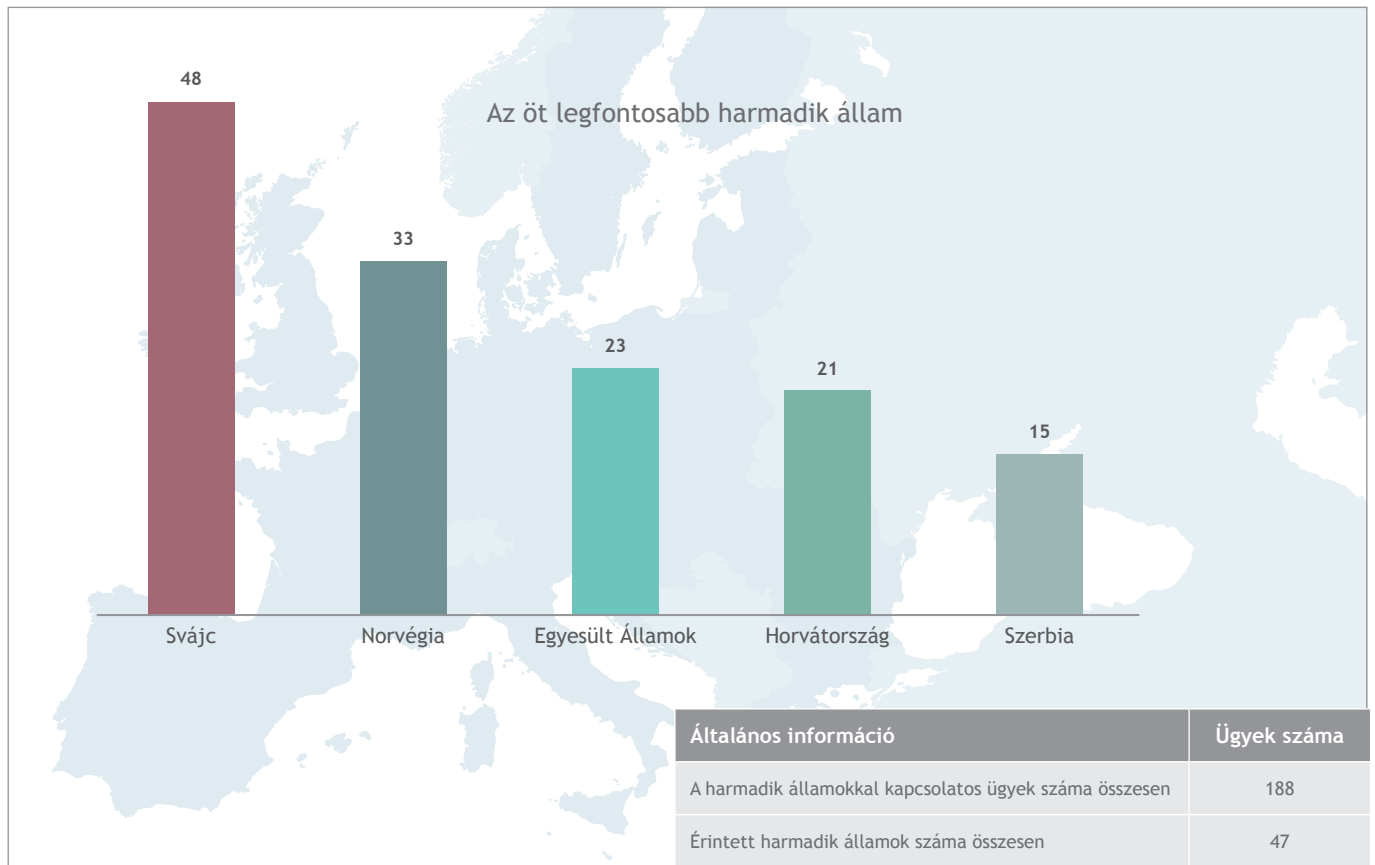
5. ábra - A 2009-2013 közötti ügyek száma összekötő ügyészek szerint

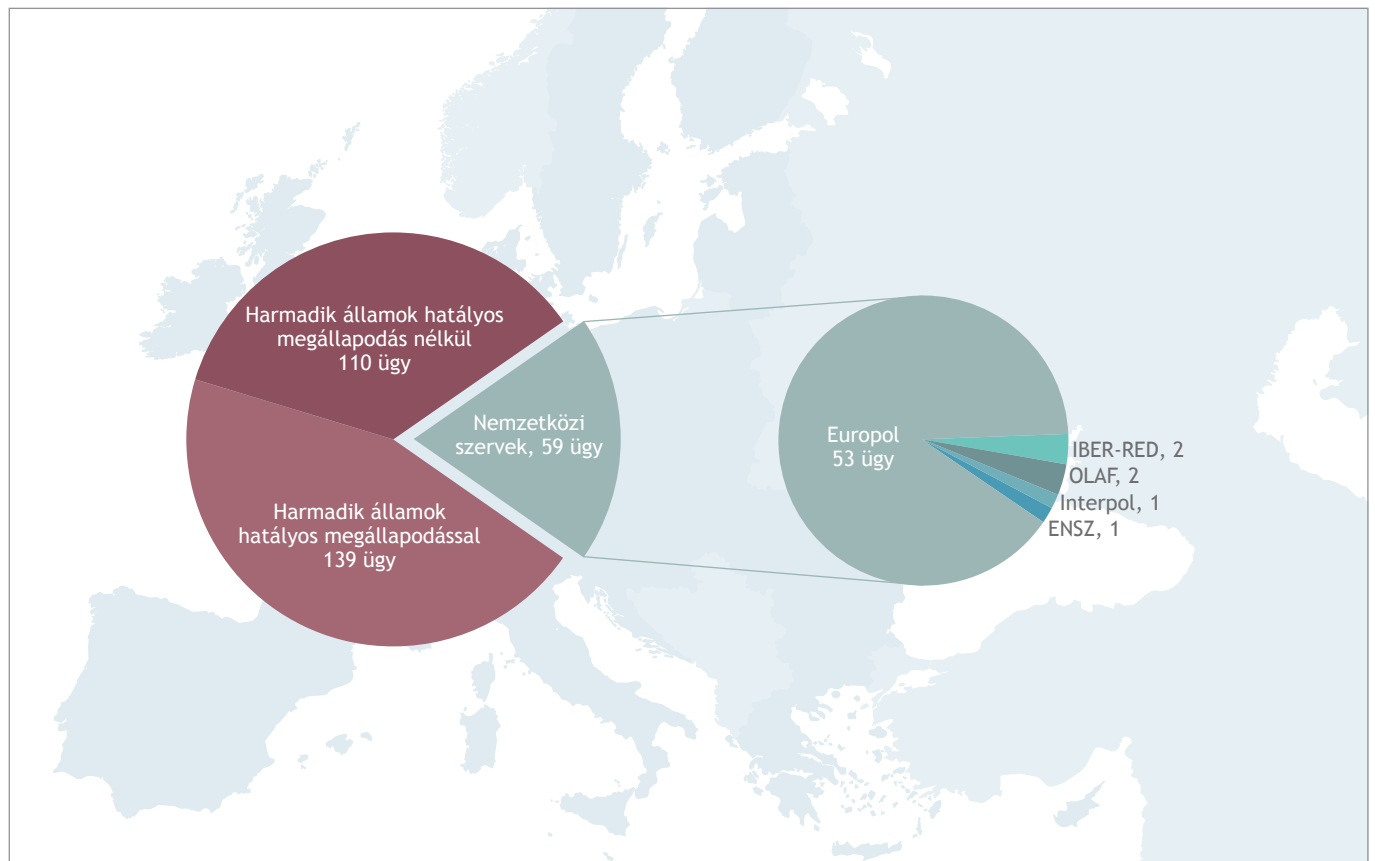
6. ábra - Kiemelt bűncselekménytípusok az Eurojustnál

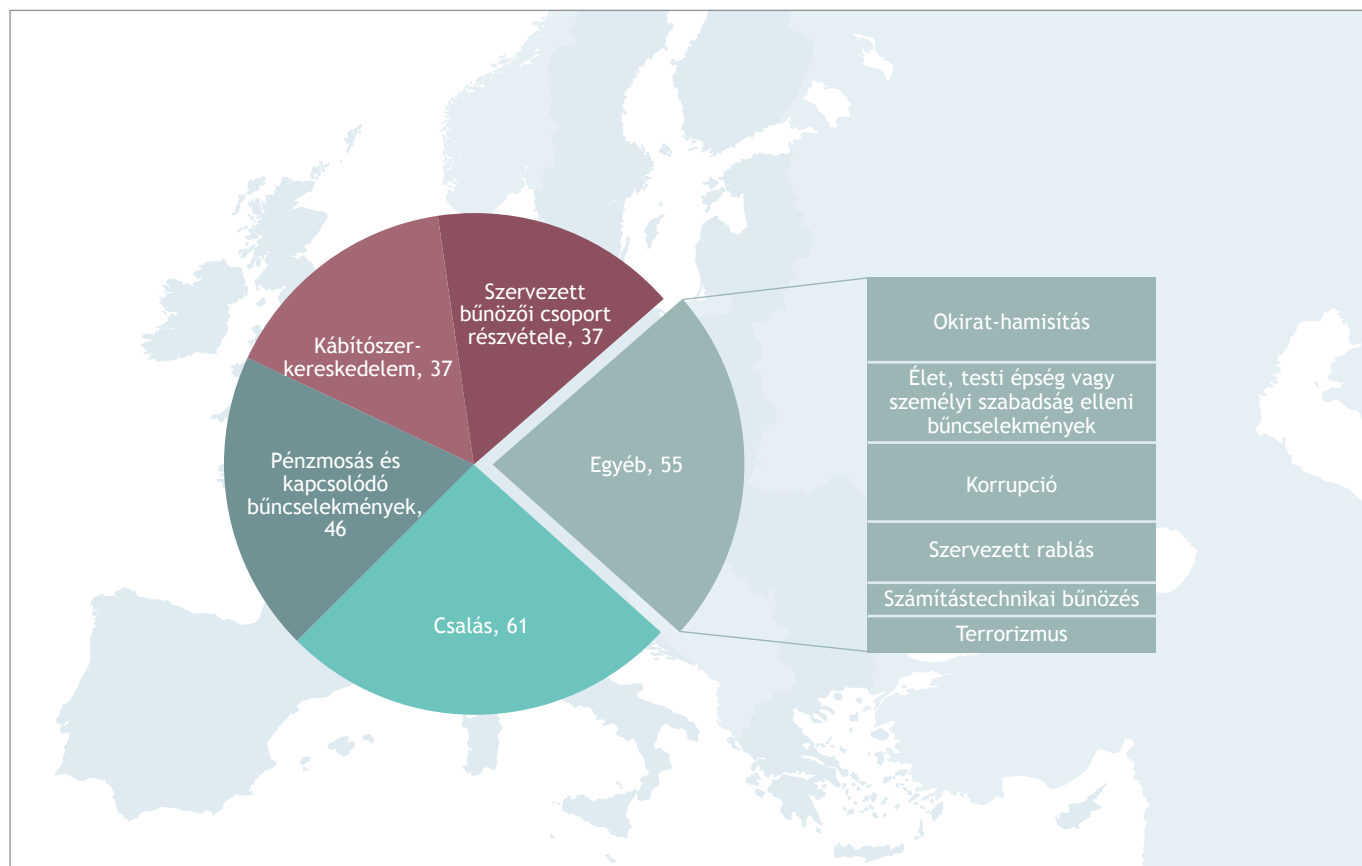
7. ábra - Harmadik államok az Eurojust ügyeiben

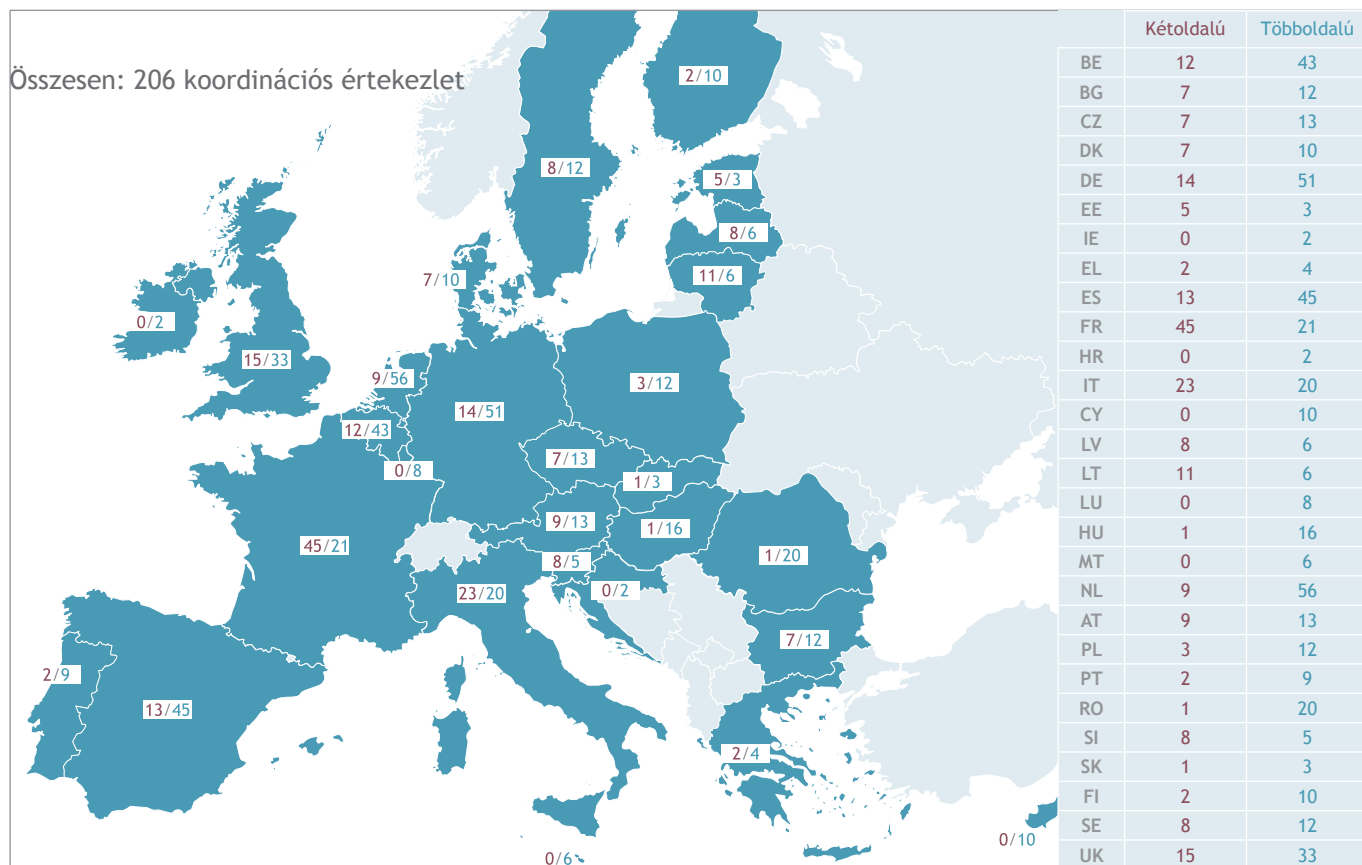
8. ábra - Az Unión kívüli államok, uniós partnerek & és nemzetközi szervezetek részvétele az Eurojust ügyeiben

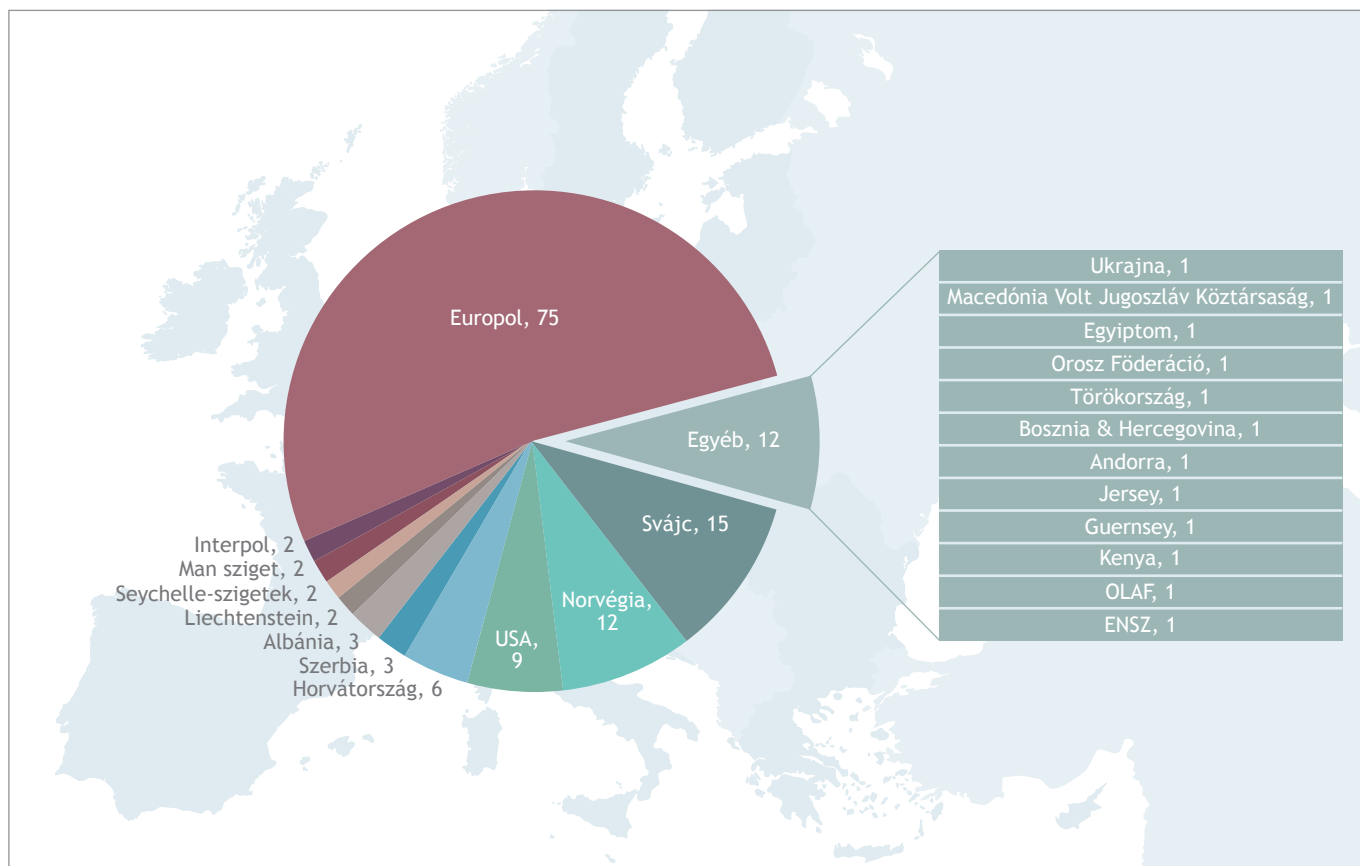
9. ábra - A harmadik államokat érintő fő bűncselekménytípusok

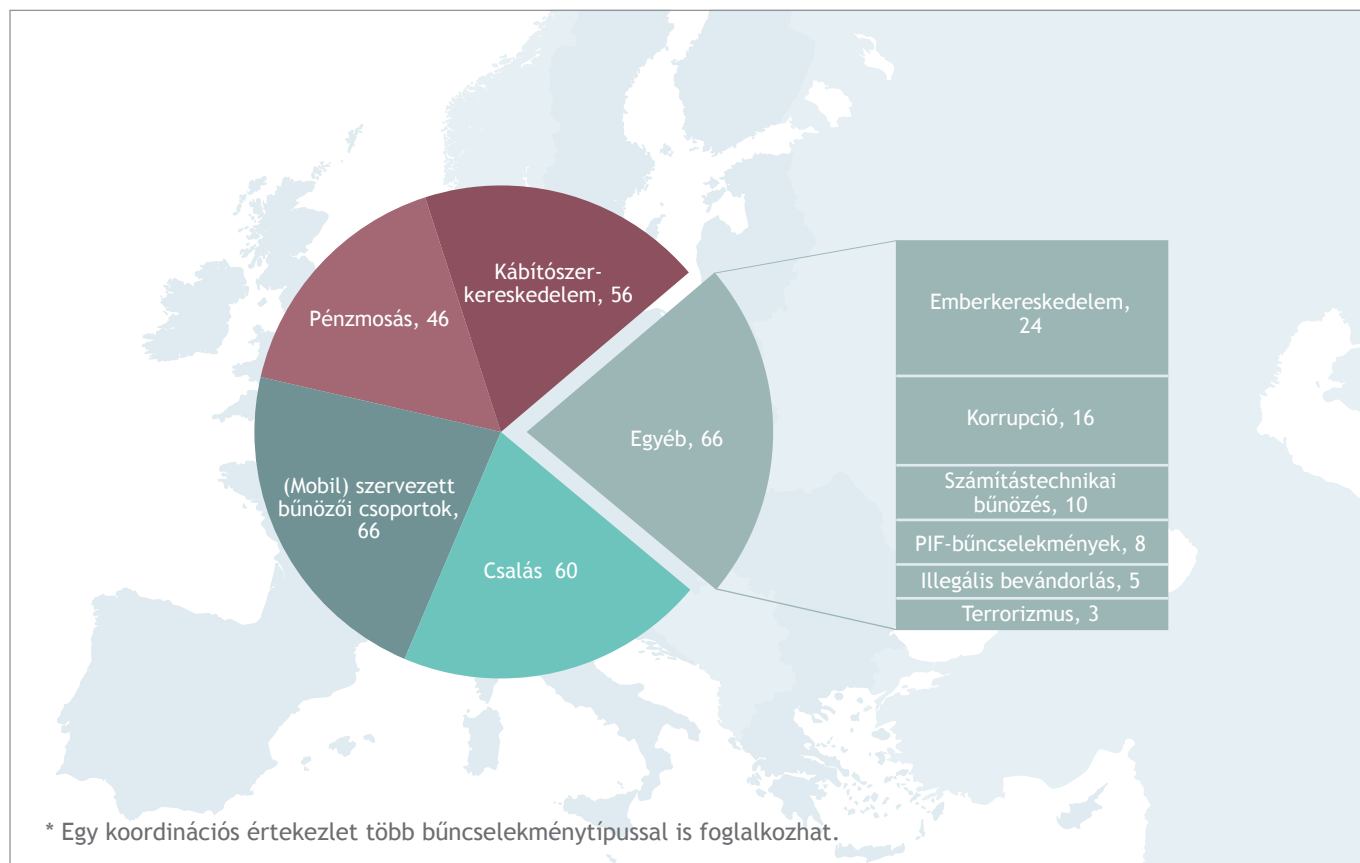
10. ábra - Koordinációs értekezletek: tagállamok

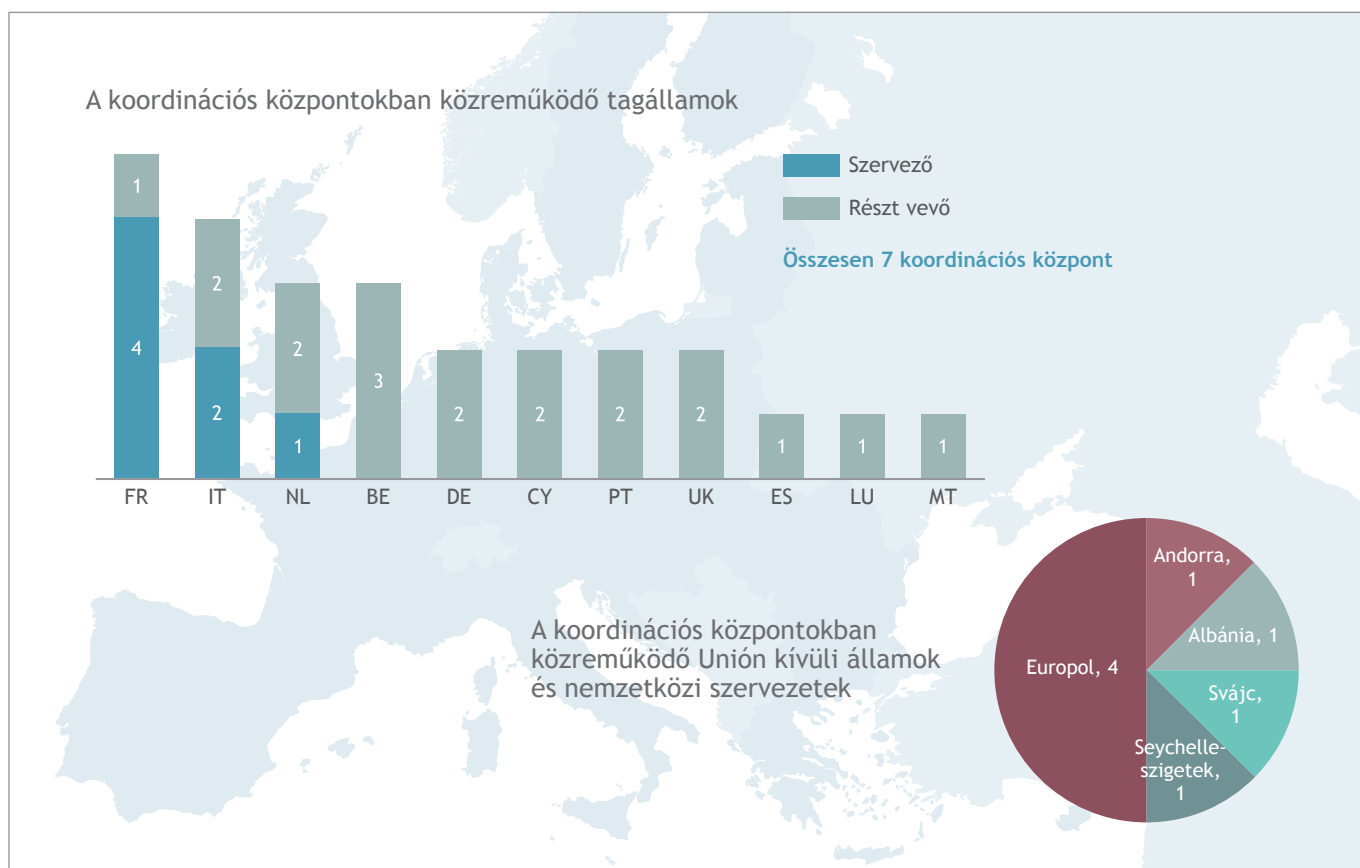
11. ábra - Koordinációs értekezletek: az Unió kívüli államok, uniós partnerek és nemzetközi szervezetek

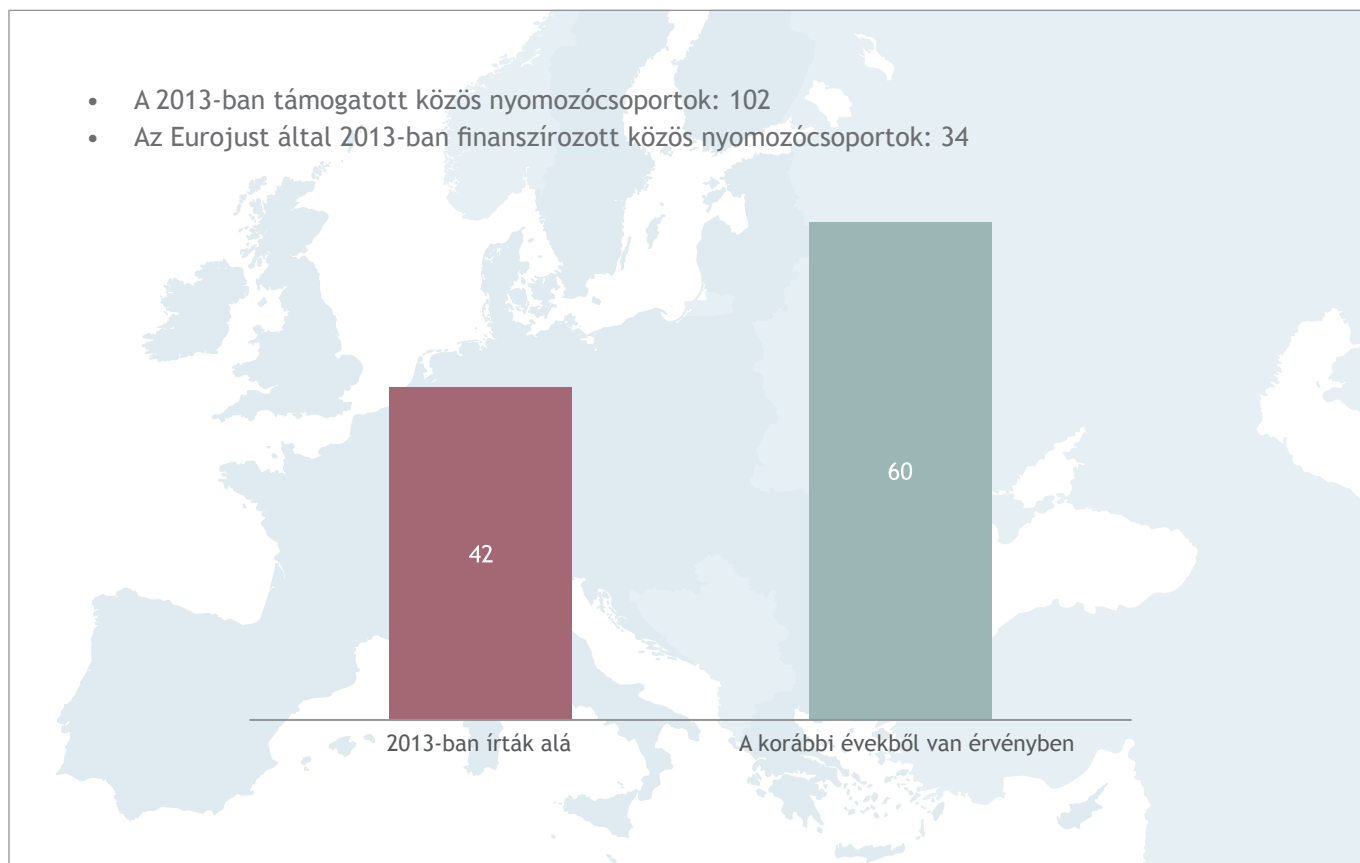
12. ábra - A bűncselekménytípusok előfordulása* a koordinációs értekezleteken

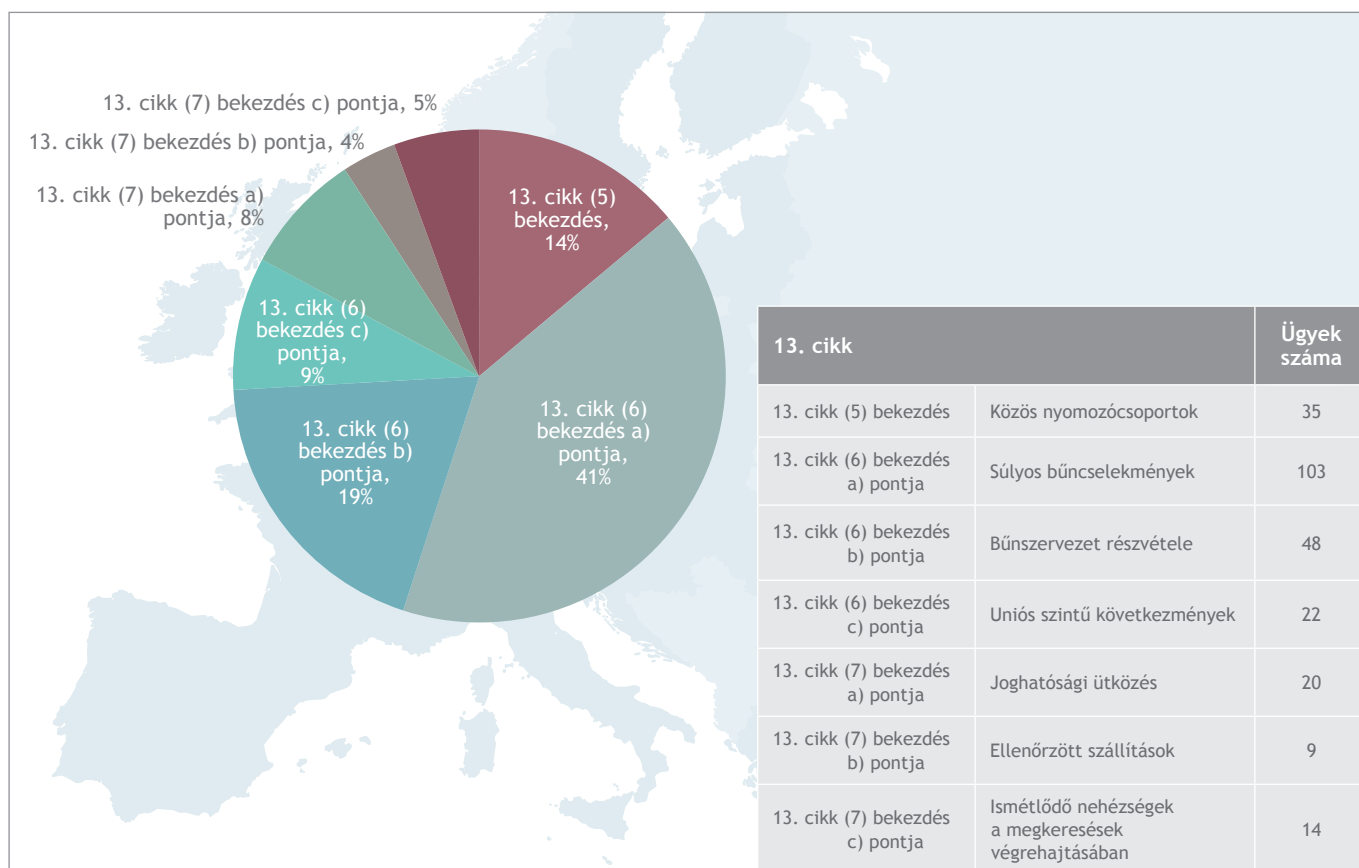
13. ábra - Koordinációs központok

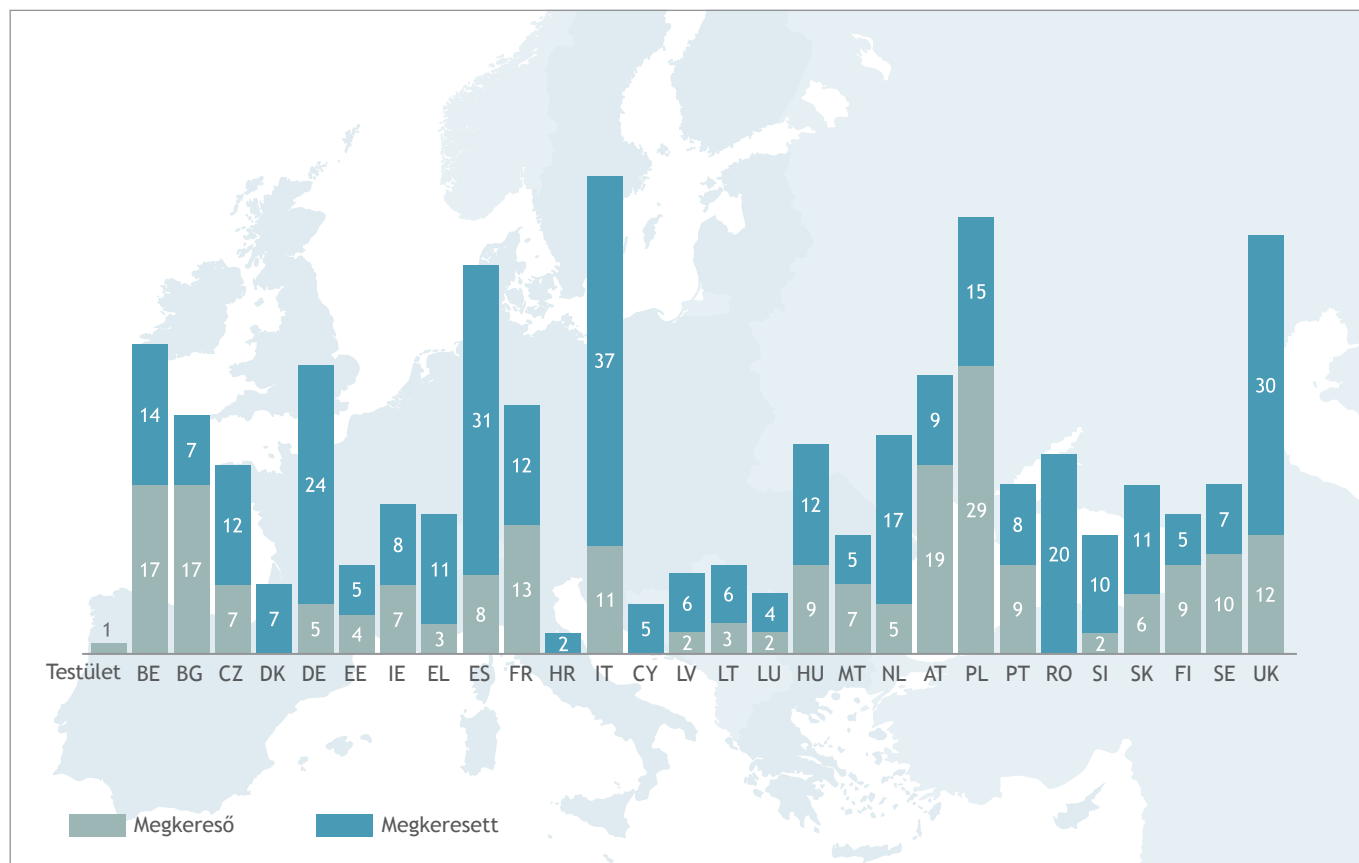
14. ábra - Az Eurojust és a közös nyomozócsoportok

15. ábra - A 13. cikk szerinti ügyek száma

16. ábra - Az európai elfogatóparancsok végrehajtása: megkereső/megkeresett tagállam

© Eurojust, 2014

Minden jog fenntartva. Az Eurojust engedélye nélkül a kiadvány egyetlen része sem reprodukálható és nem használható fel semmilyen formában, sem grafikus, sem elektronikus, sem mechanikus módon, beleértve a fénymásolást, a hangfelvételt, a szalagra vagy adattároló és -kereső rendszerekre történő rögzítést.

Minden egységnek köszönjük az együttműködést!

Fénykép: Jakov Minić, Michel Mees, Leen De Zutter

EUROJUST

Maanweg 174, 2516 AB Haga, Hollandia
Telefon: +31 70 412 5000 - E-mail: info@eurojust.europa.eu - Weboldal: www.eurojust.europa.eu